

የወንጌላዊ መልዕክተኛ ጸሎት

እኛ «የወንጌል መልዕክተኛ ጸሎት» ብለን የምንጠራው ጸሎት፤ እጅግ ተራና ቀላል ከሆነው ጸሎት እንለየዋለን። እኛ «የትምህርተ ክርስቲያን ጸሎት፤ የጥምቀት ጸሎት ወይም እንደ ሁኔታዎቹ የንስሐ ጸሎት» ብለን መጥራትም እንችላለን። የዚህ ጸሎት ዓላማ የዚህ ወይም የዚያ ጸጋ ማለት ሳይሆን፤ ነገር ግን እራሱ ደኅንነትና የወንጌል ማዕከል ማለትም ነው። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ደኅንነትም ይጻፋል። ከሌሎች ጸሎቶች ጋር ሲነጻጸር የበለጠ ዓላማቀፋዊም ነው፤ ምክንያቱም የዚህ ዓለም ደኅንነት መጨረሻው ከእግዚአብሔር የመታረቁን ግንኙነት ሲገነዘብ ነው። ለእኛ አምላክ ከሰው ጋር ያደረገውን ደኅንነትና እርቅን ስንናገር፤ ከጋጠላት ነፃ መሆናችንና በየዕለቱም በእምነት ተስፋ ተመስርተን ለመኖር የምናደርገው ችሎታ ማለታችን ነው። አንዱ ምሳሌ፤ ከቤተ መቅደስ ጀርባ ቆሞ ደረቱን እየደቃ «ጌታ ሆይ፤ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ማረኝ» (ሉቃ. 18፤13) እያለ የሚጸልየውን ነው።

የንስሐ ጸሎት፤ ወይም የጥምቀት ጸሎትም ነው ተብሎ ይጠራል፤ ምክንያቱም ወጣቶች የትምህርተ ክርስቲያን ትምህርት በሚማሩበት ጊዜ የሚጠይቁት «ምን ትጠይቃለህ? እምነት፤ ጸጋ፤ ዘላለማዊ ሕይወት» እያሉ ይማራሉ። ጥያቄው የወንጌል መልዕክት መልካምነት፤ ፍጽምናና ምሕረትም ነው። ይህን ጸሎት እንዲያስቅን የሚጸልየው ከሆነ እርሱ ማወቅ ያለበት የሚኖረው ለእንጀራ ብቻ ሳይሆን በጤና ለመኖር፤ ለሥራ ወይም ለቤተሰብ ሰላም ሲል መኖር ያለበት መሆኑን መረዳት አለበት። ሰው ከእነዚህ ነገሮች ሥር ባሻገር በእግዚአብሔር ጸጋ ይኖራል።

እኛ፤ ሌሎችንና ራሳችንም የወንጌል መለክተኛ ጸሎት ስናስተምር ዝርዝር ጉዳዮቹንም ጭምር መድገም አለብን። «ጌታ ሆይ፤ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ይቅር በለኝ» በማል በማዕከላዊ አባባል መጀመር ይቻላል።

የሐዋርያዊ መልዕክተኛ ጸሎት

የወንጌል መልዕክተኛ ጸሎት፤ ከሐዋርያዊ ጸሎት የሚለየው በምንድነው? ቀላሉ ምሳሌ «አባታችን ሆይ፤» የሚባለው ጸሎት ለሥራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ዓላማቸውን ሲፈጽሙ የተማሩት ጸሎት ነው። ልክ እንደ ግለሰቦች ለመለወጥ ሳይሆን ግን ቀድሞውኑ ስለ ማገበረሰባቸው የጋራ ኃላፊነት እንዳለባቸው ሰዎች ነው።

የወንጌላዊ ጸሎት የበለጠውን ክፍል በብቸኝነት የሚባል ጸሎት ነው፤ «እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ጌታ ሆይ ማረኝ» የሚል ነው። «አባታችን ሆይ» ተዘውትሮ የሚባል ጸሎት ሲሆን አንዱ «እኛ» የሚለውን ቃል ሳይገነዘብው የሚደግመው ጸሎት ሲሆን ሰዎች የእርስ በእርስ የጋራ ኃላፊነታቸውን፤ እንደነታቸውን የሚያስተሳስቡ የጋራ ጸሎትም ነው። መልካም የሆነ ግላዊነትን ሳይሆን የዚህ ሕዝብ ደኅንነት ስለሆኑት መልካም ነገሮችን ይጠይቃል። «ፈቃድህ እንደሆነ መንግሥትህ ወደ እኛ ይምጣ» የሚለውን ይህን ጸሎት እንደሚፈጸም አድርገው ሳይገነዘቡ የሚደግሙ ሰዎች በእግዚአብሔር መንግሥት ደረጃ እነሱ በራሳቸው ላይ ችግሮችን ይሸከማሉ። «እነዚያ የበደሉንን ይቅር እንደምንል» ከእንግዲህ ወዲህ ኃጢአትን የማስተሰረይ ሁኔታ ግላዊ እይሆንም፤ ነገር ግን የማገበራዊ ግዴታ ይሆናል እንጂ፤ ብዙህ በኋላ በማገበረሰብ ውስጥ እርቅን፤ በምሕረት አማካኝነት የሚፈጸም የእንደነት ስምምነት መላውን ችግር ማስወገድ ነው። «አባታችን ሆይ የሚለው ጸሎት ቀድሞውኑ በሐዋርያት ጸሎት ክልል የሚሸከረከር ነው።

ሐዋርያዊ ጸሎትን በተመለከተ ሌላ ቀለል ያለ ምሳሌ እለን (የሐ. ሥ. 4፤24-30)። መንፈስ ቅዱስ በጳራቅሊጦስ በዓል ዕለት ከፈሰሰው ጸጋ ጋር በጥብቅ የተሳሰረ ነው። እሱም እንዳንዴ ለእንድ ሰው በጳራቅሊጦስ በዓል ዕለት ከወረደለት ጸጋ ልምዱ በኋላ ራሱን እንደገና ይገልጥለታል። ቀድሞውኑ ሰውዬው በእምነት በሳል ሰው ከሆነና እሱ ወይም እሷ ስለማገበረሰባቸው ኃላፊነታቸውን የሚገነዘቡ ይሆናሉ። እሱም በታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔርን ተግባር የሚያሰላስል ጸሎት ነው። «ጌታ ሆይ፤ መንግሥተ ሰማይን፤ ባሕርን የሠራህ አንተ ነህ...» የኢየሱስን ሥራ በመናገር የቀጠልህ እንዲሁ አንተ ነህ። ልክ በዚሁ ከተማ

እንተ በቀባኸው ልጅህ ኢየሱስ ሄሮድስና ጴጥራዊው የሮማው ንጉሠ ነገሥት ከአረማውያን ጋር ግንባር ፈጠሩበት፡፡ ከዚያም ስለማገበረሰብ መሠረታዊ ጥቅሞችና ስለዓለም ደኅንነት ይጠይቃል፡፡ አሁንም ጌታ ሆይ ማስፈራራታቸውን መዝግበህ አገልጋዮችህ መልእክትህን በድፍረት የማወጅ ተግባር እንዲያከናውኑ በቅዱስ ልጅህ በኢየሱስ ስም እጅህን በመዘርጋት ታምራትህንና መስጢራትህን ሠርተህ አድነን፡፡»

ጸሎቱ እንድንድን የሚጠጭቅልኝ ሳይሆን፤ ነገር ግን የጌታችን ስም እንዲከብር ብዬ ነው፡፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደምላቱ የመረዳት ግንዛቤ ይኑር ማለቴም ነው፡፡

ጥቅምት 27

የኅሊናና የማሰላሰል ጸሎት

የኅሊና ጸሎት ከቅዱሳን መጻሕፍት ንባብ ጸሎት ጀምሮ የሚደረግ ልምምድ በልዩ ልዩ ጥቅም ባላቸው ጽሑፎች ላይ የሚያንጸባርቅ ነው፡፡ ስለዚህም ሐሳባችን፤ ሁኔታዎችንና ውሳኔዎችን የማበራከት ባሕርይ አለው፡፡ የኅሊናን ጸሎት መለማመድ ፍጹም አስፈላጊ ነው፡፡ በእርግጥ ቀድሞውኑ ከፍተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው፤ ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አማካኝነት ማንም እሱን ሲለማመድ በበጎ ተግባር፤ በእውነት፤ በፍትሕ፤ በንጽሕና፤ በይቅርታ፤ ምሕረት በማድረግ በደስታ፤ በትዕግሥት፤ በረጅም ሥቃይና አርቆ በማየት ባሕርዩ ይቀስቀሳል፡፡ የኅሊና ጸሎት በሳልና መንፈሳዊ ስብእና ማምጣት አስፈላጊ ነው፡፡ ነገር ግን በራሱ እንደመጨረሻ አድርገን ተመልክተነው ከሆነ ራሳችንን የመርሳት አደጋ ያጋጥመናል፤ የማስተሳሰር ባሕርዩንም እንረሳለን፡፡

የተለያዩ የሕሊና ጸሎት ልምምዶችን አንድ ላይ የሚያስተሳስር ማሰላሰል ይባላል፡፡ ኢየሱስን ከመመልከት ጋር የተሳሰረ እንደ አምላክ ማዕከልና የዓለምን ሁሉ ድብልቅ ማስተካከል ማለት ወደ እርሱ መመልከት፤ ከማገኛውም ሐሳብ ባሻገር ከእርሱ ጋር መደሰት፤ እራሳችንንም የእርሱን ስብእና መመገብ፤ የእብን ፊት ለማየት እራሳችንም በእርሱ መሳብ ይህን ሁሉ ማሰላሰል ማለት ነው፡፡

ማሰላሰል፤ ፍጹም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው፤ በእርግጥ በግል ጥረታችን መፍጠር የምንችለው አይደለም፡፡ በቅድሚያ የኅሊና ጸሎት ሥራ ሳይኖረን፤ በራሳችን ዘዴዎች እንደኖርን ካደረግነው እናመሳሰለን እንጂ የምንሠራው ስሕተት ነው፡፡ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እእምሮአችን እንዲከፈት፤ በቅዱስ መጻሕፍት ንባብ ጀምረን በኅሊና ጸሎት ከተጓዝን ቀስ በቀስ እየቀለለን ይሄዳል፡፡ በዚያ መንፈሳዊ ወቅት አንድ ነጥብ ላይ ስንደርስ ትኩረታችን በመስቀሉ ላይ በማተኮር እርሱን ያሰላሰላል፤ እርሱን ያወድሳል፤ ፀጥታ በሰፈነበት ሁኔታ የእግዚአብሔርን ድምፅ ያዳምጣል፡፡

ማንም ሰው ቢሆን ወደ አንድ መድረሻ ነጥብ ደርሻለሁ ብሎ አይገምትም፤ ወይም በመንፈሳዊ መሪው እርዳታ እያንዳንዱ ሰው መገንዘብ ያለበት ሌላ ጉዞውን ነው እንጂ፤ ደረጃውን አይደለም፡፡ እንደተለመደው አምላክ ነፍስን በማሰላሰል እውቂያ ሙሉ ነፃነቱን ይጠብቅለታል፤ የተለመዱ የቅደም ተከተል ደረጃዎቹንም ችላ ብሎ እንዲያልፍ ያደርገዋል፡፡

ይሁን እንጂ፤ እኔ አሁንም እደግመዋለሁ፤ ቅዱሳን መጻሕፍትን ሳይነበብና የኅሊና ጸሎት ሳይደረግ፤ ወደ ማሰላሰል ለመግባት መፈለግ አደገኛ ይሆናል፡፡ ጌታ ሊፈልግ ቃሉ ሁሉ «በእግዚአብሔር ቃላትና ከቃሉ ጀርባም እራስን አትረፍርፍ ማበልጸግ በትክክል ለማስቻልና በትሕትናም ማሰላሰል እጅግ ጠቃሚ ሆኖ ይገኛል፡፡

ጥቅምት 28

በቅድስና ጸሎት ውስጥ የአንድነት ቁምነገር

(ዮሐ. 17)

ኢየሱስ ከአባቱ ጋር በሚነጋገርበት ጊዜ እራሱን ጠየቀ፡፡ ኢየሱስ ከአባቱ ጋር ስለ ጸሎት ዓላማ የጠየቀው በዚህ በተለመደው ንግግር ብርሃን ውስጥ ነው፡፡ እዚህ በተለያዩ መንገዶች የተተረጎመው ቃሉ ነው፡፡ ይኸውም «አንድ ጉዳይ ብቻ፤ አንድ ጉዳይ፤ አንድነት» የተባሉት ናቸው፡፡ «በእርግጥ በግሪክኛ የሁለት ፊደላት አንድ አነስተኛው ቃል (ኢን፤ ኤን) ማለት አንድ የተለየ አንድነት» የተባሉት ሲሆኑ የአንድን ነገር ምስጢራዊ ጉዳይ ማለትም ነው፡፡ የግሪክኛ ቃል ግዑዝ ጸታ ስለሆነ ለብዙ እውነታዎች ማገልገል ይችላል፡፡ አማኝ መግለጥ

አይፈልግም ይሆናል እንጂ ቃሉን ምስጢራዊ ጥቅስ ነው። በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ውስጥ በተፈጸሙት ቅምጃዎች አማካኝነት፤ በማሰላሰል አጋዥነት መፈለግ አለበት።

ይሁን እንጂ፤ እኛ በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ሌሎች ምሳሌዎችን መጥቀስ እንችላለን። ለምሳሌ የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አሥር የሚከተለው አይታ እንዲህ እያለ ይናገረዋል። የ«አንድ እረኛ አንድ አጥፍ» በኢየሱስ ጸሎት መጨረሻ «አንድ» ስለተባለው ስለዚህ ጉዳይ እንደንረዳ የሚጠቅመን ምሳሌ ነው። እጥፍና አንድ እረኛ ተብለው የተጠቀሱት በክርስቶስ መመሪያ ሥር ለደኅንነት የተሳሰሩ ሰዎች ሁሉ እንደገና የተቀላቀሉ ብዙ ሰዎች ማለት ነው።

በዚህ ቃል ያልተጨመረው፤ ነገር ግን ከትርጉሙ ጋር በጣም የተቀራረበው ሌላው፤ በዮሐንስ ወንጌል የመጻፍ ምሳሌ ተብሎ የተነገረው ቃል ነው። መጽሐፉም አንድ ብቻ ነው። ይሁን እንጂ ብዙ ቅርንጫፎች አሉት። ከዚህ ነጥብ ጀምሮ «አንድ አካል» ማለት ወደሚፈልገው መቀጠል ይቻላል፤ ከዚህ ከኢየሱስ ቃል በኋላ የሚነበበውን አልፎ አልፎ በቅዱስ ጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ ማንበብ ይቻላል።

ኢየሱስ የጸለየው ይህ የ«አንድነት» ጸሎት ምስጢራዊው እውነታ ነው፤ ሲሆንም የእርሱ ሥራ ጠቃሚ ማዕከል የመሆኑ ሁኔታን ያጠቃልላል። በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ቅዱስ ዮሐንስ ስለጌታ ሲናገር፤ የእርሱ ሞት የማይቀር ነበር እያለ በሊቀ ካህናቱ ቃላት መሠረት «... ስለ ዓለም፤... የተከታተሉት የእግዚአብሔር ልጆች በአንድነት ለማሰባሰብ መሞት ነበረበት» (ዮሐ. 11፡51-52) ይላል። ስለዚህ ይህ አንድነት ኢየሱስ ለአባቱ ያደረሰውን ጸሎት ዓላማ ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን የኢየሱስ ሞት ታላቁ ዓላማ ደግሞ በእርግጥ፤ የእርሱን በመስዋዕትነት መሞት፤ የእርሱ መላውን አኗኗር የማጠናቀቂያ ዓላማም ነው።

ጥቅምት 29

አባት ሆይ፤ እነሱ በእኛ አንድ እንዲሆኑ አድርጋቸው

ኢየሱስ የሚጸልይለት ይህ አንድነት ምንድነው? የጸሎቱ ትክክለኛ ዓላማ ምንድነው? ኢየሱስ የሚጸልየው ደቀመዛሙርቱ አንድ ይሆኑ ዘንድ፤ ይተባበሩ ዘንድና አንድ ሕዝብ ይሆኑ ዘንድ ነው። እኛ እነዚህን ቃላት ስንለማ የሰላም መስፈን፤ የጋራ ስምምነትን እናስባለን። በኛ መካከል ዘወትር እንደዚያ መሆን ካልተቻለና ጊዜያዊ ውጥረቶች ሲያጋጥሙን ግን ቅር እንሰኛለን። በእርግጥ የኢየሱስ ጸሎት እጅግ ጥልቅ ቢሆንም እንኳ፤ ያም ቢሆን ያው «ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ» አንተ በእኔ እንዳለኸው ተወው አላለም። ነገር ግን «አንተ በእኔ እንዳለኸው፤ እኔም ባንተ እነሱም በእኛ ዘንድ እንዲሆኑ ነው አለ እንጂ፤ በመግባባት፤ በበጎ ፈቃድ፤ በውይይት፤ በቡድን እንቅስቃሴና ማጠቃለያ በሌለው ክርክር አንድነት ሊወለድ አይችልም።

ክርስቲያኖች በሶስቱ ሥላሴ ፍቅር መወለድን ሲያምኑ፤ ኢየሱስ ከአብ ጋር አንድ እንደሆነው፤ ከኢየሱስ ጋር አንድ የሚያደርጋቸውም «እኔ በእርሱ አንተም በእኔ እንደዚሁ እነሱ ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ ነው»። በአንድነት ፍጹም መሆን ማለት፤ ሁሉም በክርስቶስ መሆን ከማለት ጋር ተመሳሳይ ነው።

የኢየሱስ ጸሎት ዓላማ ይህ አንድነት ነው። እኛ በግል ጋይላችን እንደንደርስበት እሱ የገለጠልን ነገር የለም። ኢየሱስም እንዲህ እያለ ይጸልያል፤ «አባት ሆይ፤ እንደመጨረሻ አድርጌ የምለምንህ በዚህ አንድነት እንድታኖራቸው ነው። ዓለምም ያምን ዘንድ በዚህ አንድነት አኑራቸው።» እዚህም ቢሆን ትርጉሙ ግልጽ አይደለም። ዓለም የተሳሰርን መሆናችንን በማየቱ አመነ ለማለት የፈለገ አይመስልም። ነገር ግን ይልቁንም ዓለም የሚያየው የእኛ አንድነት በክርስቶስ የእግዚአብሔር ክብር ማንጸባረቁን ማለቱ ነው። እንደዚሁም አብ እንዲያ ልጁን መላኩን ዓለም ያምናል። እራሱን የገለጠው ልጁ ነው እንጂ እኛ አይደለንም። በእርሱ ውስጥ ከእርሱ ጋር አንድ መሆን ማለት እርሱን መምሰል፤ እርሱ በሚገኝበት መገኘት፤ ከእርሱም ጋር መኖር፤ የእርሱን ምሳሌነትና ባሕርያት ማሠራጨት ማለት ነው።

ሀ. «አንተ በእኔ እንደሆንክ እኔም በአንተ»

የዚህ አንድነት ማብራሪያ ፍጹምና ግልጽ ነው። ክርስቶስ በአብ ውስጥ ከአብ ጋር የመሆኑን መንገድ ያንጸባርቃል። የአንድነት ምሳሌ ዕለት በዕለት የምናየው አኗኗር፣ በአንድነት ለመኖር ከሚደረግ ስምምነት ጋር ጉዳዩን ቀላል አድርገን የምናስቀምጠው ጉዳይ አይደለም። እዚህ ላይ እኛ ማለት የምንፈልገው ክርስቶስ ከአባቱ ጋር ያለውን ምስጢራዊ አንድነት ነው።

ወንድ ከአባቱ ጋር ያለው አንድነት ምን ማለት መሆኑን መገንዘብ እንደዚህ ቀላል ጉዳይ አይደለም። ይሁን እንጂ፣ እኛ ሌሎች የኢየሱስን ቃላት ካለብን፣ ቢያንስ ይህንን መረዳት እንችላለን፤ ከሁለቱ ወገን ከሆነው የአኗኗር ሁኔታ ውስጥ ወንድ ከአባቱ ጋር ያለው አንድነት እንዲያው የእርስ በርስ የማይንቀሳቀስ የጋራ ትስስር ማለትም አይደለም። አንድነቱ የተመሠረተው በማያቋርጥ መተሳለብና በእርግጥ ተሳታፊዎቹም እርስ በርስ የተስማሙበትን የሚያሳትፍ ነው። የአንድነቱ ምልክት ፍሬና መሣሪያነቱ ፍቅርን፣ የሕይወት ስጦታ በማድረግ በአንድነቱ ፍቅር የተመሠረተውን፣ አንዱ ሌላውን ከእኔ የበለጠ ጠቃሚ ነው በመለኘት ነው።

በእርግጥ እዚህ ላይ ስጋት እንዲኖርብን አያስፈልገንም፤ ምክንያቱም የዚህ አንድነት ትዝታና ፍላጎት ቢኖረንም፣ በሰው ዕቅድ ወይም በተከታታይ በሚደረጉ ክርክሮች፣ ወይም በክብ ጠረጴዛ ዙሪያ በሚደረጉ ውይይቶች አማካኝነት፣ ተግባራዊ ሊሆን እንደማይችል እናውቃለን። መንፈስ ቅዱስ በኛ ላይ ባፈሰሰው አንድነት፣ ራሳችንን ለክርስቶስ በመስጠትና በእርሱም አማካኝነት ከጉረቤቶቻችንም ጋር መተሳለብን በመፍጠር ነው። ይህን አንድነት ሊለጠን በመጣው በኢየሱስ ጸሎት ኃይል፣ ለመንፈስ ቅዱስ እጆቻችንና ልባችንን በመክፈትና በማዳመጥ፣ ራሳችንን ለማዘጋጀት የምንፈልገው ከዚህ ገና መገኘት ካለበት አንድነት ነው።

የሆነው ሆኖ፣ ታሪካዊቷ ቤተክርስቲያንን የሚወክላትና የሚያጠናክራት ይህ አንድነት ነው። እሱም ሰባዊ ቤተሰብ ነው። እሱም የሰው ዘርና የሰዎች ሁሉ አንድነት ነው። የማኅበራዊ፣ የኢኮኖሚያዊና የፖለቲካዊ እውነታዎች ዝንባሌዎችን ሁሉ በተሟላ ሁኔታ በእግዚአብሔር መንግሥት የተንጸባረቀውን ጥላ አንድነት ነው። ስለቤተክርስቲያን ሥርዓት አምልኮ «ጋውድዮም ኤት እስፔስ» የተባለው በመጨረሻ ምዕራፉ የሚገልጠው ስለ አንድነት ምክንያት የቤተክርስቲያን እንቅስቃሴ ነው በማለት ያብራራዋል።

ለ. «ለሁላችሁም የምለው»

ለእናንተ ወጣቶች ሁሉ የምለው አለኝ፤ ይኸውም «በችሎታችሁ መጠን እየጸለያችሁ እደጉ።» አብ ስለሚወዳችሁ ስለ እያንዳንዳችሁ ደስታና ዕቅድ ያለው መሆኑን መገንዘብ አለባችሁ። እኛን የእግዚአብሔር ልጆች ያደረገን ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የእርሱን ምሳሌነት እንድንከተል በሞቱና በትንሣኤው ከኃጢአት እንቅፋት ነፃ አድርጎናል። ዘወትር ጸጥታ በሰፈነበት ሁኔታ በቅዱስ ቁርባን የሚጠብቀንም ያው ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

እንደ አብ ዕቅድ መሠረት ከልጁ ጋር ተመሳስላችሁ አንድነታዊ የሚያደርገው መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ውስጥ ለመሥራት ፈቃዱ ይሁን።» እናንተም ከመላዋ ቤተክርስቲያን ጋር አንድነት እንዲለማችሁ አድርጉ።

በአኗኗራችሁ የእርሱን ፈቃድ መፈጸም ትችሉ ዘንድ ለእግዚአብሔር ተግባር ግልጽ ሁኑ። ስለዚህ ችሎታ በኢየሱስ ቃላት እንዲህ ብላችሁ ተጣሩ፣ «ያንተ መንግሥት ይምጣ፤ ፈቃድህ ይሁን»። ለኛ ሲል በቅዱስ ቁርባን ምስጢር ራሱን ባቀረበው በኢየሱስ አንድነት ከእብ ጋር ራሳችሁን መስዋዕት አድርጋችሁ ለማቅረብ ራሳችሁን አመቻቹ።

ወጣቶች ለሆናችሁ ሁሉ፣ እኔ የምላችሁ፣ «እንደ እግዚአብሔር ልጆች አኗኗራችሁ በሙሉ «እንደ እግዚአብሔር ልጆች ሆናችሁ ጸጥታ በሰፈነበት ደስታ ለመኖር ጥረት አድርጉ። ከሁሉም ጋር በወንድማዊ ወዳጅነት ኑሩ። መስዋዕት የመሆን ምክንያት ቢያጋጥማችሁ እንኳ የዕለት ጸሎት የማድረስ ግዴታችሁን በታማኝነት ፈጽሙ። ለቤተሰባችሁም ጸሎት ለማድረግ ተዘጋጁ። ጌታን የተሻለና የበለጠ ለማወቅ ሞክሩ።

ጥሪያችሁን ለማወቅ፣ የሚያስፈልጋችሁን ጸጋ እንዲሰጣችሁ እዘውትራችሁ አምላክን ጸልዩ።

እናንተ ወጣቶች የሆናችሁ ሁሉ የምላችሁ እንዲህ ነው፡ «የቃሉን መገኘት በሙላት የሚያስተጋባውን ጸጥታ የሰፈነበትን ጸሎት ማድረግን ወደዱ።» ጌታን ለማዳመጥ ተዘጋጁ፤ ለእውነተኛው ቁርባንም ግልጽ ሁኑ። ለወንድሞቻችሁና ለእህቶቻችሁ አገልግሎት ግዴታ የመግባትን መንገድ ለማግኘት የአምላክን ነጸብራቅ ፈልጉ። ራሱን በክርስቶስ በኩል በገለጠላችሁ በቃሉ ብርሃን ውስጥ፣ ትልቅም ይሁን ትንሽ ለሆነው ለሰው ችግር መፍትሔ ፈልጉ። አኗኗራችሁን በተመለከተ ሰላማዊ የሆነ ውሳኔ ለማድረግ ሳትጠብቁት እርሱን እንድትበሉትና ሥቃያችሁን እንዲሸከም ያደረገው ኢየሱስን ፈልጉት። ስለዘመናዊው ዓለምም ምሳሌ ሁኑ። የዛሬን ትውልድ የተጠናከረ ድል ለመቀዳጀት የሚያደርገው ጥረት ከእግዚአብሔር ጋር ማድረግ ያለበትን ተከታታይ ሁኔታ እንዴት ሚዛናዊ ማድረግ እንደሚገባው አስተምሩት።

የኅዳር ወር

ኅዳር 1

ቅዱሳንና ክርስቶስ

የሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነድ እንደሚገልጠው፣ ጉባኤው ስለ ቤተክርስቲያን ቀኖናዊ አቋም (በሉሜን ጀንሲዩም ቁ. 50) በቅዱሳን በኩል የእያንዳንዱ አማላጅነት በክርስቶስ ላይ የተመሠረተና ከእርሱም ጋር የተሳሰረ መሆኑን፣ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ብቸኛው አስታራቂ እርሱ መሆኑን ያሳስበናል። ስለዚህ በእነርሱ ወንድማዊ ተቆርቋሪነት የእኛን ደካማነት በከፍተኛ ደረጃ ተረድተውታል።

አስታራቂ እንደመሆኑ፣ በኃይሉ ከክርስቶስ አንድነት ጋር የማልዳሉ፣ ይኸውም በቅድስናቸው ባገኙት ታላቅ ሥራና ራስን በፍጹም በማቅረብ በጥብቅ የተሳሰረው ዝርዝር የሆነው ጉዳይ ልዩ ነው። የቅዱሳንን ኃይል ምሳሌ በተመለከተ ከክርስቶስ ጋር ዋጋ ሳያጣ የተሳሰረ አንድነት ሲሆን፣ በዚሁ እግዚአብሔር በእነርሱ ውስጥ «የእርሱን መገኘትና ድጋፍ ለሰው ልጅ መሆኑን በግልጽ ይገልጣል። እርሱ እራሱ በእነርሱም አማካኝነት ያነጋግረናል፤ የመንግሥቱንም ማረጋገጫ ያሳየናል።» ጉባኤው ሐሳቡን በመቀጠል እንዲህ ይላል «ቅዱሳን በመካከላችን የእግዚአብሔርን መንግሥት መገኘት የሚታዩ ምልክቶች ናቸው።» ነገር ግን እነርሱ «የእግዚአብሔር ቃል ናቸው።» የእግዚአብሔርን ቃል በክርስቶስ ለመተርጎምና ለመረዳት እርዳታ አድራጊዎች ናቸው።

ስለዚህ ቅዱሳን በዕለት ኑሮአችን አማካኝነት ሕያው የእግዚአብሔር ቃል ምን መሆኑን ይነግሩናል። «የወንጌልን እውነታ ምስክሮችም ናቸው።» የወንጌልን እውነታ ለማረጋገጥ ወሳኝ፣ ጠንካራ፣ ካስፈለገም ተከራክረው የሚያረጋግጡ ናቸው።

በእርግጥ ለቅዱሳን በግማሽ የሚለኩ ነገሮች የሉም። ያልተረጋገጡ ወቅቶች የሉዋቸውም። አከራካሪ ማረጋገጫዎች ቢሆኑም አስፈላጊዎች ናቸው፤ በዛሬው ዓለም ተግባርና ሐሳብ የጋራ አመለካከት ከሚመስለው ንጽጽር ደግሞ የእግዚአብሔርን እውነታ ምስክሮች ናቸው። የብጹዓን ባሕርይ ቢሆንም የአኗኗራቸው መንገድና የእግዚአብሔርን መንግሥት መገኘት

ማረጋገጫና በዕለት ሕይወት በበርካታ በጋራ ሥራዎች ውስጥ ተቃዋሚ የመሆን ሁኔታ መታየቱን ወንጌል ይነግረናል።

ኅዳር 2

ሞትና ሕይወት

ሞትን በተመለከተ የሰው ሁኔታ በጥርጣሬ ውስጥ በእጅጉ የተከፈነ ነው። ስለ ቤተክርስቲያን ሥርዓተ አምልኮ (ጋውዴዩም ኤት እስፔስ ቁ. 18) የሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነድ ከሞት ምስጢር በፊት ያለውን የጭንቀትንና የሰብአዊ ሁኔታን በእነዚህ ከባድ ቃላት ይገልጣቸዋል። ይህ ምስጢር የሚይዳስስ ረቂቅ አውነታ ሳይሆን፤ ነገር ግን የሰብአዊ ባሕርያችንና የእያንዳንዳችንም ሕይወቶችን አስቃይቶ የሚሰባብር ቢሆንም፤ ወደ እርሱ እንድንቀርብ ተጠርተናል። እስቲ ወደ ዘላለማዊ አኗኗር የገቡትንና የምንወዳቸውን ሁሉ እናስታውሳቸው።

ስሞቻቸውን፤ ሰዎቹን፤ ፊታቸውንና የቃላት አጣጣላቸውን ዓይነት ወደ አእምሮአችን ተመልሰው ይመጣሉ። ባለፉት ጊዜያት የነበረው ወዳጅነታችንን፤ በወዳጅነት የተገኙት አስደናቂ የሆኑ ሁኔታዎቻቸውን፤ የተወዳጀንባቸውን ቦታዎች ትዝታ ሁሉ አእምሮአችንን ይሞላል። ታላቁ ቅዱስ በእነዚህ መለያዎቹ ምክንያት የደረሰበትን ሥቃይ ይተርካል። ቅዱስ አውገስጢኖስ የደረሰበትን ይህን ሥቃይ በቃላት ሲገልጠው፤ በእናቱ ሞት የተሰማውን የሐዘን ስሜት፤ በልቡ የታተመውን ሥቃይ እንዲህ በማለት ይገልጠዋል። «ዓይኖቻቸው እንደከደነ እጅግ ታላቅ ሐዘን በልቡ ገብቶ መታተሙን፤ የደረሰበትም ሥቃይ እንዲህ በማለት ሲገልጠው «ጠሞት አፋፍ የነበሩ ዓይኖቻቸው እንደከደንሁ እጅግ ታላቅ የሆነ ሐዘን በልቤ ውስጥ ገብቶ ታተመብኝ፤ ከዚያም፤ ወዲያውኑ፤ የእንባ ጉርፍ በጉንጨፍ ፈሰሰ። ከዚያስ የነበረው ምንድነው?» ብዬ ራሴን ጠየቅሁ፤ «ጠውስጤ ገብቶ ሐዘንዎ የጉዳኝ በአንድነት ያሳለፍናቸው ጊዜያት እንደዚያ ተዋድደን ያሳደግነውን ጣፋጭ መዋደድ በድንገት የቆረጠው ቁስል አዲስና አስደንጋጭ ሆኖብኝ ነበር።» እንደዚህ የመሰለውን መለያየት፤ የቅዱስን ልብ እንደዚያ የሰበረ ከሆነ፤ በእያንዳንዳችን ላይ የሚያደርሰው መከራ የተለየ ይሆን? የሐዘንና የመለያየት ወቅቶች ሲደርሱብን ሁኔታው የተለየ ይሆንብን የለምን? የሐዘንና የመለያየት ወቅቶች ሲደርሱብን እንዴት ሥቃይ አይሰማኝም ማለት እንችላለን?

እንደዚሁም በፊታችን የተከፈተውን የሞትን ምስጢር በምንጋፈጥበት ጊዜ ታላላቅ ቅዱሳን ደግሞ መንገዱን ያሳዩናል። እርሱም የክርስቶስን የፋሲካ መንገድ ነው። ክርስቶስ ሕይወቱን በሞት ሰእኛ ሲል ሰጥቶ በመሞቱ፤ ሞታችንን አጥፍቶታል፤ በትንሣኤውም ዘላለማዊ ሕይወትን ሰጥቶናል። ስለዚህ በሞት የተለዩንን፤ የምናስታውሳቸውን ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን በክርስቶስ ትንሣኤ ደስታም ነው እንጂ፤ ምክንያቱም እነዚያ የሞቱብን በክርስቶስ ውስጥ ስለሚኖሩ፤ እኛም ተስፋ የምናደርገው እዚያ ለዘላለም እንኖራለን በማለት ነው። እነርሱም አሁን በምንገኝበት ዓለም ከእኛ ጋር ናቸው። በጸሎታችን ከእኛ ጋር መተባበር ይፈልጋሉ፤ በቅዱሴ ጊዜ የክርስቶስን ፋሲካ ከእኛ ጋር አብረው ያከብራሉ፤ ስለዚህም ከእኛ ጋር ናቸው ብለን እንገምታለን። በኢየሱስ ቃላት ይናገራል፤ «የጌታንም አማላጅነት ያመጡልናል።»

እንደዚሁም የሞት ምስጢር ተከፍቶ በፊታችን በሚያጋጥመን ጊዜ መንገዱ እንዴት እንደሆነ ታላላቅ ቅዱሳን ያሳዩናል። ይህም የክርስቶስ ፋሲካ መንገድ ነው፤ በክርስቶስ ሞት የእኛ ሞት ተደምስሷል፤ በትንሣኤውም የሕይወት ስጦታ ሰጥቶናል። በሞት የተለዩብንን ስናስታውስ፤ ሐዘን ተሰምቶን ማስታወስ ብቻ ሳይሆን ነገር ግን በክርስቶስ ትንሣኤ ደስታ ደግሞ እናስታውሳቸዋለን፤ ምክንያቱም ሙታን የሚኖሩትና እኛም ለዘላለም የምንኖረው በእርሱ ውስጥ ነው። እነርሱም አሁን ከእኛ ጋር በመካከላችን ተገኝተው ከእኛ ጋር ይኖራሉ። በጸሎታችን በአንድነት ከእኛ ጋር እንዲሆኑ እናስታውሳቸዋለን። በእግዚአብሔር ቃል ይናገራል፤ «የጌታን ማጽናናቱንም ያመጡልናል።»

«የቅድስና ባሕል»

ከመቼውም ጊዜ የበለጠ የዛሬው ዓለም «የቅድስና ባሕል» ያስፈልገዋል። ጉባኤው የቅድስናው ኩላዊ ጥሪ ሲያተኩርበት በአንድ በኩል አንድ አዲስ ጉዳይ አለ ማለቱ ነው። «ክርስቲያኖች ሁሉ በማንኛውም ሕይወት ወይም አኗኗር ውስጥ ቢኖሩ ለክርስቲያን ሕይወት ምላትና ለፍቅር ፍጽምና ተጠርተዋል» ተብሏል። የዚህን ትውልድ ቅድስና በእውራ ጉዳዮች፣ በእውቶቡስ ውስጥ ተሳፍረው በሚጓዙበት፣ ከምድር ሥር ባለው መንገድ የሚደረጉ እንቅስቃሴዎች፣ በፋብሪካና በጽ/ቤቶች፣ በቤተሰብ ውስጥም ይህ የተባለው ቅድስና እንዲገኝ የጉባኤው ፍላጎት ነው። ቤተክርስቲያንም በየዕለቷ ኑሮ እንቅስቃሴ ውስጥ እንድትገባ የሚተዋት ይህ ቅድስና ነው። አርሱም ፀጥታ የሰፈነበት፣ በጨኸት ያልታደበ ቅድስና የመሆኑ ጉዳይ አስፈላጊ ነው። ይሁን እንጂ የክርስቶስን ፊት እንድናይ ከዚሁም የእግዚአብሔር ክብር እንዲንጸባረቅልን የሚያደርግ አንጻባራቂና በውስጡም አሳልፎ እንድናይ የሚያደርገን ይኸው የቅድስና ባሕል ነው። በጥንቃቄ፣ በትሕትና ግን ወሳኝ በመሆንና በልብ መሰሉነት ይህ ቅዱስ ትውልድ አስደናቂ የምድር ጨው ሆኖ ይታደሳል፤ ሕይወት እንዳይበላሽ የሚያቆየውን መንፈስና በዓለም ውስጥ ሕይወትም በተስፋ ራሱ ወደ ሞት መራመድ እንደሚገባው አድርጎ ይለማል።

ጉባኤው «ይህን ቅድስና በዓለማዊ ቅድስና ውስጥ የለብአዊ አኗኗር ዘዴን በበለጠ አሳድጓል» ይላል። ወንጌል በትክክል እንደገለጣቸው ደህና አድርገን የምናውቃቸውን የቅዱሳንን ሕይወት በናስብ በመንፈስ ደኻ፣ ትሁት፣ ፍትሕን የተጠመ፣ ምሕረት አድራጊ፣ ልብ ገጽሕ፣ ለወንጌል ሲሉ መስዋዕት መሆናቸውን እንመለከታለን። በዚሁ ምክንያት ሁሉም ልክ የለላም ሠራተኞች ናቸው።

የእስዚው ቅዱስ ፍራንጅስኮስ፣ የሲናይዋ ቅድስት ካተሪና፣ ቅዱስ አምብሮስ ቻርለስ፣ ቅዱስ ቦሮሚዩ፣ የቪንፔስ ቅዱስ ደጋል የኖሩበትን ዘመን ታሪክ አላስተካከለምን? በዘራያቸው እውነተኛው ሰላም እንዲፈልቅ የሰሜትና የፍላጎት ምክንያት ሆነው የለምን? በበጎ ተግባራቸው ዓለምን አድለውት የለምን?

የቅዱስ ቻርለስ ቦሮሚዩ የተሰቀለና የተሰጠ ሕይወት

ቅዱስ ቻርለስ ቦሮሚዩ ያደረገው ምንድን ነው? ለአደጋ ተጋለጠ፤ ሕይወቱን ሰጠ። ከተማው በበሽታ ወረርሽኝ በተዋጠ ጊዜ ሞትን ሳይፈራ እንደ መልካም አረኛ፣ እንደ ተቀጠረ ሠራተኛ እጅ በመሆን፣ በእነዚሁ የወረርሽኝ በሽታ በመታቸው ሰዎች መካከል ለመቆየት ራሱን ሳያገል ወደ እነርሱ ገባ። ይህ ለሕዝቡ ያለመታከት ያቀረበው ስጦታ ምልክት ነው፤ ይህም ከፈጸማቸው ሌሎች በሺዎች ከሚቆጠሩ ነገሮች የጥቂቶቹ ምሳሌ ነው።

የግል ታሪኩን፣ ውስጣዊ ሕይወቱን፣ ጸሎቱን፣ ምስጢሩን የሚገልጥ መንፈሳዊ ጽሑፍ አልተወልደም። የጌታን መስቀል በሚያከብርበት ጊዜ የነበረውን ሐሴትና እንባ የሚያሳየን፣ የጸሎቱን ጥልቀት የሚያሳየ የምስክርነት ምሳሌዎች ናቸው። ከዚህም በተጨማሪ ባርዩ በተባለው ቅዱስ ሥፍራ የእመቤታችን እንባ ጠቃሚነት የመረዳት ፍጥነቱ የነበረው እምነት ማረጋገጫ ነው። ይንቀሳቀስ የነበረውም በከተማው ውስጥ በሚኖሩ ሰዎች ላይ በደረሰው የወረርሽኝ ቁስሎች ጥፋት ብቻ ሳይሆን የክርስቶስን ሥቃዮችና ሐዘኖችን በጥልቀት በመገንዘብ ነበር። ለቃሉ ደንቆሮ የነበሩ ሰነፍ ክርስቲያኖች፣ እግዚአብሔርን እግዚአብሔር መሆኑን እውቀው አይወዱትም ነበር። ቅዱስ ቻርለስ የውስጣዊ ሕይወቱ ምስጢር ለውዳሴና ለሥቃይ (መዝሙረ ዳዊት እንደሚነግረን የሰው ጸሎቶች ሁሉ ትርኢቶች ናቸው) ምናልባትም፣ በመጀመሪያ ደረጃ ራሱ በውጫዊ ሁኔታው በሥቃይ ውስጥ እንደነበረ ያረጋግጥልናል።

ቅዱስ ቻርለስ ጸሎትን፣ እንባን፣ ጸጸትን፣ እንደ ጀግና ሥራ አድርጎ የሚቆጥር ሰው አልነበረም፤ ነገር ግን የክርስቶስን ሥቃዮች እንደ ምስጢረኛ በከፍተኛ ስሜት ለመከፈልና፣ በዓለም ኃጢአት ውስጥ ክርስቶስን በጥልቀት በማግባት፣ ከዚያም እግዚአብሔርን እምቢ ማለትን የማይክፈልና በዚሁ ግፊት ውስጥ በመኖር፣ ልቡን በፍጹም የለበረና ነፍሱ አስክትለይ ድረስ የደረሰ ሰው ነበር።

ቅዱስ ቻርለስ በዚሁ ምስጢር ውስጥ በጥልቀት ዘልቆ በመግባት ከእነዚያ ታላላቅ ምስጢሮች አንዱ ነው። የጽዋው የመጨረሻውን ጉምዛዛ ጠብታ የጠጣና፤ የድርጊቶችንና የታሪክን ሁኔታዎች ግላዊ ዕድሜዎቻቸውን ግልጽነት መረዳት ከቻሉት መካከል አንዱ ነበር።

ኅዳር 5

ቅዱሳን ደስተኞች ሕዝቦች መሆናቸው

በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል (ምዕ. 5፡3-11) ስለ እውነተኛ ደስታ የተዘረዘሩትን ጥቅሶች፤ ስለ ብዙ ብጹዓን በተጠቀሱት ውስጥ አትግደል፤ አትስረቅ፤ አባትህንና እናትህን አክብር ተብለው ከተዘረዘሩት ውስጥ፤ የደስታ አዋጅ ከመሠረታዊ አማራጮች ምንም ግንኙነት የሰውም፤ ነገር ግን በተለምዶ ከደስታና ከደኅንነት ካልተያያዙት ሁኔታዎችና ባሕርያት ጋር አይደለም።

በእርግጥ፤ እኛን በጣም የሚያስደንቁን፤ ስለ ብጹዓን የተነገሩት እነዚያ ሁኔታዎቻቸው ግልጽ የሆኑ (ሰላምን የሚመሠርቱ የተባረኩ ናቸው፤ ወላዎይ ያልሆኑ የተባረኩ ናቸው) የሚሉትን ሳይሆን ነገር ግን ይልቁንም፤ በሚያስደንቅ ሁኔታ ለንጽጽር የቀረቡትን ድኾች፤ የሚያስቅሱት፤ የተራቡት የተባረኩ ናቸው የተባለውን ነው። እንግዲህ፤ ከብጹዓን ጀርባ የሰውን ባሕርያት ጥናት (የሥነ-አንተርፖሎጂ) ምስጢራዊነት ከአለኝነት ወደ መሆንነት እየተገለጠ ነው፤ በእርግጥም ከመሆን ወደ መስጠት ስለ ሌሎች ሰው ሆኖ መኖርን ስንገነዘብ ወደ እግዚአብሔር ምስጢር እንደርሳለን።

ቅዱሳን ደስተኞች ሕዝቦች ናቸው። የሰውነት ማዕከልነታቸውን ያገኙት ከአለኝን ወደ መሆንን፤ ከመሆንም ወደ መስጠትን መፈጸም የቻሉ ሕዝቦች ናቸው። በዚሁ ምክንያት ደስተኞች ነበሩ፤ ናቸውም። ዕለተ በዓላቸውን ስናከብር እምነታቸውን፤ የልዕልናና የደስታ ልምዳቸውን፤ ደስታቸውን እንድንካፈል ተጋብዘናል።

በዘመናቸው የተሰጠው ትችት ጥንታዊዎችና ዝነኞች የሆኑት የቅዱሳን ሕይወቶች (ቅዱስ እንጦኒዮስ፤ ቅዱስ አምብርስ፤ ቅዱስ አውጉስጢኖስ) በአዲሱ እትም አስተያየት ስጥተውበታል። ከእነዚህ ሕይወቶች አንዱ ያስታወሰው የመጀመሪያው ባሕርይ ብሎ ያቀረበውን፤ ታላቅነትና ደስታ የሞላበትን ሐሴት፤ ሰላማዊና ራሳቸውን በሙሉ በመተውፍጹምና፤ በእግዚአብሔር ዕቅድ በፍጹም የታመኑ ሆነው ስለተገኙ እጆቹ ሕይወታቸውን አስዋበላቸው። የዚህ ዓለም ሐዘኔታ ድል የሚደረገው በቅድስና መንገድ ብቻ ነው፤ ለእኛ የቀረበው እንደማይቻል ሕልም ሆኖ አይደለም፤ ነገር ግን ሁላችንም በጥምቀት አማካኝነት እንደተጠራነው እውነተኛ ዓላማ ዓይነት ነው።

ጥሪያችን ለቅድስና ነው። የቫቲካን ጉባኤ ሰነድ እንዳለው እያንዳንዳችንን የሚመለከት ጥሪ ነው ብሎታል። «ሰለዚህም ለእግዚአብሔር የተመረጠ አንድ ሕዝብ አለ። ...በክርስቶስ ውስጥ እንደገና በመሰመዳቸው እንደ እግዚአብሔር ልጆች የጋራ ጸጋ፤ ለፍጹምና የጋራ ጥሪ በአባላቱ መካከል የጋራ ክብርም አለ።

ኅዳር 6

ወዳጆቻችን

ሌሎች ቅዱሳን እንዲመጡ ቅዱሳን ምክንያት ይሆናሉ። ቅዱስ አውጉስጢኖስ የተለወጠው፤ ቅዱስ አትናቴዎስ ስለ ቅዱስ እንጦኒዮስ የጻፈውን በማንበቡ ነበር። ከእሥራ አንድ ክፍለ ዘመን በኋላ የአቪላዋ ቅድስት ተሬዛ የቅዱስ አውጉስጢኖስን ኑዛዜ ካነበበች በኋላ እርስዋም በበኩልዋ በአትክልት ውስጥ ቅዱስ አውጉስጢኖስ የማለባቸውን ቃላት ስትሰማ «እግዚአብሔር የሚያነጋግረኝ ይመስለኝ ነበር፤ በልቤ ውስጥ ከፍተኛና እጅግ ታላቅ ስሜት ተሰምቶኝ ነበር» አሰች። የቅድስት ተሬዛ ሕይወትም በፈንታዋ ወደ ቅድስና አመጣቻት። ከእራት ክፍለ ዘመናት በኋላ ሌዲት እስቴየን የተባለችው አንዲት አይሁዳዊት አማኝ ወደ ቀርሜሌዎስ ደናግሎች ማኅበር በመመለስ አሸዋትዝ በተባለ ቦታ ተሰዋች (በ1987 ዓ.ም እ.ኤ.አ. በፀደይ ወራት በርዕስ ሊቃነ ጳጳሳት ጳውሎስ ዳግማዊ ጽድቅናዋ ታወጀ) ካቶሊክ የሆነችውና ከፍተኛ የዩኒቨርሲቲ ትምህርትዋን አቋርጣ ወደ ካራሜላ ደናግል ማኅበር የተቀላቀለችው የቅድስት ተሬዛን ሕይወት የሚተርከውን መጽሐፍ ካነበበች በኋላ ነበር።

በሌሎች ውስጥ ቅዱሳን ቅድስናን ያንጸባርቃሉ፤ እኛም እያንዳንዳችን ከሕይወታቸው ማንጸባረቅን ማግኘት ይገባናል። ስለዚህ ወደ ቀላልና ወደ ተለመደ ድምዳሜ እንመጣለን። እስቲ እንደገና የቅዱሳንን ሕይወት የሚነግሩትን መጻሕፍት እናንብብ። ዛሬ በደኅናና በጥንቃቄ የተጻፉ ብዙ መጻሕፍት አሉ፤ የእነዚህን ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ታሪካዊ ይዘታቸውና አድካሚ ጉዞአቸውን ግምት ውስጥ ማስገባት አለብን። በቅዱሳን በራሳቸው የተነገሩ ብዙ አስደናቂና ጠቃሚ የሆኑ የየግል ሕይወታቸውን የሚተርኩ አሉ፤ ከእነዚህ እጅግ ዝነኞቹ ቅዱስ አውጉስጢኖስ፣ የአቪላዋ ቅዱስት ተሬዛ፣ የአሲዚዋ ቅድስት ተሬዛ፣ ሌሎችም ከእኛ ከራሳችን ዕድሜ ቅርበት የነበራቸው ናቸው።

ቅዱስ ዮሐንስ በራእይ መጽሐፉ ውስጥ የእግዚአብሔር ምስክሮች የብዛታቸውን ስፋት ይገልጣል። «ከእኛ ጋር የሚጓዙ ወገኖቻችን ናቸው። ለእኛ ያላቸው ፍቅር ማረጋገጫችን ከእኛ ፍጹም አለመለየታቸው ሲሆን በእኛ ስም ዘወትር አማላጆቻችን ናቸው። ከክርስቶስ ጋር በፍጹም ስለተሳሰሩ ደግሞ በመንግሥቱ ከሚገኙት ሁሉ ተሳስረዋል። እኛም ወዳጆቻቸው መሆን እንችላለን። በእኛም መካከል ደስተኛነትና የተሟሟቀ ወዳጅነትን መመሥረት እንችላለን። በእርግጥ በዚህ ዓለም ውስጥ ከአንዱ ገና የሞቀ ወዳጅነትን መመሥረት እንችላለን። መውደድ በምንፈልገው መጠን ግን በችሎታችንና በአቅማችን ምክንያት ውሱን ነን። ከቅዱሳን ጋር በሚኖረን ወዳጅነት በእነርሱ ውስጥ ሆኖ የእግዚአብሔርን ፍጹም የሆነ አንድነትን መለማመድ እንችላለን። በአንዳንድ በኩልም በዚህ ዓለም ውስጥ ገና የመጨረሻ ዓላማችን የሆነውን ደስታና ፍስሐ መያዝ እንጀምራለን።

ጎዳር 7

ኢየሱስ ስለ ሞት የሚለው ነገር አለው

ቤተክርስቲያን ሁልጊዜ ስለ ሞት ትናገራለች። ሆኖም የምንለው ቃል ተገቢ ሆኖ መታወስ የሚገባው ከሆነ፤ ለሚነገረው ሰው ከእርሱም ጋር የትርጉሞችን መለኪያ ከለላዎች የተሸከመ ቃል ነው። ለምሳሌ ክርስቲያኖች ሞትን የተወሳሰበ ነው፤ ከውጫዊ ሁኔታ ጋር እንኳ ተቃራኒ ሆኖ ይታያል ብለው ተችተውታል። ጥበብ ደግሞ «ሞትን የእግዚአብሔር ሥራ

አይደለም ሁሉንም በመሆን ፈጠረው እንጂ» ይለዋል (ጥበ. 1፡13-14)። ቅዱስ ጳውሎስ «ሞት በአንድ ሰው አማካኝነት መጣ፤ ምስክር የማያሻው ጠላት ነው፤ በመጨረሻም ተሸንፎ የሚደመሰስ ጠላት ነው» ብሎታል (1ኛ ቆሮ. 15፡21-26)።

መጽሐፍ ቅዱስ ግን የተለየ ነገር ያስተምረናል። «አስደሳች ሞት» እያለ ይናገራል። ይኸውም ሕይወት በጥምቀት እንደገና የሚወለደው ሞትን ድል በማድረግ ነው። ይህም የኢየሱስ ሞት ሲሆን፤ ኢየሱስም ሞትን ሄዶ በመገናኘት ፍላጎቱንና ዓላማውን ተቆጣጠረበት፤ አሸነፈው፤ ድል አደረገውም። «ጊዜው ከአይሁድ ፋሲካ በፊት ነበር፤ ኢየሱስ ይህን ዓለም ትቶ ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት መድረሱን አወቀ። በዚህ ዓለም ያሉትን፣ የራሱ የሆኑትን ሁል ጊዜ ወድቶአቸው ነበር፤ እስከ መጨረሻውም ድረስ ወደዳቸው (ዮሐ. 13፡1)። ራሱ በዚያን ወቅት በሞት አደባባይ የተናገራቸውና የተጠቀመባቸው አባባሎች በየዕለቱ እንደገና በመልዕክቱ ይነገራሉ። «ይህ ስለ እናንተ የሚለጥ ሥጋዬ ነው» ኢየሱስ የራሱን አሟሟትና በቃሉም አማካኝነት የሞትን መራራነትና ጭካኔውንም እንዲለወጥ ወስኖበታል።

ኢየሱስ የሞቱን መታሰቢያነት የገለጠባቸው ቃላት ልስልስ፣ ራሱን ተቆጣጥሮ በትዕግሥት ሳይቸኩል ነው። ኢየሱስ እነዚያን ቃላት በተናገረ ጊዜ በዙሪያው ተቀምጠው የነበሩት፤ ምናልባትም አባባሉን የተረዱት በክፊል ብቻ ነበር እንጂ፤ የቃሉን ትክክለኛነት ጠልቀው በመረዳት አልነበረም። ይሁን እንጂ፤ ይልቁንም በመጨረሻ ጊዜ የተናገራቸው ቃላት ለዓላማው ምላት ቀናሏ በመሆን፤ እየተጠበቁ እስከ እሑድ ድረስ ቀጥለው ነበር እንጂ፤ አልተረሱም ነበር። እኛም ከኢየሱስ መታሰቢያ ጋር እኛ በጎብስተና በወይን አማካኝነት እናከብረዋለን። በአጠቃላይ ትርጉሙ ስለና ከንቱ በሆነ ጉዳይ እንደምንነጋገር አድርገን ሳንቆጥር፤ በሞት ላይ እንድናምጽ የሚፈቅድልን ሳይሆን፤ የተስፋውን ትርጉም ማግኘት ይገባናል በማለት ነው። «አስደሳች ሞት» የተባለውን ሞት ማግኘት እንደገና የእያንዳንዱ የክርስቶስ ተከታይ ማግኘት የሚገባው መብቱ ነው።

በሞት ከተለዩ ጋር ያለን ግንኙነት

ከሞቱት ጋር መገናኘት ይቻላል። አሁን በሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር በመንግሥተ ሰማያት ቢሆኑም ትተውት የሄዱትን ዓለም ያውቁታል፤ እኛንም ያውቁናል። ይልቁንም አሁን ማገናዘብ የሚችሉት የእግዚአብሔርን ግንኙነትና ዘላለማዊ እቅዶችን ያሳውቃሉ። እንዲሁም፤ ከእግዚአብሔር ስለሚረዱዋቸው የእኛን ጉዳዮችና ችግሮች፤ እርስ በርሳቸውና ከእግዚአብሔርም ጋር ስለሚነጋገሩባቸው ያውቁዋቸዋል። እኛን ማወቅ ብቻ ሳይሆን ከእጠገባችንም ናቸው። እርግጥ፤ ይህን ዓለም ትተው ከኢየሱስና ከማርያም ቅዱስ አካሎች ጋር ይኖራሉ፤ ከዚህ ዓለምና ከሕዋው ውጭ ባሻገር ናቸው። አሁንም ቢሆን፤ በዚህ ዓለም ውስጥ ጣልቃ ገብተው በጸሎታቸው በእጠገባችን በመሆን፤ በፍቅራቸው ኃይል ጥሩ ሐሳቦቻቸውን በመጋበዝ፤ በአማላጅነታቸው ውጤት መሠረት ምሳሌነታቸውን ያስታውሱናል። ስለ አንተ፤ ስለ እኔ፤ ስለ እኛ ያፈቅሩአቸው ስለነበሩት ሰዎችም የነበራቸው ፍቅር አልጠፋም። ለዘላለሙም መጥፋት በማይችል ክብር ተተክቶ በመንግሥተ ሰማይ ይጠበቃል። የሊዚዬዋ ቅደስት ተሬዛን አባባል ስናጤን «በዓለም ላይ መልካም ሠርቼ ወደ መንግሥተ ሰማያት ማለፍ እፈልጋለሁ» አለች። ይህ ቅድስና ካርሜላን ብቻ የሚመለከት አይደለም። በረጋ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ምሕረት አግኝተዋል ብለን የምናምንባቸውን ሁሉ ይመለከታል።

ወላጆች፤ ቤተሰቦች፤ የቅርብ ወዳጆች ስለ እኛና ስለ አስተሳሰባችን ፍላጎቶችና ችግሮቻችንን ሁሉ ለእግዚአብሔር ይናገራሉ። በዚህ ዓለም ኑሮአችን የሚያስደስቱንን፤ ጠቃሚ ነገሮች በውርስ ያወረሱንን፤ ያስተማሩንን፤ ፍሬ ነገሮችን በሚመለከቱ ጉዳዮች፤ ፍላጎታቸውና ፍቅራቸው በሰማይ እንዲጠበቅልን፤ አንድ ቀን ከእነርሱም ጋር የእግዚአብሔርን ፊት እንድናይና ወደ ፍጽምናም ለመድረስ እንዲፈቀድልን ይጸልዋልናል።

ከዚህ ዓለም በሞት የተለዩት፤ በእኛ ዘንድ ስለ መገኘታቸው ሁኔታ አንድ ሌላ ተጨማሪ መንገድ አጠናክራ ማቅረብ እፈልጋለሁ። ቅዱስ ቁርባን በሚቀመጥበት ቅዱስ ቦታና በዓሉ በሚከበርበት በእያንዳንዱ መሰዊያ ሥፍራ ሆነው ቅዱሳን ሁሉ

በዓሉን አብረውን ያከብራሉ። ሞቶ የተነሳው ጌታ በቅዱስ ቁርባን ውስጥ ነው፤ የእርገቱም ኃይል እንደዚያው ነው። እነዚያ በጌታ የሞቱት ሁሉ ሞቶ ከተነሳው ኢየሱስ ጋር ሁሉም ይገኛሉ። በጌታ ዙሪያ በቅዱስ ቁርባን ውስጥ የተሰበሰቡት ኢየሱስን የሚያከብሩና የሚወዱት እኛንም ይወድዱናል። የምንወድዳቸውና ከእኛም ጋር ኢየሱስን የሚያከብሩት በልዩ መንገድ ከእኛ ጋር ተገናኝተው እኛን ይወድዱናል።

እርግጥ ነው፤ በሚታዩና በማይታዩ ዓለሞች መካከል አስከፊ መጋረጃ አለ፤ ወደፊትም ይኖራል። ይሁን እንጂ፤ እንደዚያው እውነተኛው ፍቅር ከሞት የበለጠ ጠንካራ ነው፤ ሞቶ በተነሳው በክርስቶስ ፍቅርም ልባችን በምንወድዳቸው ሙታን ልብና አኗኗር ውስጥ ይሞላል። ይኸው ፍቅር ወይም በእኛ ውስጥ የሚገኘው በጐ ተግባር በእነርሱም ውስጥ ከምላቱ ሁሉ ጋር ይኖራል። ልክ ከዚህ ምላት ጀምሮ ወደ እኛም ይደርሳሉ፤ እኛም ደግሞ በፍቅርና በጸሎት እንገናኛለን።

በሌላ በኩል፤ ግንኙነትን መፍጠር ከምንችላቸው ከማይጨበጡት ጋር ተሳታፊ በመሆን በጸሎት የማይገኙትንና ከእምነትም ጋር ምንም ግንኙነት የሌላቸውን፤ በተለያዩ መንገዶች ከእነርሱ ጋር ግንኙነት መፍጠርን ብንቀጥል፤ ልንቆጣጠረው በማንችለው ፍሬና ስሕተተኛ በሆነ አደጋ ውስጥ እንወድቃለን። የሚወድዳቸውን መከተል ያጡት፤ በማዘን ሲሞክሩ ከተለዩት ነፍሶች ጋር ግንኙነት ያደርጉ ይሆናል። ነገር ግን በጣኦት አምልኮ መንገድ መፈጸም አስፈላጊም ጠቃሚም አይደለም።

በእምነት፤ በጸሎትና በቅዱስ ቁርባን የመዳኛ ዘዴ አለን፤ ከሞቱትም ጋር በመፋቀርና በመገናኘት እውነተኛውን ቦታና ሥፍራ እናገኛለን።

ሰው የእግዚአብሔር አምሳያ መሆኑ

የእያንዳንዱ የሰው ክብር ሰብአዊ መሠረቱ ምንድን ነው? በሃይማኖት አመለካከት የሰው ልጅ አፈጣጠር በእግዚአብሔር አምሳያ ውስጥ መሆኑ ነው። በአሪት ዘፍጥረት የተነገረው ይህ አፈጣጠር፤ የእርሱ ወይም የእርሷ የሰው መብቶችና ሥራዎች ክብር በቅዱስ መጽሐፍ መሠረት ይመሠረታሉ።

በቀላሉ በቅዱሳት መጻሕፍት ላይ መሠረት አድርገን ስናንጸባርቅ፡ «ሰውን በመልካችን በአምሳያችን እንፍጠር» (ዘፍ. 1፡26)። ከመነሻው የበለጠ ትክክለኛውን ትርጉም ማለትን እፈልጋለሁ፤ ይኸውም በእብራይስጥ አጻም (ሰው) ማለት ሲሆን ልዩ፣ ጠንካራ፣ ትክክለኛ የሆነ የወል ስም ነው። እዚህ ላይ መረዳት ያለብን የመጀመሪያውን የሰውን ልጅ አፈጣጠር ብቻ ሳይሆን አሕዛብንም ማለት ነው።

ይህ አባባል በራሱ ትኩረትን የሚጠይቅ ጉዳይ ነው፤ የመጀመሪያውን ወይም ገና በኃጢአት ያልወደቀውን፤ ክብር የተገባውን የሰው ልጅ አይደለም። እያንዳንዱ የሰው ልጅ፤ እያንዳንዱ ግለሰብ በእግዚአብሔር አምሳያ የተፈጠረ ነው።

ታሪኩ ይቀጥላል፤ «...ሰውን በመልካችን እንደ አምሳያችን እንፍጠር፤ የባሕር ዓሣዎችን፤ የሰማይ ወፎችን፤ እንስሳትንና ምድርን ሁሉ፤ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ይግዙ» ያስተዳድሩ። እግዚአብሔርም ሰውን በአምሳያው ፈጠረ፤ በእግዚአብሔር አምሳያ የፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። (ዘፍ. 1፡26-27)።

በሌላ አባባል፤ በሰው ልጅ ውስጥ የእግዚአብሔር አምሳያ ማለት ምን ማለት ነው? በእርግጥም፤ ለሰብአዊ ባሕርይ ብቻ የተወሰነ ሊሆን የሚችል አይደለም፤ ወይም ለሰብአዊ ተግባርና በሰብአዊ መንገድ እንኳ የሚደረግ አይደለም።

የሰው ልጆች በአፈጣጠራቸው፤ በባሕርያቸውም ጭምር የእግዚአብሔር አምሳያ ናቸው ተብለው የሚጠሩበትን ሁኔታ በሌላ አባባል በመጠቀም፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያብራራውን የአምሳያ ሁኔታ ሲሆን፤ ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ እንደሚለው የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ኃይል አላቸው እያለ ይገልጠዋል።

ዋጋቸውም በፈጣሪና በእግዚአብሔር የተሠራ ነው። የሰው ስብእና ታላቅ ክብሩ ሰው በመሆኑና በእርሱ ወይም በእርሷ የማይገፈፍ መብት ላይ ያርፋል። የመጀመሪያውና ዋናው ምክንያት በእግዚአብሔር በኩል ከተደረገው ልዩ ጣልቃ ገብነት የተሰመደ ነው። በሁሉም ነገሮች የፈጣሪ አምላክ ተሳትፎ መግለጫነቱን ይገልጣል። ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ስለ እርስ በርስ ውይይት ግንዛቤው ችሎታችንን ይገልጣል። በሌላ በኩል ዘወትር በእርግጥ እግዚአብሔር ሕያው የሆነው የሰውን ልጅ

ይወድዳል፤ ከእርሱ ወይም ከእርሷ ጋር ይወያያል፤ ከእርሱ ወይም ከእርሷ ጋር እንዲገናኝ ይፈልጋል፤ በትክክል ያን ግለሰብ ልጁ እንዲሆንላትም ይፈልጋል።

ጎዳር 10

የማስፈራሪያ ክብር

እንደገና አራት ዘፍጥረት ምዕ. 3 እንደሚያስተምረን የሰው ክብር ዘወትር አስገራሚና ማስፈራራት የደረሰበት ክብር ነው። የማይሸሹት፤ እንከን የማይወጣለት ዕድገት፤ ፀጥታ እንደሰፈነበት ጅምር የተሰጠ ሳይሆን ሰላማዊ ስጦታም አይደለም። ከመጀመሪያው ጀምሮ በትግል፤ በጠላትነት ይዘት የኖረና የተመዘገበም ነው። «በአንተና በሌትዮዋ፤ በዘሮችዋና በዘሮችህ መካከል እርስ በርሳችሁ ጠላቶች አደርጋችኋለሁ።...» በዚህ በምንኖርበት ዓለም አስቀያሚ ግጭት፤ የሰው ልጅ መሠረታዊው እውነታ በማይለወጥ ቅራኔ ውስጥ በመመዝገቡ ልባችን በሐዘን ይሞላል፤ ሰላምና ፀጥታ የድርጊቶቹ መጨረሻ ስለሆኑ የሰው ልብ የጥልቅ ትምህርት ፍሬ ድል ነው።

ያለአጻም ኃጢአት የተፀነሰች ቅድስት ድንግል ማርያም የዚህ የአዲስ ዓለም የመጀመሪያ የሰላም ንግሥት፤ የሕይወት ፍችና የክብር ምልክት ሆና በመካከላችን ትገኛለች።

የሰው ልጅ ክብር ዘወትር በውሸት ይዛትበታል። ሔዋን ለቀረበላት ጥያቄ የሰጠችው መልስ «እባቤቱ አሳተችኝ» አሰች። የማያቋርጥ ውሸት የሰውን ክብር በክፉ ሥራ ማባበልን ይሞክራል፤ የሕይወት ባሕርይም ግራ እንዲጋባ ያደርጋል። በጥረታችን ለመሸሻል ስንሞክር ተስፋ እንድንቆርጥ እንፈተናለን። በዘመናዊ አኗኗር ለመኖር ተስፋ መቆረጥን በብዙ እውነታዎች እየተገለጠ፤ ዘወትር አሳዛኝ በሆነ መጋረጃ ይደበቃል፤ ነገር ግን አነስተኛ ትርኢት የሚሆነው በዚህ ምክንያት አይደለም፤ የሰው ልጆች ሥቃዮችን እንደ ግልጽ ልቅነት አድርገው የሚሞክሩት ሁሉንም ነገር ዘወትር ግልጽ ተቃውሞ አድርገው ከሕፃንነታቸው እስከ ሰውነታቸው እስኪፈርስ ድረስ እንደ ክፋት ትግል አድርገው ይረዱታል።

ያለ አዳም የተፀነለች ቅድስት ድንግል ማርያም እንደ ድልፍ ተስፋ ምልክት በመሆን የዚህን ዓለም ትግል እንድንጋፈጥላቸው ሁሉም ነገር እኛን ለመጫን ወይም በሰው ክብር ላይ ክፉ ከሚሠሩት እንድታድነን በመካከላችን እንድትገኝ መጸለይ አለብን።

የሰው ልጅ ሕይወት ክብር ከአደጋዎች፣ ይልቁንም፣ ሕይወት እጅግ በጣም አሳሳቢ በሆነበት ወቅት ከሚደርስ የማያቋርጥ ተስፋ መቁረጥ ተጠብቆ፣ ከመነሻ እስከ መጨረሻው ድረስ መዝለቅ አለበት።

ድንግል ማርያም ለእያንዳንዳችንና ለእያንዳንዳችሁም አንድ መልዕክት ታስተላልፋለች። እግዚአብሔር በከፍተኛ ደረጃ ወደዳት፣ ከእርሷም ጋር እንዳደረገው ሕይወትን በወቅቱ ሁሉና በሁኔታው ሁሉ መካከል እንዲቻል የእውነትና የፍትሕ እጆችን መያዝ ጠንካራ መልዕክት ስለሆነ፣ በእውነት ስለ ፍትሕና ስለ ፍቅር ድንጋጤንና ቁጣን አዘውትሮና አጠናክሮ በመከላከል ሁሉም ወደ ማርያም መመልከት አለበት።

ኅዳር 11

ኃጢአተኛ ስብእና ለእግዚአብሔር ጥል የመነሻ ነጥብነቱ

የዘመኑ ሰዎች የእግዚአብሔርን ክብር በምን መንገድ አግኝተው ይሸከሙታል? እራሳቸውን የጣሉና በገዛ ጥፋታቸው ተስፋ የቆረጡ፣ ወይም በዚያ ሁኔታ የሚገኙ፣ እግዚአብሔርን እንዴት ይመስሉታል? የተስተካከለና እውነተኛ ካልሆነ አመለካከት ነጻ የሆነ መልስ መስጠት ካለብን፣ የሚከተሉትን ሁኔታዎች ግምት ውስጥ ማስገባት አለብን።

አንዳንድ የሰብአዊ ፍትሕ አራማጆች «ኃጢአተኞችን» እንደማይለቅ፣ ማዳን እንደማይቻል፣ ጨካኝ፣ መቀጣት የሚገባቸው ሰዎች ናቸው ብለው ያዩዋቸዋል። በቃ ዘወትር ግዳጁን የማይፈጽም ባለጌና (ወንጀለኛ) ተብሎ የሚጠራው በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል «ኃጢአተኛ» የሚለውን ተጠቅሜአለሁ። ምክንያቱም የሁለቱም ትክክለኛ ትርጉሞች ከሥርዓት ውጭ የመሆን ወይም የመንሸራተት ሁኔታዎች ማለትን ሲሆኑ፣ እነርሱም የሰብአዊ ትርጉም ስለሆኑ ሁላችንም ራሳችንን እንገነዘብባቸዋለን።

ለምሳሌ ሰዎችን እንዲገድሉ የሚሸጡትን፣ ንጹሐን ሰዎችን የሚያሸብሩትን፣ ሽማግሌዎችን የሚዘርፉትን ሰዎች በሚያጋጥሙን ጊዜ፣ አንዱና ዋነኛው ስሜታችን እነዚህን ሰዎች የማግለል ስሜት እንደሚኖረን ማድረግ እንደሚገባ ይታመናል። በእነዚህ ግለሰቦች ውስጥ የቅዱስ መለከትን ምስል እንዴት ማየት እንችላለን? ክፉት በክሎና አበላሽቶ በጣጥሶም ጥሎአቸዋልና።

ነገር ግን ለመነሻነት መልዕክቱን በቀላሉ ለመቀበል ብቻ ሳይሆን፣ የቅዱሳን መጻሕፍትን መልዕክት የበለጠ በትክክል እንድንረዳ ተጠርተናል። በእርግጥ፣ ኃጢአተኛ የሆነው የሰው ልጅ «የሚንሸራተትና ከሥርዓት ውጪ» የሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ የተተረከው ዋና ሰብአዊ ትርኢት ነው። ከጊዜ ወደ ጊዜ እንደገና ከአዳም እስከ ዳዊት፣ ከሰሎሞን እስከ ሄሮድስና ጴጥሎስ፣ የእነዚህን ግለሰቦች ተቃውሞና ፍትሕ አልባነት ጥቃቅን ዝርዝራቸውን በየገጾቻቸው ተገልጾዋል።

የሰብአዊ ውርደት የማይሻሻልበት፣ እንደ መጨረሻው የተገለጠበት ሳይሆን፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርን የማቋቋም ተግባር የመነሻ ነጥብ ሆኖ በመጽሐፍ ቅዱስ ያልተረጋገጠና በሰው ልጆች ያልተሠራ ወንጀል የለም።

የእግዚአብሔር ፍላጎት «ሰው በኃጢአት እንዲሞት ሳይሆን ነገር ግን ተለውጦ እንዲኖር ነው።» ክርስቶስ ርኅሩኅና ታማኝ ሊቀ ካህን ለመሆን በትክክል ሙሉ ለሙሉ እንደ እኛ እንዲሆን የእኛን ሰብአዊ ባሕርይ ወስደ፤ (እብ. 2፡17) የተፈተኑትን እንዲረዳ፣ ክርስቶስ እንደ እኛ የመፈተን ልምድ አጋጠመው፤ (እብ. 2፡18)። እርሱ በድካማችን ያዝንልናል። ስለ እነዚያ ድንቁርናና ጥፋት ርኅሩኅ ይሰማዋል።

ዘወትር ኢየሱስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ወደዚህ ዓለም የመጣው ስለ ኃጢአተኞች ነው እንጂ ስለ ጸድቃን፣ ስለ ጤነኞች ሳይሆን፣ እነዚያ ሐኪም ለሚያስፈልጋቸው በሽተኞች ነው እንጂ እያለ በግልጽ ተናገረ። እርሱ የመጣው የጠፋትን ለመፈለግና ለማዳን ነው አለ፤ (ማቴ. 9፡12-13 ፤ ሉቃ. 19፡01 ፤ 1ኛ ጢሞ. 1፡15)። በመጨረሻም፣ ኢየሱስ ቤተክርስቲያንን ስለ ኃጢአተኞች እናት፣ የስደተኞች መጠጊያ እናት እንድትሆን አድርጎ መሠረታት።

ለሁሉም ቅርብና እኩል መሆን

የመጀመሪያው ነገር እንደ ክርስቲያኖች ለመሥራት ራሳችንን ከኃጢአተኞችና በቀላሉ ተሰባሪ ሰዎች፣ በከፋ ፈተናዎች ከተሸነፉት ከሰው ልጆች አጠገብ ማስቀመጥ አለብን፤ የግል ሕይወታችን፣ የመሰወጥ ግዴታ እንዲሰማን በእግዚአብሔር ምሕረት እንደዳኑት ልጆች ከብራችን እንደገና በሙሉ ለማስመለስ፣ እኛን የሚያድስን ለዚህ ለምሕረት ተልእኮ መጠራታችን ነው።

በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ምዕ. 18፣19 በምሳሌ ውስጥ እንደተናገረው ልክ እኛ ራሳችንን እንደ ፈራሳዊው አድርገን መገመት የለብንም። እራሳችንን እንደ ኃጢአተኛ አድርገን መገንዘብ አለብን እንጂ፤ በልባችን ውስጥ ስንመለከት፣ ለማንኛውም ክፉት በቀላሉ የክፉት ዝንባሌ እንዳለብን እንገነዘባለን። በብዙ መከራዎችና አሰማመኖች ውስጥ ስጥመን ከትክክለኛው መንገድ የወጣን፣ በሕግ መተላለፎችም በዓይናችን ላይ ተጋደመውብናል።

ብዙ ካቶሊኮች ለመናዘዝ ሄደው የምናዘዘው የሰኝም ይላሉ፤ ምንም ነገር ስላልሰረቁና ምንም ነገር ስላልገደሉ ይሆናል። ነገር ግን ወንድማዊ ወዳጅነትን ወይም የጋብቻ ፍቅርን በቀላሉ መግደል ይቻላል። አንድ ሰው የሚበራውን መብራት አጥፍቶ ጎረቤቱን ጨለማ እንዲውጠው አድርጎ ይሆናል። አንዱም በኃይለኛ መርዝ (አርስኒስ) እንኳ ሳይጠቀም የጎረቤቱን ሕልውና የእርሱን ወይም የእርሷን ተስፋ ወደመቁረጥ የሚያደርስ ውድቀት አድርጎ ሊሆን ይችላል። በማኅበረሰብ ውስጥ የማይገባና ስይጣናዊ የሆነ ሕይወት የሚመራ ሰው ሊሆን ይችላል።

በእርግጥ አንዱ በማጭበርበርና በመዘረፍ ሚሊዮን ገንዘብ ለመስረቅ ይችላል፤ ነገር ግን በተመሳሳይ ሁኔታ በስም ማጥፋት፣ በውሸት፣ በማማት፣ በአሉባልታ ወሬዎችና በማሳሳት የሰውን መልካም ስም በመበክል፣ የጎረቤትን ክብርና ንጽሕና በማንቋሸሽ፣ እነዚህ በሙሉ ከሚሊዮን የበለጠ ዋጋ ያላቸው ጉዳዮች ናቸውና ፀዕትና ነብዛዜ ያስፈልጋቸዋል። የእርሱን ወይም የእርሷን ተስፋ በማስቀረጥ፣ በቤት፣ በዓቅር፣ በሥራ፣ የኔታን ምሕረት ለማግኘት የራሳቸውን ሕይወት ለመገንባት የሌላውን

ይሰርቃሉ። እያሉስ ለሁላችንም የሚለን፣ ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት።» አሰ (ዮሐ. 8፣7)።

ይህ ኃጢአተኛ ዓለም ከሌላው ከራሳችን ሁኔታ ጋር ወስደን የግል ኃጢአታችንን አውቀን እንጠነቀቃለን። በእያሉስ ጥሪ ጋይል ውስጥ በመገኘትና በአፈጣጠርም በወንድማዊ ግንኙነት ተገኝቷል። ልክ እያሉስ እንዳደረገው ዘወትር ከሰዎች ሁሉ ጋር እኩልነት እንዲሰማን ያስፈልጋል፤ ከወንድሞቻችንና ከእህቶቻችን ጋር አብረን በመጓዝ ወደየሄዱበት መንገድ መድረስ አለብን።

ሥጋን የመልበስ ማስተዋል ጥበብ (ሎጂክ)

ሥጋን በመልበስ ጥበብ ምስጢር ውስጥ ለመኖር፣ ይኸውም፣ «ሐ» መሆንና በመሆን «ውስጥ» ነበር። የጠየቅሁት ትልቅ ነገር መሆኑን ይገባኛል። ነገር ግን ኢየሱስ ያቀረበው እግዚአብሔር የሠራውን ጥያቄ ነበር። «ሐ» መሆንና በመሆን «ውስጥ» ነበር። በልደት በፋሲካና በቅዱስ ቁርባን መለኮታዊ ምስጢር ውስጥ የመኖር ፍላጎታችን ነው። «... እግዚአብሔር ኃጢአት የሌለበትን ክርስቶስ የእኛን ኃጢአት እንዲሸከም አደረገው (2ኛ ቆሮ. 5፣21)። ቅዱስ ጳውሎስ በእነዚህ ጥቂት ቃላት በመስቀል ተሰቅሎ የመሞትን ምስጢር እንደዚሁም የደኅንነትን መለኮታዊ እውነታ መጠን አጠቃልሎታል።

እነዚህን ቃላት እንድናምን ተጠርተናል እንጂ፤ ሁለት የተለያዩ ቃላትን ለመሥራት አይደለም። አንዱ የእነዚህን ነገሮች በመናገርና ሌላው እንደሌለ አድርጎ መሥራት ወይም እጅግ በርካታ ውጫዊ ችግሮች እንዳይኖሩ ለማድረግ፣ ዓለማዊ እውነታዎች ብቻ እንዳሉ አድርጎ ባለማመሳሰል ነው።

ኢየሱስ የዓለምን ኃጢአት የወሰደ የእግዚአብሔር በግ ነው። በመስቀል ላይ ስለ እኛ ሲል እራሱን «ኃጢአተኛ» አደረገ። በእንጨት ተሰቅሎ በሰውነቱ ኃጢአታችንን ተሸከመ፤ ስለ እኛም ሲል «ውርደትን ተቀበለ» (ገላ. 3፣13)። እኛ ደግሞ የየዕለቱ መስቀላችንና የወንድሞቻችንና የእህቶቻችን መስቀል መሸከም አለብን። በእርግጥ ስለ ሌሎች ኃጢአቶች ሲሉ ብዙዎች እራሳቸውን መስዋዕት አድርገዋል። ያለፍርድ ቤት ትዕዛዝ

ሰረጅም ጊዜ ከታሠሩ በኋላ እነዚያ ራሳቸው ነጻ መሆናቸውን የሚያዩ ብዙዎች መሆናቸውን አስታውሳለሁ።

ስለ መንፈሳዊ ጉዞአችን በጸሎት በእውነተኛ ጉዞ የሚሠሩትንና ሥቃይ የሚቀበሉትን፣ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያጠኑትንና የሚያዳምጡትን እነርሱን አስባለሁ፤ አውቃቸዋለሁ። ለእምነታቸው ሲሉ ተወግዘው ወደ ወህኒ ቤት እንዲወርዱና ከባድ ሥራ እንዲሠሩ የተደረጉ ክርስቲያኖችን፣ ካህናትንና ጳጳሳትን አስታውሳለሁ።

የሰው ክብር እንደገና እንዲኖር እንዴት አድርገን መሥራት አለብን? ሰው በሚሰቃይበት ጊዜ እርሱ ወይም እርሷ ገድሐን ሆኑ ወይም ጥፋተኛ ቢሆኑም ከእንግዲህ ምንም አይደለም፤ ዘወትር ያ ግለሰብ ለሰብአዊ ርኅራኄ ተገቢ ነው። ወደ እነርሱ በመጠጋት እነርሱን መርዳት በቃሎቻችን ከፍ ማድረግ፣ በተግባራችን፣ በወዳጅነታችንም መጠጋት አለብን። በችግር ውስጥ የሚገኙትን ወንድምን ወይም እህትን መርዳት የእያንዳንዱ ክርስቲያን ግዴታ ነው።

ጎዳር 14

የዘመኑ ሰው በመጽሐፍ ቅዱስና በኅብረተሰብ ውስጥ

ምንም ቢሆን የምንኖርበት ኅብረተሰብ በየዕለቱ መገምገም የሚቻለው ከማኅበራዊና ከፖለቲካ አንጻር ነው፤ ይልቁንም፤ ስለጊዜው ደስታ ፍላጎት፣ ስለአኗኗር መጨነቅ፣ ለጥራት መጓጓት፣ ለኃይል ፍላጎትና ለሕዝብ እንቅስቃሴ መገደድ፣ በቁሳቁስ ጭካኔ እብሪት መገዛቱ ግልጽ ነው። ከመቁጠርና «ከመሆን በላይ አለኝን» ያሳስበዋል፤ ነገሮችን በጥንቃቄ መገምገም ቢያስፈልጋቸውም፣ ታጋሽ ሆኖ ለመቆየት ትዕግሥት የለውም። ሁሉም ነገር እንዲኖረውና ወዲያውኑ እንዲፈጸምለት ይፈልጋል።

ለዎች በየዕለት ኑሮአቸው፣ በዚህም በዚያም፣ ከሰብአዊ ባሕርይ ውጭ የሚያደርጉ ከሺህ በላይ የሆኑ ነገሮች እንዳሉባቸው እንገምታለን። ምናልባትም፣ የዘመናችን ዋናው መለያ ለሰው የሚደረገውን አክብሮት ቀንሶ ይሆናል።

በጉረቤትና በማኅበራዊ አኗኗር ውስጥ ሰላም ላይ የሚደርሰው ጥቃት፣ ስለ ሌሎች ሰዎች አክብሮት ስለሌለ ማረጋገጫው ሽብር ሆነ። ለቅጽበታዊ ስሜትና እጅግ ጽንፍ ለሆኑ ማረጋገጫዎች የአጭር ጊዜ ደስታን የሚቀሰቅስ ውጤትን ያስከትላል። እጅግ ጽንፍ የሆኑ ማረጋገጫዎች በእነዚህ አሳዛኝ በሆኑ ሰዎች ሁኔታ የኅብረተሰባችን ችግሮች ብቅ ብለው የሚፈነዱት፣ ወይም የሚሠራጨት በሽብርተኝነት፣ በሰዎች ምክንያት በመገፋፋት ይዘት ጽንሰን የማስወረድ አስተሳሰብ መከሰቱን ላተኩርበት እፈልጋለሁ።

በእንደዚህ ዓይነት ማሰብና መኖር የወንጌልን መልዕክት አጥብቆ ይቃወማል። ይልቁንም የኢየሱስ የምሥራች በአንድ ሰው፣ በግለሰብ ክብር ላይ ያተኩራል።

በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ ስምንት የመጀመሪያዎቹ አንቀጾችና በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ አምስት (ስለምሕረት የተጠቀሱትን ምሳሌዎች) የእነዚህ የሁለቱ ምንባቦች ባሕርያት፣ በቤተክርስቲያን ማኅበረሰብ ውስጥ የግለሰብን ጠቀሜታና፣ በእግዚአብሔር ምሕረት ውስጥ የእያንዳንዱ ጠቀሜታ የተመዘገበባቸው ዝነኞች ትርጉሞች ናቸው።

የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ ስምንት ኢየሱስ አንድን ሕጻን በአድማሮቹ መካከል አስቀምጧል እያለ ይጀምራል።

አንድ ሰው ስሙን ሲያስከብር፣ ለሰውም ጥንቃቄ ሲያደርግ፣ የቤተክርስቲያን ማኅበረሰብ አባል የመሆኑ ምልክት ነው።

ሰው የማይታይ የእግዚአብሔር አምሳያነቱ

የእውነት አኗኗር የደስታ የፍቅርና የብርሃን ምንነት መሰሉ በመሰሉ ሰይተን አላሳወቅንም። እነዚህ መልካም ነገሮች በእኛ ውስጥ ይገኛሉ፤ ነገር ግን ከርቀት ናቸው እንጂ። በእኛ ውስጥ በከፊል ይዞታቸው ተገኝተው ስለሚነዱ እንዳልተገኙ መልካም ነገሮች አድርገን እንፈልጋቸዋለን።

የዚህን የእውነተኛ አኗኗር መገኘት ወይም አለመገኘት መገንዘብ ሲያቅተንና፤ እኛ በፍቅር የራሳችን ሕይወት በፍቅር እውነትና በመጨረሻው ፍቅር ውስጥ በተጠናቀቀ መንገድ ነን እያልን ራሳችንን በማታለል፤ ቃሎቻችን ሞትና ውሸትን፤ አለመተማመንንም ይፈጥሩብናል። እዚህ ነጥብ ላይ ለሕይወት የበለጠ ትክክለኛውን ስም መስጠት አለብን፤ ለእውነትና ለፍቅር ወይም እነዚያ አስቸጋሪ ለሆኑ መንገዶች የበለጠ ጥልቅ ወደሆነው እውነታ ምስጢር ይመሩናል። በደመነፍስ ይኸውም፤ ዘወትር በሰው ልብ የሚገኘውን ልማድና አድካሚ በሆነ ውይይት ነጻብራቅነት፤ የሕይወትን ምላት በሰብአዊ አእምሮ መረዳት፤ የእውነትና የፍቅር እውነታ የሚገኝበትን፤ በሰው ልጆች ውስጥ መሥራቱን፤ ከእነርሱ ባሻገር ራሱን እግዚአብሔር ይጠራል ማለቱን ለዚህ መሆኑን እናረጋግጣለን።

ራሳችንም እንደማይታየው እግዚአብሔር እንደ አምሳያው ሆነን እንገኛለን፤ በዚሁ አባባል እርሱ ራሱ የማይገለጥ መሆኑን ይገልጣል። በዚሁ መሠረት እኛ የሰው ልጆች እንደ እግዚአብሔር ቃል ነን። በሰው አነጋገር ይህ መሠረት የሆነው ባሕርይ ወደ ብርሃን ይመጣል።

ስለዚህም እግዚአብሔርና ቃል ሰው በመሆን የተፈጠሩ ናቸው፤ ነገር ግን ተስፋ የማድረግ ባሕርይና እግዚአብሔር የሚላቸውን በመታዘዝና ታማኝ ሆኖ በመገኘት ብቻ የሚፈጸም ነው።

እግዚአብሔር ሰዎችን በየትኛው ኃይል፤ በየትኛው መገናኛ፤ ጉልበት የሚወስነውን፤ ወይም የሰው ልጅ የሚወስነውን የማይሆን ግምት ብቻ ነው ማለትም ይችላል። ተገቢ የሆነው ተሳትፎ በግል ውሳኔ፤ በጸጥታ የሚደረገው ተስፋ በሙሉ በታዛዥነትና በአክብሮት ብቻ ነው።

ሕመም፣ ነጻነት፣ ታዛዥነት

ሕመምን ታግሶ ለመኖር ብቸኛው መንገድ የሰው አኗኗር እንደሞተ ጊዜ አድርጎ መቻል ነው ማለት ሳይሆን፤ በአኗኗር ውስጥ ያለው ትርጉም፤ ለመንፈሳዊ ጉዞ አዎንታዊ ምልክት ሆኖ፤ አንዳንድ አባላት በሥጋ ሕመም ፖራላይዝ ሆነው ቢለቃዩም፤ እኛነታችንን የምናውቅበትና የምንገነዘብበት መንገድም ነው።

‘በእርግጥ፤ እንደዚህ የመሰለውን ትርጉም መገንዘብ የሚቻለው በሕመም ነው፤ ነገር ግን በአንድ ምክንያት ወይም አኳኋን ብቻ የሰውን ሕይወት እንደዚሁ እንደገና ይመረምራል።

የሰው ነጻነት የሚዳብርበትን መንገድ መገንዘብ፤ ይልቁንም ተሰቃይቶ የነበረውን ሰው በመጀመሪያ ደረጃ የማንኛውም ሰው ነጻነት የሚጀምረው በመታዘዝ ምልክት ሥር መሆኑን ይፈልጋል።

ሰው የምድራዊ ፍላጎቶቹን ከማሰባሰብና ራሱን ከመቻል ባሻገር መሄድን ያውቃል፤ ከዚያ ማመንና ተስፋ ማድረግን እንኳ በሚጠፋበት ጊዜም ቢሆን ያውቃል። አንዱ ጤና ሲያጣ አሁን በሕይወት መኖር አይቻልም ወይም መኖር አያስፈልግም በማለት ተስፋ ወደመቁረጥ መደምደሚያ አያመራም፤ ነገር ግን ስለጤናው እርዳታ መጠየቅንና ተስፋ ማድረግን ወይም በመጨረሻ ሥራ እጆቹን ወደ ፊት አድርጎ በአንድነት በማጣመር ወደ ደኅንነት እንዲመጣ መጸለይ አለበት።

በግልጽና በተሳል ቃል መጸለይ ቢያቅተው፤ ወይም ቢሳነው የተለለውንና የተገታውን ግንኙነት በመተው፤ ወደ ተስፋ መቁረጥና ወደ ብቸኝነት አያመራም፤ ነገር ግን ይልቁንም ወደ ፍጽምናና ወደ ምስጢራዊ የግንኙነት ሐሳብ ያመራል፤

ይፈልጋልም። ይህም እያንዳንዱ የሰው ቃል ወደ እርሱ መድረስ ሳይሳካለት ምኞት ሆኖ ይቀራል።

ከሚበቃቱ ሰዎች ጋር ግንኙነት ማድረግን አለመቻል፣ ሥቃይንና ጥልን ያሳያል፤ በእያንዳንዱ ሰብአዊ ግንኙነት ውስጥ የሚገኝና የተደበቀም ነው። አንዱ በተለመደው የሰው ለሰው ግንኙነትና በተለመዱት የአኗኗር ወቅቶች፣ በጣም ጥሩ ባልሆነ ግንኙነት የሚያምን ከሆነ በጣም በሚያም ይዘቶቹ ተገቢ ስላልሆነ ሁኔታ በእምነትና በተስፋ መቋቋም የሚገባው ጉዳይ ነው። እኛ ራሳችን የራሳችን ጌቶች አይደለንም፤ በዚሁ ብርሃን ፍጹም የሆነው ሞታችንን ማዘጋጀት እንደማንችል የተረጋገጠ ነው፤ የሚበቃው ይብቃው ተብሎ ከቶ አይደመደምም፤ ለመሰቃየት እዚህ መቆየት ዋጋ የለውም አይባልም ወይም፤ ሌላውስ ቢሆን ለመሰቃየት እዚህ መቆየቱ ምን ዋጋ አለው? እነዚያ እንደዚህ የመሰለውን የሚናገሩ ሰዎች በራሳቸው ተስፋ የቆረጡ ሰዎች ናቸው። የሰውን ልጅ በጣም የሚያሰቃየው በሕመም በመጨረሻው ጠርዝ የዋና ነጻነቱን ምስጢር የማያገኘው በእምነቱና በሥራው ነው።

ኅዳር 17

የግል ሕሊናና ፍትሕ

ሁኔታዎችን በማረጋገጥ ሥራ ላይ ማዋል አለብን፤ ይኸውም «የፍትሕን» ትርጉምና ጥቅም መኖሩን ማወቅ፤ የግለሰብን ሕሊና ብስለት ማወቅ ያስችላል።

በዚህ ችሎታ ውስጥ የግለሰብ ሕሊና እንዴት መዳበር ይችላል? ጉዳዩን በቀላሉ በሶስት ማጠቃለል ይቻላል። በሕሊና፣ በማሰላሰልና በግንኙነት መዳበር ይችላል። የሥር መሠረቶቻችንን ትዝታ በመጠበቅ፣ የማስታወስ ችሎታችንን እንደገና ማግኘት አለብን። ዘወትር ጀማሪ መሆን ግምታዊ ከመሆኑም በላይ ከመጀመሪያውም ጀምሮ በትክክል የማይጠናቀቅና የሚያስቆጣም ሊሆን ይችላል።

የሰው መሠረታዊ የሆኑትን አኗኗሮች ለምሳሌ ልደትን፣ ፍቅርን፣ ረሐብን፣ ሥቃይን፣ ፈንጠዚያንና ሞትን በማሰላሰል እቀራረብ ማግኘትና ማዳበር እንችል ዘንድ የተያዘውን የእውነት ፍላጎት መረዳትና መቀበል አለብን። በእነዚህ ሁኔታዎች ማደግ

የአኗኗራችን መንገድ በሰው ሠራሽ ባሕርይ መጨመር ምክንያት ተጨናንቋል።

ስለዚህ በሰዎች መካከል ይልቁንም፣ ጉልህ ሆኖ የሚታየውን አማራጭ ወዲያውኑ ተንከባክበን ማዳን አለብን። ዛሬ በጎበረተሰባችን ውስጥ የሚገኙ የእምነቶች ግንኙነቶች እንዳሉ የሚያስቆጡ ሆነው ይታያሉ፤ ምክንያቱም እርሷ ወይም እርሱ የገቡበት ዓላማ ድብቅ ነውና።

በእነዚህ በሶስቱ ፍላጎቶች መካከል ያለውን ትስስር መገንዘብ ችግር የለበትም፤ በማህበራዊ ባሕል ሁኔታና በክርስቲያን ልምድ እንቅስቃሴ አማካኝነት ትስስሩን ያፋጥነዋል። በእግአብሔር የተሠሩ ጊዜያት በሰው ታሪክ ውስጥ የትዝታን ሐሳብ ይወልዳሉ፤ በቅዱስ ቁርባንም ወደ ፍጽምና ይደርሳሉ። ቃል ሥጋ ሆነ የሚለውን መቀበልና መረዳት በእንቅስቃሴ ይዳብራል፤ በቅዱሳን መጻሕፍት ይዘመራል፤ በቅዱስ ቁርባን ይዋሐዳል፤ በሚንጸባረቅ በመንፈስ ቅዱስ ወንድማዊ ቅርበትም ይገለባል።

ምንም ያህል ቢጠቅም እንደ ሞራል ትምህርት ወይም ባሕላዊና የሲቪል ዕድገት ዓላማ ቢሆንም እንኳ፣ እኛ የምንናገረው እምነት ድብቅ ዓላማን ለመዳሰስ አይደለም። ይልቁንም እኛ የምንናገረው በጥልቀቱና በዓላማው የሰው አኗኗር በልዩ ልዩ ደረጃዎችና ሁኔታዎች መካከል ባለው ግንኙነት ላይ ብርሃን ጎመፈንጠቅ ነው። ስለዚህ የእምነት ምርጫ እንደ ቀላል የሚታይ፣ ከረዳቶቹ ጋር ጎን ለጎን የሚሄድ አይደለም፤ ትክክለኛ አማራጭ ነው። ይልቁንም፣ ቀሪው ግን የተመደበ፣ የተተረጎመና የተለመደውን ሁሉ የሚያጠቃልል የመጨረሻውን አድማስ የሚመሠርት አንድነት ነው።

ኅዳር 18

ኢየሱስ እያንዳንዱን ሰው ይገናኛል

እንደ ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል (ምዕ. 20፡11-18) ሞቶ የተነሳው እርሱ ያደረገውን ግንኙነት ለእኛ በቀላል እውቂያ፣ እጅግ መሠረታዊ በሆነና ከውስጥ በሚመነጭ ከፍተኛ ስሜት ግላዊ ግንኙነት እንደሆነ ተደርጎ ቀርቧል።

በሰሜትና በሐሳብ ከበለጸገ፤ እጅግ ቀላል ከሆነ እውነታ ጋር ተጋጥመናል፤ ሴትየዋ የምታለቅሰው ለሕይወትዋ ከፍተኛ ጠቀሜታ ለነበረውና ለእርሱም አዲስ ናፍቆት ይሰማት ለነበረው፤ አንጸባራቂ ለሆነው በሕይወትዋም ታውቀው ለነበረው ሰው ሞት ነው። በእርግጥ፤ ወዲያውኑ እንዳወቀችው «መምህር» ብላ ጠራችው፤ እንዴት እንደሚኖር ቀድሞ አስተምሮአት ነበርና።

ከተከበረና ከፍ ካለ ሰሜት ጋር ግን አሁንም በቦታው ማረጋገጥ ከሚችልና አስፈሪ ጭሆነ ይዘት ጋር እንሠራለን። «የግል ግንኙነትም» ነው ብለን እንድንጠራው ሰሜታችን ይገፋፋናል። የዓለምን ታሪክ የሰጠው ትንሣኤ ከታላቁ ዓለም ድርጊት ጋር በጥቂቱ የምናውቃት ማርያም መግደላዊት በግላዊ ሰሜትዋ ከዚህ «ግላዊ» ከሆነ አካባቢ ጋር ምን አላት?

ይህን ጥያቄ ለመመለስ ከኢየሱስ ቃላቶች አንዱ ጥረታችንን ያበራልናል። ኢየሱስም «የምትፈልገው ማንን ነው?» ብሎ ጠየቃት። አሁንም በስሙና ሌላው ይህን ጥያቄ ያቀረበው ያ ሰው ከሰው ሁሉ የበለጠ ሰው ቢሆንም፤ በዚሁ መካከል የቀረበው ጥያቄ ቀጥተኛ በሆነ ግንኙነት ተመስርቶ የቀረበ ግላዊ ጥያቄ ነው ማለት ነው።

ከዚያም በተጨማሪ የኢየሱስ ቃል አለ፤ ይኸውም፤ ለዚህች ሴት በሚሰጣት ስም ተጠቅሞ ጠራት፤ ኢየሱስም እርሷን «ማርያም» አላት፤ እንደዚህ በመሰለው ስም በመጠራትዋ ለሴትየዋ የትንሣኤን ምስጢር ገለጠላት። በለቅሶ፤ በሐዘን፤ ተስፋ በመቁረጥ የነበረችው እርሷ በስሟ መጠራትዋን ሰማች፤ ትወደውና ሞቶ የነበረው እርሱ አሁን በሕይወት አለ፤ ወደፊትም ይኖራል፤ ጠራትም። ከዚህ ወቅት ጀምሮ ማርያም መግደላዊት ከፍተኛ ማስተዋልን አገኘች፤ ሙሉ በሙሉ ተለወጠች፤ በእምነትም ነገሮችን የምታያቸውና የምታስተውላቸው በአዲስ መንገድ ነው። ዓይኖቿና ልብዋ ተከፍተውላታል።

እንደዚሁም፤ በዚህ መልእክት መላው ዓለም ጠቅላላና ዘለዓለማዊ የሆነ ትርጉም አለው። ኢየሱስ «እኔ ወደ አባቴና አባታችሁ ወደ አምላኬና አምላካችሁ አርጋለሁ» አለ። ኢየሱስ እኛን በመምሰል፤ የእኛን እውነታ፤ እንደ ሰው ልጅ ድኻ፤ የሚያለቅስ፤ ሐዘነተኛና ፈላጊ በመሆን የእግዚአብሔርን እውነታ አመጣ። ከኢየሱስ ጋር እንደ እግዚአብሔር ልጆች የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድሞችና እርስ በርሳችንም ወንድማማቾችና እህትማማቾች በማድረግ አዲስ እውነት አምጥቶልናል።

የዓላማችን ሁሉ፤ የተግባሮቻችን፤ የአኗኗራችን እውነታ፤ ሥራችንና ቤተሰባችን፤ የትምህርት ቤት ጓደኞቻችን፤ እነዚህ ሁሉ ከእኛ ጋር ተነስተዋል፤ ከእኛም ጋር የእግዚአብሔር ስጦታ ወደሚበራበት አኗኗር ዙሪያ ያመራሉ። እኛ በኢየሱስ የእግዚአብሔር ጃች ነን።

የወንጌል ምንባብ ሞቶ በተነሳው ክብር፤ እጅግ ጥልቅ በሆኑ መልሶቻችንና ሰሜቶቻችን አማካኝነት ወደ እኛ ይገባል፤ ሕይወቱን ስንናገር፤ የእምነትና ጥልቅ የሆኑትን እውነታዎች ዘወትር ተፈላጊ በሆነ ማጣቃሻ ነጥብ የእርሱን ምስጢር ያስታውሰናል።

ታላላቅ ፍላጎቶች በጥያቄ ውስጥ ቢሆኑም እንኳ እጅግ ከባድ የሆኑ ችግሮች (የሥራ ማጣትን፤ የዓለምን ረሐብ፤ የሽብርን፤ ያልተወሰዱ ሕጻናት ማስወረድን/ሕይወት ማጥፋትን፤ ታላላቅ ችግሮች ናቸው ብለን ብናስባቸው) ለሰው ልጅ ከፍተኛ ጥንቃቄ፤ የግሰሰብን፤ የእርሱን፤ የእርሷን አሳሳቢ ሁኔታና ፍላጎት ዘወትር አስፈላጊነታቸው ይታይ ይሆናል።

ገጽ 19

የአብርሃም ጉዞ

ጥሪው ለተወሰነ ግብ ወደ ነጻነት ለመድረስ የሚደረግ ጉዞ ማለት ነው። ጥሪው የኢየሱስ ቃል ነው፤ «ና፤ ተከተለኝ ሰዎችን እንድታጠምድ አደርግሃለሁ።» ይህ የቀረበው ሐሳብ የግል ድክመታችንን በመተው ወደ እውነተኛ ነጻነት ስለምናደርገው ጉዞ የተስተካከለ ማነሳሳትን በመመስረት ፍርሃቶችንና አለመረጋጋቶችን እንድንተው ኢየሱስ ለእያንዳንዳችን የሚያቀርበው የተስመደ ሐሳብ ነው።

እስቲ ስለአብርሃምና ለሙሴ በእብራይስጥ ከተሳለፈው ምንባብ ለማረጋገጥ እንሞክር፤

ከመጠራቱ በፊት፤ ከጥሪው በፊት አብርሃም ማን ነበር? ስለ እርሱ ማወቅ እስክንችል ድረስ ወይም እስክንረዳ የበግ እረኛ የነበረ፤ ለከፍተኛ መሻሻል ጉጉት ያልነበረው ሰላምን የሚወድድ ሰው ነበረ፤ አስደሳች በሆነ አካባቢ ተሳስሮ ይኖር የነበረ ሰው

ነበር። አባካች ብለን መጥራት የምንችለው ሰውም ነበር። በአኗኗሩም ደስተኛ መሆንን የሚወድ ቢጤ ሰው ነበር።

አብርሃም በእንደዚያ ሁኔታ የኖረና ይልቁንም ከምናውቀው አኗኗር በአጭሩ ክፉ ሰው ያልነበረና ማራኪም ያልሆነ ሰው ነበረ። ታዲያ በእንደ ወቅት አብርሃምን እግዚአብሔር ጠራው።

ቅዱስ ጳውሎስ ለዕብራውያን በላከው መልዕክቱ እንደሚነግረን «አብርሃም ጭምነት ጥሪውን ተቀብሎ ታዘዘ» (ዕብ. 11፡8)።

እግዚአብሔር ጠራው ከሥር መሠረቱም መንጥቆ አወጣው። እርሱም ርስት አድርጎ እንዲወርሰው እግዚአብሔር ወደ ሰጠው አገር አመራ። «እግዚአብሔር አብርሃምን የሰዎች አባት ይሆን ዘንድ ለአዲስ ኑሮ ጠራው፤ እርሱም እምኖ ዕጣ ፈንታው የት እንደሚያዘልቀው ሳያውቅ መንገዱን ቀጠለ።» ይህ ምስጢራዊና አስደናቂ የሆነውን ሐረግ ሳንብ ሁልጊዜ ይቀስቅሳኛል። እጅግ ጠቃሚ የሆነ ውሳኔ እንደወሰነ ሲያጋጥመኝ በግምት ወደ ሃያ አምስት ዓመታት ወደኋላ ይመልሰኛል። ለጠዘ ቀናት ለዕብራውያን የተላለፈውን መልዕክት «የት እንደሚሄድ ሳያውቅ መንገዱን ቀጠለ» የሚለውን እነዚህ መጨረሻው ድረስ አሳለሳለሁ። ለእኔ እነዚህ ወሳኝ ቃላት ናቸው፤ እስከ ሕይወቴ መጨረሻ ድረስ ሁሉ ወሳኝ ትርጉም ያላቸው ቃላት ናቸው። በእምነት ምርጫና በነጻነት የአብርሃምን ጉዞ ተቀብቼ በዚሁ ጥሪዬ ለመጓዝ ወስኛለሁ።

ኅዳር 20

የሙሴ ጉዞ

በአብራውያን መልእክት በቀላሉ እንደተገለጠው ሙሴ «እንደ ፈርኦን የሴት የልጅ ልጅ ነው» ተብሎ ይታሰባል። የአብራውያን ልጅ ቢሆንም በአሪት ዘፀአት በተገለጠው መሠረት ሙሴ የፈርኦን የልጅ ልጅ ነው ተብሎ ይገመታል። ለሰዚህም እንደ መሣፍንት ልጆች ተማረ።

ይሁን እንጂ፣ ቅዱስ አምብሮስ በግብጻውያን አደባባይ የሆነውን ተችቶ እንዳቀረበው ሙሴ የተከበረ ሰው ነው። ነገር ግን ደግሞ በፈርኦን አደባባይ ባሪያና አረማዊ ነህ ተብሎ ሲጠራ

አጥንቱን ዘልቆ መቅኒውን እስኪነካ ድረስ ይሰማው ነበር ብሎ አስመረበት። ጥቂቶች በበለጸጉበትና ብዙዎች በደኸዩበት፣ በተሠቃዩበት ኅብረተሰብ ውስጥ ባሪያ ሆኖ ይኖር ነበር። የሙሴ ባሪያነት እንደዚያ የነበረ ሲሆን፣ በዘመኑ የተከበረ ባሪያ ሆኖ ይኖር ነበር።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ምድረበዳ ጠራው፣ ወደ ነጻነት ወደሚያመራ ወደ አዲስ ጉዞ ከነበረበት ሁኔታ ወደዚያ መጣ፤ ከነበረበት ሁኔታ በመለየት አራሱን ነጻ አወጣ፤ ወደ እውነትና ፍትሕ ወደሚያመራው አቅጣጫ ለመንቀሳቀስ አንድ ልዩ ግዴታ ነበረበት። «ለዚህ በኃጢአት ከሚገኘው ጊዜያዊ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ» (ዕብ. 11፡26)።

አብርሃም ጥሪውን ተቀብሎ አገሩን ጥሎ ሄደ። ሙሴ የባርነት ሁኔታውን በመተው ጥሪውን በመቀበል የተቀባውን የክርስቶስን ውርደት ተቀበለ። ሙሴ የተቀበለው የዚህን ምስጢራዊ አባባል ትርጉም የክርስቶስ ውርደት ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ ከቅድስት ድንግል ማርያም ከመወለዱ ከጠዘ ዘመናት በፊት የተከናወነ ድርጊት ቢሆንም፣ የተወሰደው ከመዝሙረ ዳዊትና በእርግጥ የኢየሱስን ውርደት የሚጠቅስ ባይሆንም፣ ነገር ግን የተመረጠው ከመሲሃዊ ሕዝብ ነው።

ከፈርኦን አደባባይ ከብሮችና ትርኢቶች ይልቅ የመሲሃዊውን ሕዝብ፣ የተበደለውን፣ ማኅበራዊ ሁኔታንና ድካሳን መረጠ። ከድካ ሕዝብ ጋር ድካሳንን በመምረጥ ከሕዝቡ ጋር ጉዞውን ቀጠለ።

ኅዳር 21

ከኢየሱስ ጋር መሆን

ከኢየሱስ ጋር የመሆን ዓላማ ያላቸውን፣ ከእርሱም ጉን መሆን የሚፈልጉትን፣ ስለ ኢየሱስ መናገር የሚፈልጉትን፣ ጌታ እነዚያን የነቃ ዓላማ እንዲኖራቸው ይፈልጋል።

በመጀመሪያ ደረጃ ከኢየሱስ ጋር ጠንካረን በታችንን መውሰድ ማለት ቃሉን መድገምን መቻል ነው። እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ ስለሆነ «ኃጢአትህ ተሰረዋልህ» ማለቱ ለእርሱ ቀላል ነበር ብለን እናስብ ይሆናል። በእርግጥ ኢየሱስ

በኃይል ተሰቃየ! ግላዊ ዋጋን ከፈለ! ረጅም ሌሊቶችንና ሰዓቶችን በጸሎት አሳለፈ። ስለዚህ ለማስተሰረይና ለመፈጸም የሚያስችል መለኮታዊ ኃይል ማግኘቱ አግባብ ነው።

ቀድሞውኑ፤ በእርሱ ውስጥ የሚገኝ ቢሆንም የደጎንነት መለኮታዊ ቃላትን ሲጠራ አስደናቂ ወቅት አጋጥሞታል፤ (ለምሳሌ የአልዓዛርን ታሪክ እናስታውስ) ኢየሱስ ወደ ለቅሶ ተንቀሳቀሰ እዚያም እንባውን አፈሰሰ (ዮሐ. 11፡35)።

ቅዱስ ጴጥሮስ አካለ ስንኩሳንን አስመልክቶ እነዚያን ቃላት በተናገረ ጊዜ የተሰማውን፤ በእነዚያ በሚስቁበት ሰዎች ፊት እነዚያን ቃላት መናገሩ፤ መበረክረክና መሸበር ሳይሰማው አይቀርም፤ አጠገቡ ሳይደርስ «ሸባውን ተነስተህ ሂድ» እንዴት አለው?

በመንፈስ ቅዱስ አነሳሽነት ቅዱስ ጴጥሮስ በድፍረት በዚህ ሁኔታ ውስጥ ገባ፤ እራሱን በኢየሱስ ጫማዎች ውስጥ አድርጎ የእርሱን ቅዱስ ሥራ ተካፋይ ለመሆን ወሰነ። ይህም ማለት እራሱን በኢየሱስ መስመር አስቀምጦ የነቃ ተሳትፎ አደረገ ማለት ነው።

ወደ ነቃ ተሳትፎ ዓላማ ውስጥ መግባት ማለት በእጆቹ የጌታን ኃይል በመቀበል ደጎንነትን፤ ፍቅርን፤ ምሕረትን፤ አውነትንና ወዳጅነትን መግለጥ ማለት ነው። እንደ ኢየሱስ፤ እንደ ቅዱስ ጴጥሮስ በመሆን የተጠራ ሀብትን፤ ኃይል መቀበልን ማለት አዳኝ ቃሉን ለማምጣት የቃሎቹን ውጫዊ ምቹት መናገር ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን እነዚያን ዓይነቶች ቃላቶች በራሳቸው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስላላቸው፤ ጌታ በጥሪዬ ያዘጋጀልኝን የደጎንነት ዓይነትና ዘዴ መቀበል ማለት ነው።

ኅዳር 22

ወንጌላዊ ድንግልና

የክርስቲያን ድንግልና ስንል ሁለንተናን ለጌታ መስጠት፤ በእግሩ ሥር መቀመጥ ማለት ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆርንቶስ ሰዎች በላከው በመጀመሪያ መልዕክቱ ያለው «ወንድሞቼ ሆይ እኔ የምላችሁ እንዲህ ነው፤ ዘመኑ አጥርአል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሚስት ያለው ሚስት እንደሌለው ሰው ሆኖ ይኑር። የሚያዝን እንደማያዝን፤ የሚደስት እንደማይደስት ሰው ሆኖ ይኑር፤ የአሁኑ ዓለም ሁኔታ አላፈ ነው።»

«ስለዚህ በምንም ሐሳብ ሳትጨነቁ እንድትኖሩ እወዳለሁ፤ ሚስት ያላገባ ሰው ጌታ ኢየሱስ የሚደስትበትን ነገር ስለሚፈልግ ሐሳቡ የሚያተኩረው ጌታ ኢየሱስን በሚመለከት ሥራ ነው» (1ኛ ቆሮ. 7፡29-32) አለ።

ክርስቲያናዊ ድንግልና ንጽሕናን መጠበቅ ማለት ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን ላለማግባት እራስን መወሰን፤ በእንደዚህ ሁኔታ «የማንም ወገን አለመሆን» ሁሉንም ማገልገል ማለት ነው። አሁንም አዲስና ውስብስብ ነገር ተከስቷል። ድንግልና ከመጋባት ጋር ስላለው ግንኙነት የመናገርን ነጥብ ስናነሳ ከሥነ-ሰብአዊ ጥናትና ከማኅበራዊ ውስብስብነት ወደሚያመራን ቋንቋ አይደለምን? ቃላትን እንደመጣልን መናገር ሳይሆን፤ ትክክለኛውን ትርጉም መፈለግና መናገር እንዳለብን አምናለሁ። መተጫጨት ማለት ምን ማለት ነው? በባልና በሚስት አካል ሁኔታ እንጾር መተርጎሙን ለመተውና ይልቁንም ከሰው ጋር ባለው ግንኙነት ሁኔታ መተጫጨት ማለት «እራስን ከሌላው ሰው ጋር ግንኙነት ለመፍጠር» የራስን ጥንቃቄ ከሌላው ግንኙነት ጋር ጥንቃቄ ማድረግን ነው።

ስለ ሰው ምስጢራዊ ጥልቅ ጥያቄዎችን ያነሳል፤ የሥላሴዎችንም ታላቅ ምስጢር እንኳ ይከልላል ተብሎ እንደዚያ ይተረጎማል። በእርግጥ፤ አብ ክልጁ ጋር ያለው ግንኙነት ያው እርሱ ነው። ወልድ ከአብ ጋር እንዳለው ግንኙነት ማለት ሲሆን መንፈስ ቅዱስም ከአብና ከወልድ ጋር ያለው ግንኙነት ያው አንድ ነው።

ይህ የመተጫጨት ስጦታ ምስጢር ልክ የሰውን ምስጢራዊ አካል በመሆን፤ በፍቅር ውስጥ በመግባት፤ የእርሱን ወይም የእርሷን ግላዊውን አድማስ አቅርቦ ማስወሰን ይችላል።

እንግዲህ፤ ክርስቲያን ድንግልና ሌላው ለራሱ እንደሆነው ሳይሆን፤ ራሱን ማየት ሲሆን፤ ነገር ግን በጋራ የጸጋ ተሳትፎ ከክርስቶስ ጋር በአንድነት መኖር ማለት ነው። በዚህ መንገድ

ክርስቲያናዊ ድንግልና በሰውና በአካባቢው ውስጥ ወሳኝ የሕይወት ክፍል ውስጥ መግባት ነው።

ከሌሎች ነገሮች በተጨማሪ ይህ ሁሉ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ እውነታ ውስጥ መልሶ ያመጣል። ኢየሱስ ከሰዎች ጋር ግንኙነት በማድረግ ራሱን ለመስጠት ወስኖ ሰዎችን በጸጋ፣ በምርጫና በፍቅር ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ማድረግን እንዲወስኑ ይፈልጋል። ይህ የቃል ኪዳን ምስጢር ነው፤ የዚህ መሠረታዊ መመሪያ «እኔ አምላካችሁ ነኝ፤ እናንተም ሕዝቦቼ ናችሁ» ይህ «እኔ የእናንተ ነኝ እናንተም የእኔ ናችሁ» እንደማለት ነው።

በእርግጥ፣ በተደጋጋሚ ቃል ኪዳን የተገለጠው በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ሲሆን ከመተጫጨት ምልክቶች ጋር ተገልጧል፤ የነቢዩ የሆሴዕ መጽሐፍ ምንግብ መዝሙሮችን ተመልከቱ፤ ስለ መንግሥተ ሰማያት፣ ኢየሱስ ስለ ጋብቻ አስመስሎ የተናገራቸውን ምሳሌዎች አስታውሱ።

እነዚህን ነገሮች ማለት ቀላል አይደለም። በምናገራቸው ጊዜ ጥልቀት በሌለው ሁኔታ፣ በእጥፍ ስሜት ነካክተን አባባላቸውንና መፃዛቸውን እናበላሻለን። እንደ እግዚአብሔር ስጦታ ማሰላስል በተፈጥሮ ወደ መተጫጨት ምስጢር እንድንገባ በመፍቀድ፣ የተቀደሰ ድንግልናን ወሰኖ ከዚያም የውስጣዊ ሥርዓትና እድካሚ የሆኑ ሐሳቦች፣ ተግባሮች፣ ቃላትና ምልክቶች እንሆናለን።

ኅዳር 23

መተውና መቀበል

«የምትወደው ቤትህን፣ ጀልባህን፣ ሁሉንም ነገር ትተህ በምትኩ አዲስ መኖሪያ አዲስ ቤት ተቀበል ... ለእያንዳንዱ የተሰፋ ምልክት የሆነውን ቤት ይኸውም፣ ሆስፒታል ሠሪ እንድትሆን ነው። እነዚህ ቃላት እውነተኛነታቸውን እንድንጠራጠር ያጋፍጡናል። ሁሉንም ነገር በመተው፣ በእውነት ብቻ በመመላለስ ለዚያ ለተለየው ብቸኛና ለማይገመተው ሰው፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰዎች ተልእኮ የዚህን ዓለም የመጀመሪያው አዲስ ሕይወት የሆነልንን የመቀበልና የማስተናገድ ይዘቶችን በአዲስ ሁኔታ መፍጠርና ማነሳሳትን የሚችል እርሱ ነው።

በዚህ እውነት በማይመስል ሁኔታ ላይ እስቲ ለጥቂት ጊዜ ቆም እንበል። ሳይረዱትና ሳያስተውሉት በቀላሉና ጥልቀት ሳይኖረው (በእንድ በኩል ሁሉንም ትተህ ሲል በሌላ በኩል ደግሞ ሁሉንም መቀበልን መቻል) ወደማይመሳሰሉ ሁለት ጥንፍ ፈተናዎች ማቅረብ፣ በሌላ በኩል ደግሞ የፈተናውን ውጥረት እንዳያዳክመው በመፍቀድ፣ ራሳችንን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ የማድረግን ሁኔታ እንቅፋት እንዳይገጥመው በፍጥነት መቀነስ ወይም ሌሎችን ወደ መቀበል ፍላጎት ማምለጥ ይሆናል።

እንግዲህ፣ እንዲኖረን በእንድነት የጠየቅነውን እምነት ከእኛ ምን ይፈልጋል? ይህ ተቃርኖ ወንጌላዊነትን ለመቀበል በርትተን ሀብቶቹንና እውነታዎቹን ተረድተን፣ የእውነታዎቹን አስፈላጊነት ፈጽመን እንድንመርጠው ይጠይቀናል።

እዚህ ነጥብ ላይ አንዳንድ ግላዊ ጥያቄዎች ተነስተዋል፣ ሀብቶቹንና እውነታዎቹን መረዳት እንዴት እንችላለን? ይህ የማይመስለውና እውነታውን ለመፈጸም ትኩረት ማድረግን በየትኛው ክልላዊ ልምድ ውስጥ ይገኛል?

በመጀመሪያ በሙሉ ልብህ፣ በትሕትና፣ ሕያው ሰው ሆነህ፣ እግዚአብሔርን ከማመስገን ቸል አትበል። ስለ ሕይወት ምስጢር እግዚአብሔርን ማመስገን ይገባል፤ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ጳውሎስ ስድስተኛ በገሰጡት ፍቅር «ሞትን ማስብ» ሕይወትን ማስብ ነው ብለው እንደጠሩት፤ በእርግጥ «ሕይወትን ማስብ ነው።» ሕይወትን ለማግኘትና ሰውንም በእውነታና በፍጽምና ወዳጅነት ለመርዳትና ተከታዮችንም ከትሕትና ጋር ለመቀበል በራስህ ችሎታ ይኑርህ።

ዘወትር ከእግዚአብሔር ከራሱ መልካም የሆነውን የመውደድ ችሎታ፣ እውነት፣ ደስታ፣ ፍቅርና ሕይወት በእኛ ውስጥ እንዲኖሩና እንዲያድጉ እንቀበላቸው። እነዚህ ነገሮች ለሚቀጥለው ሕይወትና ከእግዚአብሔር ጋር ወደምናደርገው ግንኙነት በመካከላችን እያንዳንዱ ፍላጎታችንን ለማስደስት የቃሎቻችንን የተግባሮቻችን ክፍል ማድረግ አለብን።

ልዩ ልዩ ክርስቲያናዊ ጥሪዎች

በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ልብና የክርስቶስ መስቀል ጥልቅ፣ የማያልቁ፣ አዲስ የተለዩና የተመሰገኑ ሆነው መቅረብ የሚችሉ ናቸው። እያንዳንዱ ሰው የእግዚአብሔርን ልብና የክርስቶስን መስቀል ምሳሌ በመከተል በልዩ ልዩ መንገድ አማካኝነት ዓለምን ለማገልገል ልዩ ልዩ ጥሪዎችን ይቀበላል። ስለዚህ ከአንድ ብቸኛ መሠረት ልዩ ልዩ መሠረቶችና ጥሪዎች ይመጣሉ።

ለአማላጅነትና ለሥቃይ ምስጢር መላው የፍላጎት መንገድ ተጠናክሮ በታቀደ ርቀት ጸጥታ፣ ዓለማዊ ተግባሮችን በማረጋገጥ ዓለም በፍጥነት የሚያስፈልጋት የእግዚአብሔር ቅርበት ነው።

ከአንድ ምንጭ፣ ከቁምስና አገልግሎት ጋር የተሳበሩ ተግባሮችን በመቀበል ለቤተክርስቲያን ወንጌላዊ ተልእኮ ተሟልቶ መቅረብ እውነተኛና ትክክለኛ መንገድ ነው። እንደተለመደው ይህ ጥሪ ከሙያና ከተመቻቸ ከፖለቲካ ሥራዎች፣ ከቀጥተኛ የተግባራት ተሳትፎ ራስን ማግለል ይፈልጋል። ይልቁንም ዓለምን ከመሰሉት ዓላማዎች የመልካሙ እረኛ ኢየሱስ ጠንካራ ምሳሌ ውስጥ መግባት ይፈልጋል።

ይህ ደግሞ በበለጠ በቀጥታ ከየዕለቱ ዓለማዊ ተሳትፎ መንገድ፣ ከኢኮኖሚና ከማኅበራዊ ሁኔታዎችና ከፖለቲካ ኃይል፣ ከማንኛውም ስሕተትና ኃጢአት አሠራር ነጻ በመሆን በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት የሕዝብን ደኅንነት በትክክል እንዲጠበቅ ማድረግ፣ በመስቀል ግንደችና በክርስቶስ ልብ መንገድ ማዘጋጀት ነው።

መንፈስ ቅዱስ የክርስቲያን ጥሪዎችን ለይቶ በመቀስቀስ ክርስቲያናዊ ጥሪን፣ ራስን በትክክል መረዳት፣ ነጻነትን መረዳት፣ ታሪክን በክርስቶስ ብርሃን የሕዝብን አኗኗርን ሥራን መገንዘብ ማለት ነው። ይህን ብርሃን ብቻ ለሌሎች መንገር ማለትን ሲሆን ስለ ሰዎች ትክክለኛው እውነታም ነው።

እኔ ማን ነኝ?

ቅዱስ ሉቃስ በወንጌሉ (በምዕ. 7፡11-12) ኢየሱስ ናይን በምትባል መንደር አንዲት ባልዋ የሞተባት ሴት ልጅዋን ከሞት እንዲያስነሳላት፣ በአንቀጽ አሥራ አራትም ሶስት አባባሎች መነገራቸውን «አንተ ወጣት ተነስ እልሃለሁ» ማለቱን ይተርካል። ቅዱሳት መጻሕፍት ለማለት ያህል ብቻ ብለው ነገሮችን በፍጹም አያለፍሩም። ሶስት አባባሎችን የተጠቀመ ከሆነ ሶስት ነገሮችን መግለጥ ስለፈለገ ነው፤ ኢየሱስ ከእኛ ጋር ያለውን ግንኙነት ወደ ጥልቀት እንዲሄድ በመፈለጉ ነው።

ይህ የተባለው «ወጣት» የምታለቅሰዋ ባልዋ የሞተባት ሴት ልጅ፣ የማኅበረሰቡ አካል፣ የሕዝቡ አካል እንደሌሎች ወጣቶች መሆኑን ያመለክታል። ኢየሱስ በነበረበት በትክክለኛ የአቀማመጥ ሁኔታ በማኅበራዊና በባሕላዊ ይዘት ወደ እርሱ አስጠጋው።

የእርሱን አጠቃላይ ማኅበራዊ፣ ባሕላዊ እውቅናና የአካባቢውን ሁኔታ ከተገነዘበ በኋላ ፍጹም ግላዊ በሆነ ሁኔታ ኢየሱስ አሁንም የተናገረው «ተነስ እልሃለሁ» የሚል ነው። ይህ ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሚያቃፍልበት ጊዜ የትንሣኤን እንቁ የሚያበስር ነው። «ሕያው ነህ፣ አንተ አዲስ ሕይወት አለህ» በፊትህ ሙሉ በሙሉ አዲስ ሕይወት፣ አዲስ አማራጮች ተከፍተውልሃል ማለት ነው።

ኢየሱስ የተናገራቸው ሶስቱ አባባሎች እኔ ማን ነኝ? ተብሎ ለሚጠየቅ ጥያቄ መልስ የሚሆኑ ናቸው። በመጀመሪያ ደረጃ እኔ በቤተሰብና በማኅበራዊ ቡድን ውስጥ ልዩ አካል ነኝ። እዚህ ላይ እያንዳንዳችን የቤተሰባችን፣ የሃይማኖታችን አካል፣ የባሕላዊና የሰብአዊ ቡድን ልጆች ነን። ስለዚህም እያንዳንዳችን ወደ ታሪክ ጥሪ የሚመራን የእግዚአብሔር ፍቅር ዓላማ ነን። በትምህርት ቤቱ ውስጥ ባሕላዊና ማኅበረሰባዊ ግንኙነቶች በማደርግባቸው ቦታዎች ሁሉ የፈለግኸኝና የወደድኸኝ አንተ ነህ። ይልቁንም ከእነዚህ ከመላው ግንኙነቶች ውስጥ በማያዳግም ቃል ከአንተ ነው እንጂ ከማንም አይደለም «እልሃለሁ።» የተጠየቅነውም ማን መሆናችንን መረዳት እንችል ዘንድ ለታሪካችንም የብቸኝነት ጥንቃቄ እንድናደርግ ነው።

አንተ ማን ነህ?

ጌታ ራሱን ለእኛ የገለጠው እንዴት ነው? በመጀመሪያ ደረጃ ጌታ ራሱን የገለጠው በቃሉ ነው። አንተ የእግዚአብሔር ቃል ነህ። የእግዚአብሔርን ቃል ደህና አድርጎ መረዳት እኔ ማን መሆኔን ከመረዳት ጋር እኩል ነው። አንዳንድ ጊዜ ደስተኛ ነኝ፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ በተቃራኒው ይከፋኛል፤ እስቃያለሁ፤ እጨነቃለሁም ከማለት ጋር ተመሳሳይ ነው። በቅዱሳት መጻሕፍት ጸሎት «አንተ» ቃል ነህ እያለ የሚገልጥልኝና እንድደግመውም መማር ያለብኝ፤ «ጌታ ሆይ የሠራሽኝና ከመጀመሪያው ጀምሮ የፈጠረኝ ይህ ቃልህ ነው።» በጸጥታ ማዳመጥን እጀምራለሁ፤ አንጸባርቃለሁም፤ በትሕትና እጸልያለሁ፤ በትሕትና ምሕረትህን እጠይቃለሁ። ለዘወትር ጸሎት በዚህ «አንተ» ለተባለው ቃል መልስ መሆን አለበት። አንተ ቤተክርስቲያንም ነህ። ኢየሱስ በቤተክርስቲያን ውስጥ መገኘቱን ሳምን ራሴን እገነዘባለሁ። በቤተክርስቲያንም ሆነ ቤተክርስቲያን የምታምናቸውንና የምትከተለውንም ማዳመጥ አለብኝ።

ነገር ግን በማንኛውም ፍጥረቱና በማንኛውም ሥራው ውስጥ ታላቅነቱን የሚነግረኝና የሚገልጥልኝ ጌታን ማየት አፈልጋለሁ። በጸሎት ቃሉን በማዳመጥ፤ ከቤተክርስቲያን ጋር በማገናኘት፤ በባሕል ሁኔታዎች፤ ለሰሌዎች በመጠንቀቅ፤ ኅብረተሰብን በማዳመጥ መላው ሕይወት በውይይት ከኢየሱስ ጋር መተሳሰር አለበት።

ስለራሴ እውነታን ያስተማረኝና ያዳኝ ጌታ እርሱ ስለሆነ በሕይወቴ «አንተን» መሆንን ተቀብዬ ከሆነ እንግዲያው ማንኛውም ዋጋ ያለውን መብት መጠየቅ ተገቢ ይሆናል ማለትም ነው።

ከዛሬው የተለዩ ሁኔታዎች የውጭ ወይም የውስጥ ባሕላዊ ይዘቶች ተሰዋውጠው ነገ ሌሎች ጉዳዮች ይፈጸማሉ። ነገር ግን የመኖር መሠረታዊው ትርጉም ለእኔና በእኔም በኩል ጌታ ማን መሆኑን መረዳት ነው። ሁሉም ቢለወጥና ቢያልፍም እንኳ ቃሉ የጸና ነው። ቃሉ የማይነቃነቅ አለት ነው።

የግል ሕይወታችን እጅግ የተለየ ነው፤ እግዚአብሔርም ለራሱ አድርጎ ይፈልገዋል፤ በማንኛውም ላይ መተማመን አይገባንም። ይህ ፍጹም የሰብአዊነት ክብር ነው። በእርግጥ እግዚአብሔር ለራሱ አድርጎ ስለፈለገኝ ነው። ስለዚህም ስለ የግል አኗኗሪና ጉዞዬ፤ ለእኔ ሲልም ድኻ ሆኖ መታየት፤ ትሑትና ይልቁንም፤ በሚያስደንቅ ሁኔታ ስለእኔ ይጨነቃል።

እግዚአብሔር የእኔን ታሪክ ለመለወጥ ሳይፈልግ በሐሳቡ ውስጥ ነኝ፤ በእጁም ውስጥ ነኝ። ማንም ሊለውጠን አይችልም፤ ምክንያቱም ዋጋችን ወሳኝና የማይለወጥ ነውና።

እግዚአብሔር ስለ ግል ታሪኬ ሲል እራሱን ሰጠ። ምናልባትም ስለዚህ እውነታ የምናውቀው በጥቂቱ ነው። የግል ክብራችን መነሻውን የሚያገኘው ገና ለራሳችን ከፍተኛ ዋጋ እንዳለው አድርገን አናያይዘውም። መሠረቱ፤ መነሻው ከሌሎች ጋር መሆንን የምንመሠርተው፤ በማኅበረሰብ መሻሻል በዚሁ «አልሃለሁ» በሚል አባባል ውስጥ ይኖራል፤ ለእጭር ጊዜም ቢሆን «አልሃለሁን» በጸሎት መያዝ ጠቃሚ ነው፤ ውበትም ነው። «ጌታ በእርግጥ እኔንም ትለኛለህን?» አዎን ለአንተም የምለው ይኸው ነው። «ጌታ ሆይ ኃይልና ዳር ድበር የሌለህ፤ ዓለምን የፈጠርክ ለዘለዓለም የነበርክና ለወደፊትም የምትኖር ... እኔንም እነዚህ ቃላት ትለኛለህ»፤ «አዎን» መቼም ቢሆን ስለ አንተና ለአንተም እነዚህን ቃላት እላቸዋለሁ። በእነዚህ እውነታዎች መደነቅን ማቆም የለብንም። «አካሉ ሽባ ሆኖ በአልጋ ላይ የተኛ ሰው በሞት አፋፍ የሚገኘውን ወጣት አምላኬ ለላደረግህልኝ ሁሉ አመሰግናለሁ» ያለውን በሽተኛ ሁኔታ መረዳት እንችላለን። ሕይወቴ የተሠራው ለእርሱ መሆኑንና የፍቅርም ተግባር እርሱ መሆኑን ተገንዝቧል።

ከዚያም ለጸሎት «ንቃ፤ ተነስ፤» የሚለንን ለመስማት እንሞክር። «አባታችን ሆይ ሕይወት የሰጠሽኝና ነፍሴንም በፈጠርክ ጊዜ ይኸን ብለሃኛል፤ በተጠመቅሁበት ወቅትም በፍቅር ይህን እንደገና ደግመህ ብለሽኛል። በእርግጥ ይህ ለእያንዳንዳችን የተሰጠ የጥምቀት ትዕዛዝ ነው። «ተነስ» የክርስቶስን አኗኗር ኑር ይህም አዲስ ሕይወት ነውና። ለዓለምም ወደፊት መደረግ የሚገባውን ሁኔታ አሳይ። እኔ ማን ነኝ? እኔ በዚህ የተለየ መንገድ በእግዚአብሔር የተጠራሁ ነኝ በል።

ጴጥሮስ ኢየሱስን «አንተ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ» ባለው ጊዜ እርሱ ደግሞ እራሱን አወቀ። በእርግጥ ኢየሱስም መለስ እንዲህም አለ፤ «አልሃለሁ አንተ ጴጥሮስ ነህ።» የዚህ ውይይት መሠረታዊው ትርጉም ሙሉ በሙሉ ከገባን ብዙ ነገሮችን ተረድተናል ማለት ነው። ለ«አንተ»ም መስካሪዎች መሆን እንችላለን፤ የተሰጡንን የመሆን ግንዛቤዎችንም ማወቅ ተምረናል።

«ማርያም ሆይ ሕይወትሽን ከጌታ ጋር ሁልጊዜና ሳታቋርጪ ውይይት ማድረግን ችለሻል። ሁሉ ቀን በሕይወታችን በደስታና በሰላም እርሱን መግለጥ እንችል ዘንድ፤ በመኖራችን እውነታ፤ እርሱን እንድናውቅ መቀበል እንችል ዘንድ እርጂን።»

ገጽ 27

ገንቢ ግንኙነት

ቅዱስ ጳውሎስ ለኤፌሶናውያን በጻፈው መልእክቱ እንደ እስረኛ በነበረበት ሁኔታ መካከል ያነሳቸውን ነጥቦች እራሱን የመግለጥ አማራጮች ውሱንነት፤ የመልእክቱ ዓለም አቀፋዊነት፤ ለአረማውያን ያወጃቸውን በዓለም አቀፋዊ ስሜት ኃይል እንደነቃለን፤ ለማድነቅም እንገፋፋለን።

«ምንም እንኳ እኔ ከቅዱሳን ሁሉ የማንስ ብሆንም፤ ወሰን የሌለውን የክርስቶስን ባለጸግነት ለአረማውያን እንዳበስር ይህ ጸጋ ተሰጠኝ» (ኤፌ. 3፡8) አለ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ አዋጅ ለዓለም ሁሉ ቀርቧል፤ «ምስጢሩን እንዴት እንደሚታደል ማስረዳት ነው። በዘመኑ ሁሉ ይህ በእግዚአብሔር ተሸሽጎ የኖረ ነው።» ዳንቴ በመልእክቱ እንደሚለው ሰማይና ምድር ሲቀላቀሉ አጠቃላይ የእግዚአብሔር ጥበብም የሚታይበት ጊዜ ይቀርባል። ስለዚህም ከእስር ቤት ውስጥ ውስንነትና ከስቃይ ሁኔታ ዓለምን በሙሉ ያበራ ብርሃን የዓለማዊ ስብከትና ኃይል ተወሰደ።

ከቅዱስ ጳውሎስ ልብ ፈልቆ «የነበረውን» ይልቁንም ይህን «አወጀ» የተባለውን ግሥ መገኘቱን ደጋግሜ ሳነብ አገረም ነበር። (በግሪክኛ ወንጌልን መስበክ ማለት ሲሆን) የክርስቶስን ሀብቶች ማወጅ ነው ተብሎ ይነገርለታል። በተደበቀው ምስጢር

ዓይኖቻቸውን ማብራት ነው ብሎ ይናገራል። የእግዚአብሔርን እውነታ «ማረጋገጥ» ነው ተብሎም ይናገራል።

መጽሐፍ ቅዱስን ማስተማር፤ ማወጅ፤ እንዲበራ ማድረግ፤ ማብራት፤ እንዲታወቅ ማድረግ ከዓለም አቀፍ የመነሻ ነጥብና ዕቅድ ማዕከል ላይ ስለሚመጣ እነዚህን ግሶች ገንቢ የመገናኛ አባባሎች፤ አስደናቂ መገናኛ፤ አዋጁን የሚገልጥ መገናኛ፤ አድማሶችን የሚያስፋ ፤ የሚቀበሉትን ዓይኖች የሚያበራ መሆኑን እናነባለን።

ስለዚህም ራሳችንን አንድ ጥያቄ መጠየቅ እንችላለን፤ መገናኛ ሁሉ ገንቢ ይሆናልን? «መገናኛ» የሚለው ቃል እኛ በተለመደው የምናመለከተው «የጋራ መገናኛው» እንደ አንድ አዎንታዊ መሠረታዊ ቃል አድርገን እንመሰክተዋለን። ሀብቶችን፤ ስጦታዎችን፤ ችሎታዎችን፤ ናፍቆቶችን፤ የጋራ ርገራጌንና ፍላጎቶችን እናስቀምጣለን። የተናጋሪውን ስድነት ወይም ገብጋባነት የሚገለጠው መገናኛ ሕዝብን መናቅ፤ ለምሳሌ ትክክል ያልሆነውን ማስረዳትና መልስ መስጠትን አለመቻል ነው።

ይሁን እንጂ፤ ተደጋጋሚ ግንኙነት ሐዘኔታን፤ ጥላቻን ወይም ጥርጣሬን ያስራጫል። እነዚህ ስሜቶች በሰው አኗኗር ውስጥ በአኩል ይፈጸማሉ ማለቴ ሳይሆን፤ ነገር ግን ግዴታችንን ለማከናወን ለምናደርገው ግንኙነት ብቸኛው መንገድ እነዚያ ከሆኑት ውጤቶች ሁሉ መራራነትና በራስ ላይ መፍረድን ይሆናል።

ቅዱስ ጳውሎስ ስለሚናገረው ገንቢ ግንኙነት ዘወትር መሠረቱን፤ አድማሱን የጠበቀ ስለሆነ ገንቢ እንኳ ቢሆን ስለ እውነተኛ ፍቅር ሲባል አንዱ ቆንጆውን ወይም መልካሙን ዜና ማካፈል አለበት።

ግንኙነትና ባሕል

በለዎች መካከል መገናኘት ይቻላልን? አንዳንዴ ይህ ጥያቄ በባሕል አኳያ በተመሳሳይ እርምጃዎች፣ ይኸውም በትይዩ ጉዳዮች ጉዞ ላይ፣ ወይም የጋራ መግባባትን ሳይሞክር ግጭት መፍጠርን ያስነሳ ይሆናል። ምናልባትም፣ የበለጠ የሚያስገርመው በየዕለቱ እውነታ ይዘት ውስጥ ጥያቄው ይጠየቃል፤ በእርግጥ በአንድ ቤተሰብ አባላት መካከል የእርስ በርስ ግንኙነት ማድረግ ይቻላልን? መንገዶችን ወደ የደም ጉርፍ የሚለውጡትን፣ የእነዚያን፣ የቡድንና የሐሳብ ልዩነቶችን ይልቁንም ወደ ሽብር የሚቀሰቅሱትን እንኳ ማስታረቅ ይቻላልን?

በእኛ መካከል በትክክል ሊቆጣጠሩት የሚቻል እውነተኛ የእርስ በርስ ግንኙነት ያስፈልገናል። የዚህን የጥበብ ሥራ መሠረቱን እንደገና በመፈለግ በልብ ውስጥ የሚገኙትንና የሰውን መሠረታዊ ፍላጎቶችን እንደገና መማር ያስፈልገናል። ከእነዚህ ከመሆን ጥልቅ ጠቀሜታዎች ጀምሮ ከአለኝን፣ ከሥራና ከቁጥጥር የተለየውን እንደገና በለዎች መካከል የግንኙነት መስመሮችን መከፈት የሚቻል ይሆናል።

ማንኛውም ሰው የተከለለ ደሴት አይደለም፤ ማንም ቢሆን የራሱ የሆነውን ከሌሎች ከሆነው፣ የእርሱ የራሱ የሆነውን የሌሎች ከሆኑት ጋር የተያያዘውን አስተካክሎ ማከፋፈል አይቻለውም። በመጀመሪያ ደረጃ፣ እያንዳንዱ ሰው ከሌሎች ቀራቢዎቹ እናት፣ አባት፣ ወንድሞች፣ እህቶች፣ አስተማሪዎችና ወዳጆች በሌላው ላይ ይተማመናሉ። ነገር ግን ከእነዚህ ግንኙነቶች ባሻገር እንደ አመሠራረታቸው ከሌሎች ጋር ማግበረለብና በአጠቃላይም ኅብረተሰብን እንደ ባሕል፣ መሬት፣ በሔራዋ ክልል፣ የጋራ ቋንቋ፣ ስምምነቶች፣ እንደ ኑሮ የሚታወቁትን፣ የተለመዱትን በባሕርያት ጠቀሜታዎችና በበርካታ ሁኔታዎች ተሳስረዋል።

እንደዚህ የመሳሰሉ ወሳኝ መሠረቶች በሰው ማንነት እንደፈጣሪ የራሱ ፈቃድ የሰው «ባሕርይ» በመሆን ጠልቀው ይተሳሰራሉ። ነገር ግን የሰው «ባሕርይ» ፍጽምና ከግንኙነቶች ጋር በታሪክ ጥልቀት ካልሆነ በስተቀር በግለሰብ ወይም በኅብረተሰብ ራስን ወደመረዳት ከቶ መጥቶ አያውቅም።

የ«ባሕል» ትክክለኛ ችሎታው የታሪክና ቀስ በቀስ የተደረገ እንቅስቃሴ ዕድገትና ወደ ኋላ የመመለስን ትዝታ፣ የዘልማድ አፈጣጠርን፣ የመርሳትንና ያለፈውን የመዘከር ሁኔታ አለው።

የጋራ ባሕልን በተመለከተ ወሳኝ የሆነውን የርቀት ባሕርይን ሆነ ብሎ ያነሳል፤ እያንዳንዱም ንቁ ተሳትፎ ማድረግ ይችላል፤ በእርግጥ መቻልም አለበት። ነጻ በሆነ መንገድ ትምህርትን መሠረት በማድረግና ባለመጠራጠር ራሳቸውን ለዘመኑ የጋራ ባሕል ባለዕዳ የማያደርጉ ናቸው።

ለእያንዳንዱ ሰው ድምፅን መስጠት

በመጀመሪያ እይታ የዘመኑ አኗኗር ይዘት አስደሳችና ሕይወት ያለው መስሎ ቢታይም የብዙ ሰዎች ታሪኮች በስቃይ፣ በእስገዳጅ እንቅስቃሴ፣ በቸልተኝነትና በጥፋቶች ውስጥ መደበቁን ተመዝግቧል። ለምሳሌ በዚሁ በከተማችን እስታቲስቲካዊ መረጃ መሠረት ከሰባቱ አንዱ ብቻውን ይኖራል፤ ይህ ምን ማለት እንደሆነ እስቲ ገምቱ።

ከእነዚህ ሁኔታዎች ጋር በውይይት ስመሳተፍ ድፍረት እንዲኖረን ያስፈልጋል፤ ምክንያቱም፣ ይልቁንም እስከፊ የሚያደርጋቸው የስቃያቸው ሽክም ብቻ ሳይሆን ድርሻቸውም በመሆኑ ነው፤ ነገር ግን በእርግጥ ሽክሙ ኢሰብአዊ መሆንም ይችላል፤ እይታወቅም፤ ወይም አልተከታተሉትም፤ በሰብአዊ ግንኙነት መስመሮች አካል አኳያ እንዲሆን አልተደረገም።

ብዙ ሽማግሌዎች ካሰባቸው የኢኮኖሚ ችግር ሌላ፣ የበለጠ በብቸኝነት የሚደርስባቸውን ስቃይ አስባለሁ። የታመሙ በርካታ ሰዎች ከሚያስቃያቸው ሕመም ጉን ለጉን የሚያጋጥማቸውን የገንዘብ እጥረት ማካካሻ፣ ስጌዳያቸው የመጠባበቂያ ገንዘብ አስፈላጊነት፣ ሰው የሚያደርገውን አስተዋጽኦ አስፈላጊነት አስባለሁ። በማግባራዊ ኑሮ ክልል ውስጥ ኑሮ የከበዳቸውን፣ በኢኮኖሚ፣ በሥነ-ልቦናና በትምህርት ቤት በከፍተኛ ሽክም ክብደት የደቀቁትን ቤተሰቦች አስባለሁ። የበሰጸገውንና ስግብግብ የሆነውን የሥልጣኔያችንን ሐሳብ በመከተል በውሸት ተስፋዎች አማካይነት ተስፋ በመቁረጥ የተጣሉትንና ከማግባራዊ ኑሮ ውጪ የሆኑትንም አስታውሳለሁ።

በዚህ ወቅት ለእነዚያ ሰነዶች ድምጽ ሰላቸው ድምጽ እንዲኖራቸው እንደ ድምጽ መስጠት እንዲችሉ ማድረግ እንደሚገባ አምናለሁ። ለዚህ በጣም ሰፊና ዝምተኛ ጭምትም ሲሆነው ሕዝብ ነጻ አውጪ የሆነውን «ሊፋፋ» የተባለውን ኢየሱስ የተናገረውን የእብራይስጥ ቃል እንደገና እንደሚገምሉት እፈልጋለሁ፤ ተናገር፤ ድምጽህን ለማሰማት አፍህን ክፈት፤ ከእነዚህ ወንድሞች ጋር የሚደረገውን የግንኙነት ስሜት ልክ ተግባርን ብቻ የሚተካ አይደለም፤ ምክንያቱም አሳሳቢነቱና አጣጣሪነቱ ከሰው ባሕርይ ጥያቄአቸው ሁኔታ ጋር ወሳኝ የሆነ የሕይወት ሕመም ይሆንላቸው ዘንድ በድፍረት መቀበል አሰባቸው። ስለሌላ ግንኙነት ይዘት ግን ግጭቱ የዚህን ክልል ምክንያቶች በእኛ ላይ የታተመ የመንደርደሪያ ነጥብ፤ ትንቢታዊ አነሳሽ አድርጎት ይሆናል። በእርግጥ ግንኙነቱ ለብቻው በግል ያለ አግባብ የተከሰተ ቢሆንም እንኳ እንደ ቅዱስ አምብሮስ አባባል «ብሰው ግንኙነት ሁሉ ላይ የሰው ባሕርይና ቅድስት ቤተክርስቲያንም የማሳበረሰብ ንቀትን ይጠላሉ» ተብሎ የተተረጎመው ነው።

ገጽ 30

በክርስቲያናዊ መንገድ መገናኘት

የክርስቲያን ማሳበረሰቦች ምሳሌ ትንቢታዊና የሚያነሳ መሆን አለበት። ለዚህ ዓላማ አዲስ ሐሳብ አፍላቂነትን ለማካሄድ ወይም ያለፉትን ድርጅቶች መከላከል በቂ አይደለም። የሚሰጠው አገልግሎት በቴክኒክና በሙያ ደረጃ አጥጋቢ መሆን አለበት፤ በውስጣዊ ሁኔታውም ባልተሳሳተ የበጎ አድራጎት ይዘቱ እስደሳች መሆን አለበት።

ይህ ስለ መልካም ሰማርያ የተነገረውን ሲሆን ኢየሱስ ያስተማረንም ይህንኑ ይዘት ነው፤ የእያንዳንዱ የሰው ልጅ ፍላጎት የሌለውን ሳይጎዳና ምክንያት ሳይፈጥር በእግዚአብሔር ፍቅር በንጽሕና መቅረብ፤ ያ ሰው፤ የሰው ልጅ በመሆኑ እያንዳንዱን ሰው በቀላሉ መቀበል፤ ለሁሉም ጎረቤት መሆን፤ የባሕልን፤ የጎሳን፤ የአእምሮን፤ የስሜቶች ሁኔታዎችንና የሃይማኖት እምነቶች የሚፈጥሩአቸውን ልዩነቶች በማስወገድ ጥሩ ጎረቤተኛ መሆን፤ ገና ማንም ያላሰባቸውን ዘወትር እንደ አዲስ ከሆኑ ፍላጎቶች ጋር ተሳታፊ የመሆን ፍላጎቶች፤ በጣም

የተረሱትን ቅድሚያ በመስጠት፤ እነስተኛ ማዕረግና ችሎታዎች ያሉዋቸውን ግለሰቦች ክብርና ፍላጎት ማረጋገጥ ይገባናል።

ሁሉንም እንደ እግዚአብሔር ልጅ በመገንዘብ በጸጋው ምስጢር ስጦታና በመጥለቅለቅ፤ በቅዱሳን አንድነት አስደናቂ ሕጎችን መሠረት ለማድረግ የሚሰጠንና የሚቀበለን፤ እያንዳንዱ የሚስቃይ ሰው እንደ ወንድምና እንደ እህት እንድንቀበል ይፈቅድልናል።

በተለያዩ የሰው ግንኙነቶች ይዘቶች ላይ ድንገተኛው በክርስቶስ አንድነት ውስጥ የላቀው ማሳተም ነው። የማያልቅ ምንጭ፤ እየጨመሩ የሚሄዱ አዲስ ይዘቶች ለክርስቲያን ማሳበረሰብ ትክክለኛ ምሳሌ ያሉዋቸው ግንኙነቶች ናቸው። የራሱን ባሕርይ በመለካትና በማደስ የሚገባውን የመቀበያ መንገዶችንም በተመለከተ የሥነ-መለኮታዊ ሕይወትንና ፍላጎቶችን ግምገማ የሚመለከቱ ናቸው።

በክርስቶስ የአንድነት ሁኔታ የአንድነት ምንጭና የልዩ ልዩ ሁኔታዎች ጠቀሜታ ዋስትና ናቸው። ምክንያቱም «ሁላችሁም በኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ስለሆናችሁ፤ በእይሁዳዊና በግሪካዊ፤ በአገልጋይና በጌታ፤ በወንድና በሴት መካከል ልዩነት የለም» (ገላ. 3፡28)። ነገር ግን እንደዚሁም «... ሁላችሁም ከክርስቶስ ጋር አንድነትን መሥርታችኋል ... የእኛ ስጦታዎች በተሰጡን ስጦታዎች መሠረት የተለዩ ናቸው።

የታህሣሥ ወር

ታህሣሥ 1

ፍርሃታችንና ታላቁ ብርሃን

«በጨለማ ይሄድ የነበረው ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ! ከባድ ጥላ ባጠላበት ምድር ይኖሩ የነበሩትም ብርሃን በራሳቸው» (ኢሳ. 9፡1)።

በዚሁ መሠረት ነቢዩ ኢሳይያስ በለዎች መካከል የእግዚአብሔር የጸጋው ምስጢር መታየቱን ያቀርባል። በዚሁ ሁኔታ፣ የዛሬይቱ ቤተክርስቲያንም የልደትን ምስጢር ታቀርባለች። ጨለማም ያለው መሬት በብርሃን አማካይነት በርቶ፣ በጨለማ ውስጥ ብርሃን በራ።

ወንጌልም ለአረኞች ስለታዩት መላእክት እንዲህ እያለ ይገልጻል፡ «የጌታ መልአክ ወደ እነርሱ ቀርቦ የጌታን ክብር በዙሪያቸው አበራ» (ሉቃ. 2፡9)። እነዚህ ቃላት በጥሪዎች መካከል በጨለማ መሬት ላይ ብርሃን መብራቱን፣ የብዙ አውነታዎችን ምስል ያሳርፋል። ነቢዩ በእርሱ ጊዜ ለነበሩ ሰዎች ከእግዚአብሔር ደኅንነት ጋር በመሥራት የሰዎችን አሳዛኝ የወደፊት ሁኔታ፣ ተስፋ የሌለው ወይም በጦርነትና በሞት ቅዠት ብቻ የተሞላ መሆኑን ይገልጣል። ሥነ-መለኮትን ለሰዎች ሁሉ በማወጅ፣ በእነዚህ የጨለማ ቃላት ውስጥ የእግዚአብሔር ብርሃን መብራቱን፣ ሰዎች ራሳቸው በድንቁርና እግዚአብሔርን እንዳያውቁ እራሳቸውንና ስለመጪው ሁኔታ ከማወቅ ተከልለው በነበረበት ሁኔታ እንደነበሩ ይገልጣል።

እነዚህን በበለጠ ወቅታዊ በሆነ መንገድ ማለትን የምንፈልግ ከሆነ፣ ጨለማዎችና በአሁኑ ጊዜ የድንቁርና ሁኔታ ስንል ምን ማለታችን እንደሆነ፣ በራስ አለመተማመንና የእምነት መታጣት ነው ብለን ልንገምት እንችላለን።

«የሰውን ልጅ ኃጢአት» ሁኔታ ለመተርጎም፣ ከቃላቱ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቁመው፣ በየዕለታዊ ልምዳችን የተመሠረቱት ብዙ ስሜቶች ናቸው፤ አንድ ሰው በሌላው ሰው ላይ ያለው ፍርሃት፣ የሌሊት ተጠቂ እንዳንሆንና አደጋ እንዳይደርስብን እንፈራለን፤ ከእኛ የበለጠ ጩላ የሆነ ሰው

ሥራችንን አውቆ እንዳይነጥቀንም እንፈራለን፤ በግል ኑሮአችንም ውስጥ ገብቶ ጉዳያችንን እንዳያበላሽብንም እንሰጋለን። ከዚያም በስፋት አመለካከት አንጻር እንኳ ቢሆን ከአንዳንድ ሁኔታዎች ጋር ተዳምሮ ስለመጪው ጊዜ ፍርሃት አለ። ስለ ኑሮና ስለሌሎች ተብሎ ስለሚሰጥ የሕይወት ፍርሃት አለ።

ይህ በራስ ያለመተማመን ፍርሃት፣ የራሳችን ድንቁርና እስከ እግዚአብሔርን ወደመፍራት ነጥብ እስኪደርስ ድረስ መገመት ይቻላል። ያ ፍርሃት መጀመሪያ አዳም ከኃጢአቱ በኋላ የተለማው ፍርሃት ዓይነት ነበር። የሚገስጸን የእግዚአብሔር ፍርሃት ራስ ወዳድነታችን በፊታችን እንዲታየን ያደርገናል።

በዚህ በራስ አለመተማመን ሁኔታና አጠቃላይ ፍርሃት የሁሉንም መልካም እምነት እንድንጠራጠርና በሁሉም ላይ በድንገት ታላቅ ብርሃን ይታያል። መዳን መቻሉ ተንጸባርቋል፤ ለእኛም ምሕረቱ፣ የበጎ አድራጎቱና የጸጋው መቅረብ በመጀመሪያ እግዚአብሔር እንደወደደን አረጋግጦልናል።

ታህሣሥ 2

የእምነት መንገድ

በዓለም ካለመተማመንና ከጋራ አለመጣጣም ጋር የሚያሸንፈን ፍርሃት የሰብአዊ ግንኙነታችንን ሁሉ ያበላሻል። እግዚአብሔር ግን እምነት እንዲኖረን ያደርጋል። እንዲገናኘን ይመጣል፤ እጅግ ከፍተኛ የሆነ እምነት ያሳየናል፤ ሕጻን ልጁን በእጃችን ውስጥ ያስቀምጥልናል።

በሙሉ የሚያምነው የሰውን ልጅ ነው፤ ራሱን ሙሉ በሙሉ አደራ ይሰጣል፤ ራሱን ይታዋል፤ ያምናልም፤ በራስ ያለመተማመን ምን እንደሆነ ጽድቅም። ለዚህ መተውን፣ ለዚህ እምነትን፣ የመተማመን ምሳሌ እንዲሆን በማድረግ እግዚአብሔር ጨቅላ ልጁን በእጃችን ውስጥ ያስቀምጥልናል። በእኛ ላይ ስለነበረው እምነት ማረጋገጫ ይሆን ዘንድ መከላከያ የሌለው ሕጻን ልጁን ለጦታ አድርጎ ሰጥቶታል።

ስለዚህ እግዚአብሔር የመወያየትን መንገድ ይመርጣል፤ በራሳቸው የማይተማመኑትንና በፍርሃት የተዋጡትን ሰዎች እንዲያምኑ ልባቸውን ይፈውሳል። ኢየሱስ የሚመጣው ከጋይል ጋር ሳይሆን ከመውደድ፣ ከፍቅር ጋር ነው። የሚመጣውም በጉ ለማድረግ፣ ከአባቱም ለእኛ በጣፋጭነትና በታጋሽነት ምሕረትን፣ እንዲያስገኛልን ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ሰቲቶ በላከው መልዕክቱ የሚያስተምረን የኃጢአትንና ሥጋዊ ምኞትን እንድንክድና ራሳችንን በመቆጣጠር በዚህ ዓለም በቅንነት፣ በመንፈሳዊነት እንድንኖር ነው። (ቲቶ 2፡12)። ይህ ማለት እኛ እርስ በርሳችን የታማኝነት ግንኙነት እንዲኖረን ለማስተማርና ሌላውን ለማጥቃት ልናደርግ ከምንፈልገው እርምጃ ማሰትም አስፈሪ፣ ቁጡ፣ ተከላካይ ወይም አናዳጅ ከመሆን ወደ ኋላ ገሽሽ እንድንል ኢየሱስ ይመጣል። ሐዋርያው የጠቀሳቸው እነዚያን የዓለማዊ ፍላጎት ነገሮች፣ አንዱ ሆነ ብሎ ጉረቤቱን በጥበብ ማታለልን፣ በሌሎች ላይ ፍላጎቶችን የመጠቀም እርምጃ መውሰድን የመሳሰሉት ናቸው። በራስ ወዳድነት ላይ የተመሠረተ ወይም አንዱ በቅድሚያ ይጠቀምብኛል ብሎ በፍርሃት የመጨበጥ ውድድር ነው። ኢየሱስ የሚመጣው በእግዚአብሔር ስም በተለየ አቀራረብ፣ በምሕረት በተመላ አቀራረብ፣ «ልክ እመቤታችን የሞተውን ልጅዋን አካል በጭንዋ እንደታቀፈችው» (ፖይታስ) ግንኙነት ዓይነት በአብና በወልድ መካከል በእምነት ግንኙነት ልባችንን ከፍቶና ሰጋራ እምነት ተዘጋጅተን እንድንጠብቅ ያስተምረናል።

ታህሣሥ 3

የመጥምቁ ዮሐንስ ሕይወት ምስክርነት

የሥነ-መለኮትን መምጣት በነጋሪው አምሳያ ያቀርብልናል፤ እንደዚሁ እያለ በመቀጠል የመጥምቁ ዮሐንስ ጥሪ ከኤልያስ መምጣትና መመለስ ጋር እያነጻጸረ ይጠቅስዋል (ማቴ. 17፡12)። በአንድ በኩልም ኢየሱስ በወቅቱ ስለ ኤልያስ፣ ሚልኪያስና ሲራክ ትንቢቶች መሠረት በማድረግ አስገራሚ ወደሆኑት ሐሳቦች ይመለሳል።

በመጀመሪያ የኤልያስን አሁን መምጣት ተናግሮአል፤ ይህም በጥልቀት የዝነኛነቱ እውነት ሁኔታ ነው። ሁለተኛም ኢየሱስ መጥምቁ ዮሐንስ የተገደለበትን ሁኔታ በመረዳት የሰው ልጅ የሚደርስበትን ስቃይ የቅድሚያ ማስጠንቀቂያ መሆኑን ተረድቶ

ነበር። « ... ኤልያስ ቀድሞ መጥቶ ነበር አላወቁትም፤ እንዳሻቸውም ተቀብለውታል፤ በተመሳሳይ ሁኔታም የሰው ልጅ በእነርሱ እጅ ይሰቃያል» አለ። ከዚህ የወንጌል ጥቅስ የመጥምቁ ዮሐንስን ጥሪ መረዳት እንችላለን፤ መንገድ ጠራጊው በቃላት ብቻ የሚናገር ሳይሆን በሕይወቱም የሥጋ ምስክርነትን ሰጠ። የኢየሱስን ምሳሌነት መከተልና የስቃይን ዕድል ፈንታ የመካፈል ሃይት ነው።

በእግዚአብሔር ፈቃድ መሠረት ስለ ጌታ መምጣት ለመዘጋጀት ተጠርተናል፤ እያንዳንዳችንም በቃላት፣ በእውነተኛና በሕይወት ጭምር የተሰጠ ምስክርነት መሆኑን ማንጸባረቅ አለብን። ስለዚህ እኛ በበጉ አድራጎች የምናሳልፈው ጊዜ ከቅዱስ ቁርባን ጀምሮ የምናመልከው፣ በትክክል የክርስቶስን መንገድ ጠራጊ የሚያደርገንና፣ በዚሁ መንገድ የእርሱን መምጣት ወደ ሰዎች ልጆች እንድናመጣ የሚያስችለንና፣ በማኅበራዊ አኗኗር እጅግ አስቸጋሪ ሁኔታና በማይመቹ በተለያዩ አባባሎች እንኳ የምናሳልፈው ሕይወት ያስፈልገናል።

ታህሣሥ 4

ሰላምና መገኘት

ነቢዩ ሣሙኤል ወደ ኢየሩሳሌም ከደረሰ በኋላ የእሴይን ቤተሰብ አስጠርቶ ለእሴይ «መስዋዕት ማቅረብ እፈልጋለሁ» አለ። በኋላም ምን ማድረግ እንደሚፈልግ የከተማው ነዋሪዎች በሙሉ እንዲሰሙ ጋበዛቸው። እስቲ የመጀመሪያው የሣሙኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ስድስት አንቀጽ ስድስትን ጥቅሶች አንብቡ። «በመጡ ጊዜ ወደ ኤልያስ ተመልክቶ በእውነት እግዚአብሔር የሚቀባው በፊቱ ነው» አለ። እግዚአብሔር ግን የቁመት መርዘምንና መልክ ቀናነትን የሚያይ ሳይሆን፣ እርሱ የሚፈልገው ሰዎች በሚፈርዱት ዓይነት ሳይሆን፣ ሰዎች ውጫዊ መልክን አይተው ይፈርዳሉ፤ እርሱ ያሚፈርደው ግን ውስጣዊ ልብን ተመልክቶ ነው። እሴይም አሚናዳብን ጠርቶ ወደ «ሣሙኤል ፊት አቀረበው፤ ሣሙኤልም ይህን እግዚአብሔር አልመረጠውም አለው። ከዚህም እሴይ ሻምናህን አቀረበ፤ ነገር ግን «ሣሙኤል እሴይን እንዲህ አለው፤ «እግዚአብሔር ይህንንም አልመረጠም አለው፤ ልጆችህ እነዚህ ብቻ ናቸውን? እሴይም ሌላ አንድ ልጅ ቀርቷል፤ እርሱም ከሁላቸውም ታናሽ ነው አለው። «ሣሙኤል እሴይን እንግዲህ አስደሳቹ ልጅህ እስኪመጣ ድረስ

ምግብ አልበላም አለው። እሴይም ልጁን ልኮ አስመጣው፤ የመጣው ልጁም መልክ መልካምና ዓይኖቹም የተዋቡ ነበር። «ሣሙኤልም እግዚአብሔር የተቀበለው ይህንን ልጅ ነው ተነስተህ ቀጣው» አለው። «ሣሙኤል የዘይቱን ቀንድ ወለዶ በወንድሞቹ መካከል ቀጣው። ከዚያ ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር መንፈስ በዳዊት ላይ ወረደ።» «ሣሙኤልም ተነስቶ ወደ አርማቴም ሄደ (1ኛሳሙ. 16፡6-13)።

ከዚህ ጥቅስ ሀጭት ማጠቃለያዎችን ቀስሜአለሁ። በመጀመሪያ ደረጃ ዳዊት የመኩራት ስሜት አልመጣበትም። ምን ማለቴ ነው? በእርግጥ ብሔተልሔም ውስጥ ባይኖርም አንድ ታላቅ ነቢይ ወደ ቤተልሔም መድረሱ ተነግሮት ነበር። ዳዊትም ሰምቶ ወደ ቤቱ ከገባ በኋላ ወንድሞቹን አንድ በአንድ መጥራት ጀመረ። ዳዊት ቀናተኛና ብስጩ ሰው ነበር ብለን እናስብ ይሆናል። «ለምን አልጠሩኝም? የሚገምቱኝ ማንን አድርገው ነው? ከሁሉም ታናሽ በመሆኔ ይንቁኛልን? ነቢዩን እንኳ እንዳይ አልፈቀዱልኝም። እነርሱ እዚህ ጥሩ ጊዜ እያሳለፉ እኔ ብቻዬን በገጠር ውስጥ የበግ እረኛ አድርገው ትተውኛል ...» በተቃራኒውም ከታሪኩ ውስጥ መረዳት እንደምንችለው ዳዊት እራሱን አየር ላይ አሳንላፈፈም፤ እይግደረደርምም። አድርግ ብለው የነገሩትን ሁሉ ይፈጽማል። እንዲህም አለ፤ «እግዚአብሔር እኔን ይጠብቀኛል።» ዳዊት ራስ ወዳድ አልነበረም። ስለ ራሱ የሚጨነቅ ሰውም አልነበረም፤ የሚጠላ ሰውም አልነበረም። የትም ቢሆን በየዕለቱ በቀላሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የማግኘት ዘዴ አውቆ የሚኖር ሰው ነበር።

ስለዚህ፤ በቤት ውስጥ ምን እንደሚደረግ ቢያውቅም ሥራውን በጸጥታ ያከናውን ነበር። ግላዊ አቋሙን የሚያውቅ ሰው ቢሆንም፤ ዳዊት ሰላማዊ ወጣት ነበር፤ እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ ጥሎ የዕለት ኑሮውን በትክክል መምራት የሚችል ሰው ነበር። ልክ እንደ ናዝሬቱ ኢየሱስ ዕለት በዕለት በመለኮታዊ ጥበብ እያደገ፤ ዕድሜና ጾጋ፤ ሰላምም እያገኘ እግዚአብሔር የሚገልጥለትን ወቅት ተስፋ በማድረግ የሚጠባበቅ ሰው ነበር።

ይህ የዳንኤልን ባሕርይ ከሌላ ጋር ትይዩ በማድረግ ወደ ኋላ አይጉተትም ነበር። ከታላላቅ ወንድሞቹ የላቀ ያደረገው ማዕረግ በበጎ ፍላጎት ላይ የተመሠረተ፤ በቀላሉ ተቀባይ ሆኖ የነበረበት ጊዜ የነበረው ኃይል ያጽናለት ሰው ነበር። እጅግ ከፍ ያለ ኃላፊነት ቢያጋጥመውም እንደ መንፈስ ስጦታ አድርጎ ተቀብሎታል። «የእግዚአብሔር መንፈስ በዳዊት ላይ ለማረፍ መጣ»። ከወንድሞቹ ሁሉ አነስተኛ መሆኑን አጠናቆ ስለሚያውቅ ምንም ነገር መገመት እንደሌለበት አመነ። ይሁን እንጂ የጌታ መንፈስ ስለተሰጠው ከአጠቃላይ እምነት ጋር ተቀብሎታል።

ለእኛ የሚቀርብልን ጥያቄ ከዳዊት ጋር ብንጸላ እኔ ማን ነኝ? ችላ ተብዬ የተተውሁ ከሆነ፤ ሐሳብ ገብቶኝ የብስጭት አደጋ አያጋጥመኝምን? ለሁኔታው ማዕከል ካልሆንኩ ባሕርዬን ከፋኛ ደንዳና አደርገው ይሆንን? «ጌታ ሆይ ሕይወቴን ለአንተ አሳልፌ እንድሰጥ አንተ በሰላምህ እርዳኝ» እንበል።

ታህሣሥ 5

አምብሮስ የተስፋ ተሸካሚው

እንደ ክርስቶስ ደቀመዝሙር፤ እንደ በግ እረኛ፤ በተልእኮው እንዴት እንደኖረ ለመረዳት ወደ አምብሮስ ልብ መግባት ጥሩ ይሆናል። በውስጣዊ ሁኔታዎቹና በመከራዎቹ ብርሃንና ጥላ እየተፈራረቁበት ሕይወቱ አሰፈ። ቅዱስ አውጉስጢኖስ የካህኑን መጽሐፍ ስላልደረሰለት ከጽሑፎቹ ብዙ ማወቅ እንችልም። ነገር ግን ቅዱስ አውጉስጢኖስ በግል ያውቀው ስለነበር ይህን በማሳወቅ ላይ ማንጸባረቅን ችሎ ነበር። ወደዚሁ ጳጳስ ልብ ውስጥ ዘልቀን መግባት እንችል ዘንድ ቅዱስ አውጉስጢኖስ ከካህኑ መጽሐፍ ምንባብ (4ኛ መጽሐፍ ምዕ. 30) እንዲህ ሲል ጽፎአል። «እኔ እንደማስበው በሰዎች አመለካከት አምብሮስ ደስተኛ ሰው ነበር። ብርቱ ሰው ስለነበረ አክብሮትን አግኝቶ ነበር። ይሁን እንጂ እርሱ ለማወቅ ልምድም ለማግኘት፤ ምን ዓይነት ተስፋ የተሸከመ ሰው መሆኑን፤ ምን ዓይነት ትግል ለማካሄድ መጠራቱንና በነበረው ከፍተኛ ማዕረግ በራሱ ላይ ምን ዓይነት ፈተና አጋጥሞት እንዴት ማለፍ እንደሚገባው፤ በተለያዩ አጋጣሚዎችም ምን ዓይነት የመጽናኛ ልምድ እንደቀሰመ፤ በደስተኛ ልቡ ያሸተተውን ያንተን ቃል እንዴት አድርጎ በጸጥታ ቆርሶ እንደተመገበው ማወቅ አልቻልሁም። ቅዱስ አውጉስጢኖስ በቅዱስ አምብሮስ ውስጥ

ሁለት ሁኔታዎችን ይለያል፤ በዙሪያው ያካበበው ውጫዊ ሁኔታው፤ ከጎብረተሰቡ ጋር የተከበረ ግንኙነት የነበረው ሰው መሆኑን ነበር፤ በውስጣዊ ሕይወቱም ለቅዱስ አውጉስጢኖስ እንኳ የማይታወቅ በተስፋና በምስጢር የተሞላ ሰው ነበር።

አምብሮስ የተሸከመው ተስፋ ምን ዓይነት ነበር? «ኢየሱስ እኔ መልካም እረኛ ነኝ፤ የእኔ የሆኑትን አውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ያውቁኛል፤ ልክ አብ እኔን እንደሚያውቀኝ፤ እኔም አብን አውቀዋለሁ» አለ። 5

ኢየሱስ የእርሱ ከሆኑት ጋር ያለው ግንኙነት ዕለት በዕለት የኖረው ልምድ ወዲያውኑ የተወለደ ሳይሆን በአደራና በውይይት አማካይነት የሚያድግ ነው፤ ነገር ግን ኢየሱስ ከአባቱ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያደርግ መሆኑን የመገዝብ ዕውቀት ነው፤ ግንዛቤው የእግዚአብሔርን ፍቅርና ምሕረት በማያልቅ ምላት ውስጥ ሥር የሰደደ ነው። ኢየሱስ የአብን ፍቅር እንደሚያሳስለው የራሱ የሆነውን የተግባር ዕቅድ ያስባል። አምብሮስ ከሰበካው ጋር ግንኙነት ያመጣው የየዕለት አደራውን የአብን ፍቅር በማሰብ የመጣለት ተስፋና አብም ለማጎበረሰቡ አጉልቶ ያስተላለፈው ነው።

መለመን ያለብን ይህን ታላቅ ጸጋ ነው። ጳጳሳችሁ እንደመሆኔ ለእኔም ለምኑልኝ። እያንዳንዳችሁ በቤተሰብ ውስጥ፤ በሥራ ቦታ፤ በማጎበራዊ ኑሮ ውስጥ፤ በሲቪል ወይም በሕዝባዊ አኗኗር ውስጥ እያንዳንዳችሁ ስላለባችሁ ኃላፊነት እኔም እጸልያለሁ። እያንዳንዱ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ ያለበት ተግባርና ጥቂት ኃላፊነት አለበት፤ እንዳንድ ዕለታዊ ኃላፊነት አለበት። ይህም በእግዚአብሔር ፊት የሚያበረክተው አንድ ኃላፊነትም አለበት። ስለዚህ ውስጣዊ እይታ አስፈላጊ ነው፤ ሁኔታዎችን በማስላትና አባባቢውን በመመልከት ማሸነፍ በማይቻል ተስፋ አማራጮችን ብቻ መጨበጥ መቻል፤ መሴ እንዳለው፤ መጽሐፍ ቅዱስ የማይታየውን እንደሚያዩ ሰዎች የምንራመድበት ከሆነ ስለእኛ፤ ስለ ጎብረተሰባችን፤ ስለ ሰበካችን በእኛ ጥበቃ አደራ ከተሰጡን ሰዎች ጋር የምንራመድ ከሆነ፤ ለእኛ ሲል የምሕረት ዕቅድ ወደ አለው አብ ወደ ላይ እንድንመለከት ያደርገናል። በዚህ ወደ ላይ በመመልከታችን ዕለታዊ ድርጊታችን ገጠመኞቻችንና አቅጣጫዎቻችንን ማመልከት እንችላለን።

የቅዱስ አምብሮስ ትግልና መጽናኛ

ቅዱስ አምብሮስ የተጠራው ምን ትግል ለመቋቋም ነበር ሲል አውጉስጢኖስ ራሱን ጠየቀ። አልፎ አልፎ ቅዱስ አምብሮስ ራሱን በመጥቀስ ወይም በተመሳሳይ ሁኔታ ለሌሎችም እንደዚያው ይህንን ይናገራሉ። እ.ኤ.አ. በ379 ዓ.ም የጵጵስና ማዕረጉን አግኝቶ ከተቀባ በኋላ፤ ለወዳጁ በጻፈው መልዕክቱ እንዲህ አለው፤ «የዚህ ዓለም ኃይለኛ ነፋስ አቅጣጫህን እንዳያሰናክል እጅህን በእምነት መሰላል ላይ አድርግ። ባሕሩ በእርግጥ ታላቅና ወሰን የለውም፤ ነገር ግን መፍራት የለብህም»። እንደዚህ አድርጎ ስለጻፈ ቅዱስ አምብሮስ የሚኖርበትን ጎብረተሰብ እንደ ታላቅና ማለቂያ የሌለው ባሕር አድርጎ አስቧል። ማለት ነው። አደራ ለተሰጡት ሰዎች የተሰማው ፍርሃት መሆን አለበት፤ በዚያ ከፍተኛ እውነታ ፊት ብቃት እንደሌለው አድርጎ ተሰማው። ነገር ግን በዚህ ስለ እምነት በሚደረገው ትግል፤ ደቀመዛሙርቱ ማዕበል የበዛበት ባሕር ባበሳጫቸው ጊዜ ኢየሱስ «እኔ ነኝ አትፍሩ» ብሎ የተናገራቸውን ቃል መስማት አለባቸው። እኛ ደግሞ ራሳችን የውስጣዊ ትግልን ለመሸከም ከአስቸጋሪና ከሥጋት ጋር ፊት ለፊት ስንጋፈጥ በፍርሃት በመበሳጨት እንጨበጥ ይሆናል። የድክመታችንንና የድካሟችንን እውነት ሁልጊዜ ልንገነዘብ እንችላለን። የዚህን ዓለም ብርቱ ነፋስ በዙሪያችን ስንመለከት ግን ጌታ የሚያረጋግጥልንን ድፍረትና የእምነት ጥያቄ መስማት እንችላለን።

ቅዱስ አውጉስጢኖስ በመቀጠል «ብችግር ጊዜ ያገኘሁትን ልምድ ተጽናንቼበታለሁ» ብሎአል። በእርግጥም ቅዱስ አምብሮስ ባጋጠመው ውጫዊ ልምዶች ሁኔታ ተጽናንቷል። የተከተሉትና የረዱት በዙሪያው ከነበሩ ርኅሩኅ ከሆኑለት ሁሉ እርዳታን አገኘ። ይልቁንም የበለጠ የውስጥ እርካታን አገኘ። በእርግጥ ሰጥሪ ወዳጁ በጻፈው ደብዳቤ «በቅድስናችሁ ላይ በቁጣ ገንፍሎ እንደሚወርድ ጅረት ይፈሳል። ማንም የዚህን ወንዝ መላት የተቀበለ ድምጹን ከፍ በማድረግ የክርስቶስን ውኃ ይሰበስባል ወይም ያጠራቅማል፤ ያም ውኃ የጌታ ምሥጋና ነው» አለ። እነዚህ ቃላት ከሌሎች ጉዳዮች መካከል ለቅዱስ ዮሐንስ በጻፈው ጽሑፍ የውስጥ ምንጭ ብሎ የተናገረውን በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አማካይነት በእያንዳንዱ ክርስቲያን ልብ በብዛት

ይጉርፋል። በእግዚአብሔር ጸጋ ለመጽናናት፣ ለድጋፍና ለእርዳታ ብዙ ምክንያቶች አሉን። ይሁን እንጂ በውስጣችን የያዝነው መሠረታዊ መጽናናት፣ በውስጣችንና በሚመዘን ሐሳብ ውስጥ የእኛን እውነታ የመንፈስ ቅዱስ ምንጮችን ያፈልቃል። ከሁሉም የላቀውን እግዚአብሔርን ያወድሳል፣ በብልጽግና፣ በደስታ፣ በድል፣ በችግር፣ በሐዘንና በሥቃይም ቢሆን እግዚአብሔር የተመሰገነና የተቀደሰ ይሁን።

ታህሣሥ 7

እንደ ቅዱስ አምብሮስ ቃል የተጣጣመው እንጀራ

ቅዱስ አውጉስጢኖስ እንዲህ ብሎ በማጠቃለል «የአንተን ቃል እንደ እንጀራ በጸጥታ በልቶ እንዳጥናቀቀው በልቡ ውስጥ ያጣጣመውን ደስታ ቀመሰ» ሲል ገልጦታል። ቅዱስ አምብሮስ በመጽሐፍ ቅዱስ ንባቡ የዕለት ተዕለት ተግባሩን ሁሉ አጠናቆ ይጽናና ነበር። ለእርሱ ወንጌል በየዕለቱና በየጊዜው የሚያነበውና አልፎ አልፎም የሚያንጸባርቅበት መጽሐፍ ብቻ አልነበረም። እርሱ ለሕይቱ በየዕለቱና ዘወትር የተስፋና የመጽናናት ምክንያት አድርጎ የሚወስደው መጽሐፍ ነበር። እርሱ አራሱ እንደገለጠው «አራሱን በራሱ ውስጥ የደበቀ፣ በባሕር ውስጥ የተሸገገ፣ የነቢያዊ ትርጉምና ምስጢር በጥልቀት ያለው ትክክለኛ መጽሐፍ ነው» ይል ነበር። ለእያንዳንዳችን ለእኛ መጽሐፍ ቅዱስ ስለተሰፋ፣ ስለወደፊቱ ብርሃን፣ ስለሚያጋጥሙን ከባድ ችግሮች መፍትሔ ለመሻት በየዕለቱ መጠቀም ያለብን መጽሐፍ መሆን አለበት። ከሁሉም በላይ ቅዱስ አምብሮስ ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሌሎችን አጠቃሎ የያዘ አንድ መሠረታዊ የሆነ ቃል አገኘ። ኢየሱስ መሐሪ፣ አዳኝ፣ ወደ እኛ ተጠግቶ ይመጣል።

በቅዱስ ሱቃስ ወንጌል የተሰጠው ማብራሪያ በእርግጥ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፤ «ጌታ ለእናንተ ሁሉንም ነገር ሆኖላችኋል። ለሚሰቃየው ለውነታችሁ፣ ከደካማ ጋር ደካማ፣ ከድኻ ጋር ድኻ፣ ከባለጸጋም ጋር ባለጸጋ ሆኗል፤ ከሚያለቅሱትም ጋር አለቀሰ፤ ከተራቡትም ጋር አብሮ ተራቡ፣ የጥም ሥቃይ ከደረሰባቸውም ጋር አብሮ ተጠማ፤ ሁሉም ነገር ከተረፋቸውም ጋር አብሮ አባከን» በሰብአዊ ሁኔታው ለጌታ ቅርብ ያልሆነ ነገር የለም። በወንጌል ውስጥም ይህን ሁኔታ ማግኘት ይቻላል። በማንኛውም ሁኔታችን የኢየሱስ ወደ እኛ መቅረብ ለሕይወታችን መጽናናትንና ግልጥነትን ሊሰጠን ራሱን እንደ እኛ

አደረገ። ከታሠሩት ጋር እስር ቤት ውስጥ ይገኛል፤ ከማርያም ጋር ያለቅሳል፤ ከሐዋርያቱም ጋር በገበታ ዙሪያ ነው፤ ወደ ሳምራዊት ቤት ቀርቦ አነጋግሯታል። ክርስቶስ አንድ የሚነግረን ጉዳይ አለ። ስለዚህ ጥልቅ ከሆነው ከቅዱስ አምብሮስ መዝሙር ጋር እናጠናቅቃለን።

«አንተ ክርስቶስ ሆይ!
የልቤን ጥልቅ ስሜት እዘምርልሃለሁ።
በአንጸባራቂው ድምጾችን እንዘምርልሃለን።
ያልተከፈለ ፍቅራችንና
ተራው መንፈሳችን፤
አንተን ማግኘት ይፈልጋል።

ታህሣሥ 8

ማርያም የቡራኬ አርማነትዋ

በዚህ በእመቤታችን ሥነ-አምልኮ በዓል እስቲ አስደናቂውን የመጽሐፍ ቅዱስ ገጾችን በትክክል እናዳምጥ። ለመጀመሪያ ጊዜ በጣም የተደነቅሁበት ምክንያት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «የተረገመ» የሚል ቃል ስላለ «ከእንስሳት ከምድር አራዊትም ሁሉ ተሰይተህ አንተ የተረገምክ ሁን» (ኦዘ. 3፣14) ይላል። የእባቡ መረገም ሰዎችን የሚያበላሽ ሁሉ እንደሚረገም የሚያሳይ ምልክት ነው። የተደነቅሁበት ምክንያትም፣ ይህ «የተረገመ» የሚለው ቃል ስንት ጊዜ እንደተደጋገመ አስቤ፤ ከዚያ ወዲህ በዓለም ውስጥ አንድ ቡድን ሌላውን ቡድን ስንት ጊዜ እርግማኑን እንደሚያወርድበትና፣ ስንት ጊዜ ራሳችንንና እግዚአብሔርንም ጭምር ረግመን ይሆናል ብዬ በማለብ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሰይጣን ታሪክ ጊዜ ጀምሮ የኃጢአትን አሳዛኝ የሆነ ምልክትና በዓለም ውስጥ የገባው ሐዘኔታም እንደዚሁ እያስገደደን ነው። ምናልባት ዘወትር ቃሉን የመደጋገም ደረጃ አልደረስንም ይቻላል፤ ግላዊ ድርጊቶችን፣ በአካባቢያችን የሚገኙ ሁኔታዎችንና የኅብረተሰቦችን ድርጊቶች ሁሉ ስንመለከት ግን በስሕተት የተሞሉ መሆናቸውን እናያለን፤ ስለዚህም አንፈልጋቸውም፤ እንቃወማቸዋለንም።

በራሳችን ላይ ተቃውሞ እናቀርባለን፤ ምክንያቱም ዘወትር መሆን የምንፈልገውን ሆነን አንገኝም። ምን ያህል እንደሚወደን ባለማወቃችን በእግዚአብሔር ላይ ደግሞ ተቃውሞ እናቀርባለን።

እንግዲህ፤ በሰው ታሪክ ውስጥ ኃጢአት እራሱን አራብቶ የሚባዛ መጥፎ ቃል ነው። በእርግጥም ኃጢአት ደስተኛ ላለመሆን ሁሉ ምክንያት ነው፤ ሐዘንን፤ ጦርነቶችን፤ እነዚያ ነገሮች ሁሉ በትክክል የለውን ልጅ መርገምቶችን የሚያጠቃልሉ ነገሮች ሁሉ ናቸው።

፩

ወንጌል ግን የመርገምት ተቃራኒ የሆነውን ቃል አምጥቶ ያስታውሰናል፤ እመቤታችንን «አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ» (ሉቃ. 1፡42) አላቻት። ይህ ቃል የደኅንነታችን ምሳሌ ነው።

የተጠራው ራሳችንንና ሌሎችን ለመርገም አይደለም። በእርግጥ፤ የተጠራው እግዚአብሔርን ለማመስገን፤ መጨውን ጊዜ ለመቀደስ ነው። እመቤታችን ቅድስት ድንግል የእነዚህ ነገሮች ሁሉ ምሳሌ ናት። እርሷ እኛ መሆን የምንፈልጋቸውን መልካም ጉዳዮች ሁሉና የኅብረተሰባችን ደኅንነት ሁሉ ጥሳሌ ናት።

ስለዚህ፤ ዛሬ ለእመቤታችን ሰወላዊት አምላክ ስንጸልይ ስለራሳችን ደኅንነትና በእኛ ውስጥ ስለሚገኘው ስለማንኛውም ጉዳይ ጭምር እንጸልያለን። ይህ ደኅንነት በመላው ዓለም ይዘረጋ ዘንድ እንጸልያለን። በእኛ ውስጥ ያለውና የደብዘዘው ብርሃን እንዲበራ የበለጠ እንጸልያለን። እኛ የምንጸልየው በውስጣችን የሚገኘው የሰላም ጭላንጭል ያድግ ዘንድ ነው።

ቅድስት ወላዊት አምላክ ከቡራኬዋ ጋር ወደ ሕይወታችን ውስጥ እንድትገባ በመመኘት በእውነት ወይም በትክክል እንዲህ ብለን እንጸልያለን፤ «ማርያም ሆይ፤ አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ የቡራኬሽ ተካፋይ እንድንሆን አድርጊን። በእኛ ውስጥ የቡራኬሽ አካል መሆን እንዲሰማን ፍቀጃልን፤ እንበል።»

ለሕዝብ ሁሉ የደኅንነት ምልክቶች

እግዚአብሔር በምልክቶችና በድንቅ ሥራዎች እራሱን ገሰጠ። «በመጀመሪያ ቃል ነበር እንጂ በጥረታችን ወደ እርሱ በመሄድ ፈልገን የምናገኘው ሰው አልነበረም። በመጀመሪያ እግዚአብሔር በሚታዩ ምልክቶች አማካይነት ራሱን ገሰጠ። የሰው ፍላጎትም እንዲገለጥ አደረገ። ሰው ተሟልቶ ራሱን ለመቆጣጠር ከደረሰ በኋላ በአንዳንድ አጋጣሚ ሁኔታዎች ምን ላድርግ፤ ወይም ምን ብዬ ልጠይቅ ማለት አያስፈልገውም፤ ይልቁንም፤ ዋናው ግን እግዚአብሔር የሚለውን፤ በፈቃዱ ምልክቶች አማካይነት የገሰጠውን፤ እኔን ያሰኝን ማዳመጥ ነው። የሰው ልጆች የእግዚአብሔርን ቃል ለሚወቅና እራሳቸውም ፈጻሚዎች፤ ሕይወታቸውን በሙሉ በኢየሱስ የተረጋገጠውን የእግዚአብሔርን ቃል የማዳመጥ ልማድ ያስፈልጋቸዋል።

ቅዱስ ጳውሎስ ሰኤፌሶን ሰዎች በላከው መልእክቱ «አሕዛብ፤ አረመኔዎች፤ አይሁዳውያን ያልሆናችሁ ሁሉ፤ እንደ ሁለተኛ ደረጃ የተገመታችሁ፤ እንደ እግዚአብሔር ልጆች መሰከታዊ ቃል ኪዳንን ሙሉ በሙሉ በተመሳሳይና በአኩልነት እንድትወርሱ የተጠራችሁ ሆናችኋል ሲል ተናግሮአል»።

እያንዳንዱ የሰው ልጅ ያለ ልዩነት የመሰከታዊ ደኅንነት ፍላጎት አለው። ከዚህ ተጨባጭ ሁኔታ ተነስተን በጥንቃቄ ስንከፍተው በአንደኛና በሁለተኛ ደረጃ የሚገመት ወንድም አሰኝን? አለንን? እንላለን።

የሕዝባችን አካል ያልሆኑትን ቋንቋዎች የሚናገሩትን፤ ይልቁንም፤ በመካከላችን የማይገኙትን እነዚያን ሁሉ እንዴት እናያቸዋለን? እንደ መጻተኛ ዜጋ ወይስ ልክ እንደ ልጆቻችን እንመሰክታቸዋለን? ለተመሳሳይ የውርስ ክፍያ የተዘጋጁትን በአኩል ደረጃና በእግዚአብሔር አንድነት በተመሳሳይ ፍቅር የሚገባቸውን ክብር ሰጥተን እናያቸዋለን?

እርስ በርሳችን የሚከፋፍሉንን ሁኔታ ማስቀረት ባንችልም፤ ይህን ዓለም አቀፋዊ አንድነትን ማሳደግ ባንችልም እንኳ፤ የአንድ ቤተሰብ ልጆች ያደረገንን፤ የአንዲት ቅድስት ካቶሊካዊት ሐዋርያት ቤተክርስቲያን አባል መሆንን፤ ሙሉና ትክክለኛውን

ትርጉም ማወቅ እንችል ዘንድ፤ ሁላችንንም የሚመለከተውን ጦርነትን ለማስቀረት ማሰብ የለብንምን?

ታህሣሥ 10

እውነትን ፍለጋ

ሁላችንም እውነትን እንሻለን፤ እኔም እንደዚሁ እውነትን እሻለሁ። እውነትን እንፈልጋለን። ስለእርሱም እንጠይቃለን፤ በሕይወት ዘመናችን ወቅቶች ሁሉ ይህን ፍለጋ መግለጥ ካለብኝ፤ ቢያንስ በእኔ ምክንያት ይገለጣል። በዋናነትም እውነትን በመፈለግ ፍላጎት እንጸር ለመግለጥ እፈልጋለሁ።

በጌታ ፊት እውነተኛ መሆንን እፈልጋለሁ፤ ይህም ማለት በቃሌና በተግባራ መካከል መመሳለስን እፈልጋለሁ፤ በተስፋና ተስፋንም በመፈጸም መካከል መመሳለስን፤ በእግዚአብሔር ጸጋ አማካይነት እኛ መሆን በምንፈልገው መካከልና በዕለታዊ ኑሮአችን ውስጥ እንዲሆን በምናስገድደው መካከል መመሳለስ እንዲኖር እፈልጋለሁ።

እውነትን እንፈልጋለን። ትክክለኛነትን እንፈልጋለን። እውነተኛነትን እንሻለን። በቃላቶቻችን፤ በእንቅስቃሴያችን፤ በተግባራችን ሁሉ መሆን ያለብንን ጌታ ከገለጠልን ጋር እንዲመሳለል እንፈልጋለን።

ምን መሆን እንዳለብን በሚሰማንና በእኗኗራችን መካከል መራራቅና ልዩነት መኖር የለበትም። እንግዲህ ሁላችንም በጋራ እውነትን እንፈልጋለን። ስለዚህም እውነትን በእንድነት እንፈልገው፤ እንመኘውም። በየዕለቱ እርስ በርሳችን በምናደርገው በወዳጅነትና በወንድማማችነት መንፈስ እንፈልገው።

ይልቁንም፤ ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ በገለጠው ሁኔታ ምሳሌነት የነዚህን የተለያዩ ባሕርያት እውነተኛነት እንፈልጋለን። ጌታ ሆይ እንደ ውኃ የሚፈሰውን፤ እንደ እንጀራ የቀለለውን፤ እንደ ብርሃን የጠራውንና እንደ ሕይወት የጠነከረውን እውነት እፈልጋለሁ።

ታህሣሥ 11

እውነት የሆነውን ኢየሱስን የመፈለግ ሁኔታ

ዘወትር በሌሎች ሊለጠኝ የሚገባውን እውነት ሳይሆን፤ ዘወትር ውጫዊ ምሳሌ የሚያሻውን እውነት ሳይሆን፤ ከራሴ ክውስጤ የሚፈልቅና በእኔ ውስጥ በተከታታይ የሚታደስን እንዲሁም በእያንዳንዳችን ውስጥ ልክ እንደ ምንጭ ውኃ እከታትሎ የሚፈሰስና ለዘለቂታውም አዲስና አስተማማኝ የሆነውን እውነት እፈልጋለሁ።

እንደ መብል ቀላል የሆነውን፤ ሊዳሰስ የሚቻለውን፤ ሊታይ የሚቻለውን፤ የማይታለለውን፤ ውስብስብ ያልሆነውን፤ የማያስቸግረውንና እንደ እንጀራ በመቆራረስ ተከፋፍሎ ለሌሎች እንዲዳረስ የሚፈለገውን እውነት እፈልጋለሁ። በቀላሉ ፊት ለፊት ማየት የሚቻለውን፤ የሚዳሰሰውን፤ በቀላል መንገድ ተመርምሮ በዙሪያ የሚዳረሰውን፤ ተከታታይ በሆነ ጥያቄ የሚገደደውን እውነት ሳይሆን፤ ምንድን ነው ተብሎ የሚጠየቀውን ሳይሆን፤ ነገር ግን እራሱ እንደ እንጀራ ዓይነት የሆነውን፤ ከምን እንደተሠራ የሚናገረውን፤ የመገንባት ችሎታ ያለውን፤ የጠነከረውንና ወዲያውኑ የሚገኘውን እውነት እፈልጋለሁ።

እንደ ብርሃን የጠራውን፤ ጨለማ ያልጋረደውን፤ ተንኩል የሌለበትን፤ ድብቅ ያልሆነውንና ከመለናክል ወይም ከመጥፎ ልማድ ጉዞዬ የሚያግደኝን፤ የዘወትር ጉዞዬን የሚያበራረኝንና የሌሎችንም ጉዞዎች ያግሞ የሚያበራውን እውነት እፈልጋለሁ።

እንደ ሕይወት ጠንካራ የሆነውን እውነት፤ ዘወትር ራሱን የሚያድሰውን፤ ፍጹም የማይሰለቸውን፤ አልፎ አልፎ ከሚያጋጥመን ድካማችን ያለመታከት የሚያነቃቃንን፤ እምነት ማጣት የሌለበትን፤ በስንፍና ያልተዘለፈለፈውን፤ ዘወትር በእኛ ውስጥ ሕይወት ዘርቶ የሚመጣውንና ከማንኛውም ሌላ እውነት በላይ ኃይለኛና ኃያል የሆነውን እውነት እፈልጋለሁ።

«እኔ እውነት ነኝ»

ይሁን እንጂ፤ ይህን ስንመለከት በታህሣሥ አሥራ አንድ ከተተነተነው ማሳሰቢያ ጋር እጅ ለእጅ ተያይዞ የሚሄድ ማሳሰቢያ ነው። ሮማኖ ጋርዲኒ ለወጣቶች በጻፈው ትምህርተ ክርስቶስ ውስጥ የጠቀሰውን ሐረግ አጠቅሳለሁ፤ «በእንጀራ ብቻ አይደለም ያለውን ሐረግ፤ እውነት ደክማ ስለሆነች በጣም ጥቂት ነገር ሊከላከላት ይችላል፤ በጣም ሰነፍ የሆነ ሰውም ሊያቆስላት ይችላል፤ በደካማነት ያለው ጥቂት ነገር ሊደብቃትና ሊያቆስላት ይችላል። ተሰባሪነታችን ጥያቄ ላይ ስለሚጥላት በእኛ ውስጥም ደካማ ናት። ዘወትርም ጥያቄ ላይ ይጥላታል። አንድ ጭብጥ አፈር ቢወረወር ምንጭን ማቆሽ እጅግ በጣም ቀላል ነው»።

እንጀራን ቆርሶ መንገድ ላይ መጣልና ተስማሚ ቦታው ነው ማለት ቀላል ሊሆን ይችላል። አንዱ ዓይነት ዘግቶ ብርሃን እንዳያይ ማድረግ እጅግ በጣም ቀላል ነው። ሕይወትን በሚያሳዝን ሁኔታ መጨቆን እጅግ ቀላል ነው። ለወቅታዊ ጥላቻ ጥቂት ምልክት ይበቃል። ሕይወትን ለመጨቆን፤ የጦር መሣሪያ ስሪንጅ የመሳሰሉ ጥቂት ነገሮች እጅግ ጥቃቅን የሆኑትም ሁሉ ይበቃሉ።

በቀላሉ የሚበላሸው እውነት ነው። ውኃ በቀላሉ እንደሚበክል፤ እውነትን በቀላሉ መዘከል ይቻላል። በምድር ላይ በሚያልፍ ጊዜ እያንዳንዳችን በእርሱ ላይ እንረመረማለን። እውነት እንደተጠላ እንጀራ ይበላሻል። ማየት እንደማያስፈልገን ብርሃን ይበላሻል። እንደ ቁስልና እንደ ተተፋ ሱረትም የተበላሸ ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ በመልእክቱ እንደገለጠው እንደሽክላ ገንዘቦች የተቀመጠ ሽክላ ነው። በራሱ የተበላሸ ሳይሆን በተበላሹ እጆችም የተቀመጠ ነው። ያም ማለት እኛ ነን። ሊበላሽ የሚችል ሊሆን በማንኛውም ጊዜ ሊሰበር፤ ሊጨፈለቅ፤ ሊከነበል፤ ሊረሳ ወይም ሊከፋ ይችላል።

ስለዚህም ተከታታይ ጸሎቶች ወደ ከንፈሮቻችን ይመጣሉ። «ይህን ፍጹም የማያልቀውን የምንጭ ውኃ ማን ይለጠናል? ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን መመገብ የምንችል ቁራሽ እንጀራ በየዕለቱ የሚሰጠን ማን ነው? ዓይኖቻችንን ከመክደናችን በፊት እንደ ብርሃን የጠ ጡን አይቶ እንዲህ ብሎ ይመልስልናል። «እኔ ሕያው ውኃ ነኝ፤ በረሃንም ነኝ። እኔ ትንሣኤና ሕይወት ነኝ። እኔ ወደ ዘለዓለማዊ ሕይወት የሚፈስ ውኃ ነኝ። እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ። እኔን የሚመገብ ሁሉ አይሞትም። እኔ ጨለማ የማይበግረው፤ በጨለማ የሚያበራ ብርሃን ነኝ። እኔ ትንሣኤና ሕይወት ነኝ። በእኔ የሚያምን ቢሞትም እንኳ ይኖራል፤ የሚያምንበኝ በሕይወትም እያለ የዘለዓለምን ሕይወት ያገኛል»።

«ጌታ ሆይ አንተ የእኔ እውነት ነህ»

ለእኔ በማለት በኢየሱስ ቃል ለሚጸልዩና በእምነት ለተጠሩት ሁሉ ይሆናል። «ጌታ ሆይ ይህን የሕይወት ውኃ እንዲኖረን እፈልጋለሁ። ጌታ ሆይ፤ ለእኔና ለእያንዳንዳችንም የሕይወት ውኃ ምንጭ ነህ። ጌታ ሆይ፤ እኛ ብቸኛ፤ የጠፋ፤ የተተወ፤ በበረሃ የተጠማ፤ ጉዞው እጅግ የራቀ መስሎ ቢታየንም አንተ ጌታ ሆይ፤ በፍጹም እንደማትጥለን፤ እንደማትተወንም እምናለሁ።

«ጌታ ሆይ አንተ እንጀራዬ ነህ። እኔ ያለ አንተ መኖር አልቻልኩም። ያለ አንተ ወዴት መሄድ እንዳለበኝ አላውቅም። ያለ አንተ ምን ማድረግና ምን እንደምልም አላውቅም። ጌታ ሆይ አንተ መጋቢዬ ሳህ። ሌሎች እነዚያ እርሱን ለማግኘት የሚጠይቁትንና ይልቁንም ለዚህች ቤተክርስቲያን ይህን የዕለት እንጀራ ለመቀረስና ለማካፈል ጸጋን የሰጠኝ የአንተ ኃይል ነው። ሁላችንም ስለዚህች ቤተክርስቲያን፤ ስለ ሁሉም አብያተ ክርስቲያናትና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት በሙሉ ተመጋቢ እንሆናለን። እኛ ደግሞ ጌታ ከፈቀደ የተሰጠና የተቆራረሰ የታኘከም ቢሆን እንኳ በደኅንነት ግብዣ ውስጥ የተጠራ የጌታ እንጀራ እንሆናለን።

«ጌታ ሆይ፤ አንተ የእኔ ብርሃን ነህ»

ጌታ ሆይ፤ አንተ የእኔ ብርሃን ነህ። ያለ አንተ በጨለማ ተጓዥ ነኝ። ያለ አንተ አንድ እርምጃ እንኳ መራመድ አልቻልኩም። ያለ አንተ የት መሄድ እንዳለብኝ አላውቅም፤ እኔ ሌላ እውር የሚመራው እውር ሰው ነኝ። ጌታ ሆይ ዓይኖቼን የከፈትክልኝ ከሆነ የአንተን ብርሃን አያለሁ፤ እግሮቼም በሕይወት ጉዳዩ ይጓዛሉ። ጌታ ሆይ አንቀራ ብርሃን ከሰጠኸኝ እኔም ለሌሎች ብርሃን መስጠት እችላለሁ። እንተ የዓለም ብርሃን ታደርገናለህ።

«እኔ አንተን በዓለም እንደ መጨረሻው ብርሃን አድርጌ አስቀምጬሃለሁ።» ቃላትህ አዳኝ ስለሆኑ እነዚህን ቃላትህን እንቀበላቸዋለን፤ አንተም ጌታ ሆይ ለእኛ ነግረኸናል። ጌታ ሆይ፤ አንተ ለሞቱት እንኳ ሕይወታቸው ነህ፤ አንተ ለእነዚያ ለተገደሉት እንኳ ሕይወት ነህ። ጌታ ሆይ አንተ በሞታችን ጊዜ እንኳ ሕይወታችን ነህ። ጌታ ሆይ ቀድሞውኑ ለዘለዓለም ሕይወት በእኛ ውስጥ እንዲኖር አድርገሃል። ለእኛ አንተ ለዘለዓለም የሚፈልቅ የሕይወታችን ፏፏቴ ነህ።

ጌታ ሆይ፤ አንተ እውነቱ ነህ። አንተ ለሰው ዘር ሁሉ እውነት ነህ። እግዚአብሔር አብ ሆይ አንተ የክርስቶስ አባት የእኔም እውነት አንተ ነህ። አንተ እኔን ሰው ለማድረግና ይህን እውነት ለእኔ ለመስጠት የመጀመሪያና የመጨረሻ ሁሉም በሁሉ የሆንህ ፈጣሪዬ አንተ ነህ። አንተ ከተውኸኝ፤ አንተ ትተኸኝ ከሄድህ፤ እኔ ሰው ሳልሆን ነገር ግን የተረሳ ብቸኛ ፍጡር ነኝ፤ ደኅንነትን የምፈልግና ተፈልጎም ያልተገኘ መርከብ የሰመጠበት በሞት አፋፍ ላይ የምገኝ ብቸኛ ፍጡር ነኝ። ጌታ ሆይ የአንተ ጸጋ፤ የአንተ እውነት፤ የአንተ ብርሃን ሰው አደረገኝ። እነርሱም እውነቱ ብርሃኔና ጸጋዬ ናቸው።

«ጌታ ሆይ፤ እንለምንሃለን ... »

ጌታ ሆይ፤ እንለምንሃለን። ሁላችንም በአንድነት በመላው ማኅበረሰብ ፊት፤ ከመላዋ ቤተክርስቲያን ፊትና ከቅዱሳን ጉባኤ ፊት፤ ከመለኮታዊው ኢየሩሳሌም ጉባኤ ፊት የእምነት ጥሪያችንን እንፈጽማለን።

ጌታ ሆይ፤ አንተ ለእኛ ደግሞ የምንጭ ውኃ፤ ለሌሎች ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ቁራሽ እንጀራ፤ በጨለማ ውስጥ ለሚጓዙትም ብርሃን፤ በሞት ጥላ ሥር ላሉትም ሕይወት እንድትሰጣቸው እንለምንሃለን።

ጌታ ሆይ፤ የዓለም ሕይወት አንተ ሁን፤
በአንድነትም ወደ አንተ እንቀርባለን፤
መስቀልህንም እንሸከማለን፤
በትንሣኤህም ቅዱስ ቁርባንህን እንመገባለን፤
ከአንተ ጋር ወደ ሰማያዊ ኢየሩሳሌም
መንግሥትና ወደ አብርሃም እንሄዳለን፤
ሁላችንም የእግዚአብሔርን ከተማ እንመሠርታለን፤
ቅዱሳን ሰዎች፤
የዳኑ ሰዎች፤
ለእግዚአብሔር፤
ዘለዓለማዊ መዝሙር ይዘምራሉ፤
ለአብ፤ ለወልድና ለመንፈስ ቅዱስም፤
አሜን። •

የኢየሱስን መምጣት መጠበቅ

ቅዱስ ጳውሎስ ለተሰሎንቄ አብያተ ክርስቲያናት እንዴት መኖር እንደሚገባቸው በላከው በአንደኛ መልእክቱ «ከሰ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት» እንዲህ እያለ ያስተምራል፡ (1ኛ ተሰ. 5፡14-19)፤ ሐዋርያው የክርስቶስን አለመገኘት በከፍተኛ ደረጃ ተሰምቷቸው ለነበሩት የነዚያ የወጣት ክርስቲያኖችን ልብ ለማብረድ የመንፈስ ቅዱስን መንገድ ከፈተላቸው፤ በተከታታይና በማስተዋልም ሰበካላቸው፤ (ዘወትር በሁሉም ነገር ያልተቋረጠ) ትክክለኛ ሁኔታቸውን ለይተው እንዲያውቁ ደጋግሞ ይለምናቸዋል፤ ያደፋፍራቸውም ነበር፡፡

መቼም ቢሆን መቼ መንፈስ ቅዱስን ለማሳዘን እንዳይሞክሩ ወይም የነቢዩን ስጦታ ሳይንቁ እንዲያስተናግዱ ማንኛውንም ጉዳይ ከመፈጸማቸው በፊት እንዲያስቡ፤ መልካሙን አጥብቀው እንዲይዙ ... «እምነት ሕይወት ነው፤ በታማኝነትም ተንቀሳቀሱ እያለ ይመክራቸው ነበር»፡፡

እንግዲህ፡ በትሕትናና በተከታታይ፡ በጠንቃቃ ጥያቄዎችና ዓላማዎች፡ ፍለጋቸውን እንዲቀጥሉ፡ የሰዎችንም ዕለታዊ ሕይወት ተገቢውን አቅጣጫዎች ለማስያዝ፡ የምእመናን ሕይወትም አሻሚና በዓለም ምክንያታዊ ሁኔታ ውስጥ በመታሰባቸው ውስጥ፡ በትምህርት ችሎታቸውና በጥሪ መርሐ ግብራቸው ውስጥ ሆኖ፡ በተጨማሪም በእውነተኛ ግንኙነታቸው ከፍ ያደርጋቸዋል፡፡ በወዳጅና በእድማጮም እውነተኛውን የእኗር ሁኔታ እንዲለይና በዚሁ እንዲመራ፡ ለእርሱ ሲል ወደ መጣለት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መመለስ የእርሱ ሕይወቱ ነው፡፡

ክርስቶስ ላለፈ ጉዳይ ቅርጽ ሳይሆን፡ በዚህም ወቅት ለሚነሳ ጉዳይም ነዋሪ ነው፡፡ በምስጢራት አማካይነት የእግዚአብሔር መንግሥት ቀድሞም እዚህ ነበር፤ በክብር መንግሥቱን በመጠበቅ የክርስቶስን አካል የመገንባት ግዴታ አለበት፡፡ ቤተክርስቲያን ትንበታዊት ናት፤ ወደ ሙሉ አፈጻጸም አጠቃላይ ሁኔታ ታዘነብላለች፡፡ ትውፊት ራሱ የማይንቀሳቀስ ነገር አይደለም፡፡ እያንዳንዱ ሰው ያለፉት ልምዶችን እየተሸከመ በሂደት ላይ ከምትገኝባቸው ቤተክርስቲያን ጋር ይተሳሰራል፡፡

እያንዳንዱ ሰው ወደሚቀጥለው ወደ ከፍተኛው ታሪክ ለመግባት የተጋበዘ መሆኑን እንዲሰማው ያስፈልጋል፤ በክርስቶስ እቅድ መሠረት፤ ከመንፈስ ቅዱስ እንድንትና አሁንም ከእርሱ ጋር ያሉትን እነዚያ ወንድሞና እህቶች ሁሉና ከእርሱ በፊት የሄዱትንና ከእርሱም በኋላ የሚመጡትን እንደ ፍላጎቱ ለመሥራት ተጋብዘዋል፡፡ እነዚህ በሙሉ ሕያው ናቸው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር የሕይወትን አምላክ ነው እንጂ፤ የሙታን አምላክ አይደለምና፡፡

ታህሣሥ 17

ተስፋና መጠባበቅ

ተስፋና መጠባበቅ፤ ያለ እነዚህ ሁለት ምግባሮች ራሳችንን በእምነት ውስጥ ማኖር አንችልም፡፡ ዘወትር ሁሉም ይህን እምነት ሊከዱት ይችላሉ፡፡ ሁላችንም ልባችንን የመከዳት ክፉ ዝንባሌ ነበረብን፡፡ ነገር ግን ታላቅ ተስፋ ብቻ ይከፍታቸዋል፡፡ ዘወትር ቤተክርስቲያን እኛን በተከታታይ የምታስታውስን ያ ተስፋ ኢየሱስ ራሱን ለእኛ በመስጠት ሕይወታችን ይሞላል፡፡ በእኛ ውስጥ የእግዚአብሔር መኖር ምላት ወደሚገለጥበት አቅጣጫ ደርሰን እዚያ እንኖራለን፡፡

እዚያ የታማኝነትና የበጎ ተግባር ባሕርይ ከታጣና ከተደከመ፤ በእኛ ውስጥ የዕለት ሁኔታዎችም ለመጥፋት ስለሚያዘነብሉ በፍጹም የማይቻል ሁኔታ ይፈጠራል፡፡

በዕለት ሁኔታዎች ብቻ ለመደሰት ከመጠን በላይ በሆነ ናፍቆት አረንቋ ውስጥ ብንዘፈቅ ወይ ጊዜው አስጠልቶናልና እያስደሰተንም፤ ወይም የወደፊቱን አጥተን ከሆነም የእግዚአብሔርን ክብር መግለጫ የሆነውን ተስፋ አሁን በኢየሱስ ተወዳጅነት ታይቶልናል፤ አንድ ቀን የእግዚአብሔርን መንግሥት ፍጽምና ይገልጣል፡፡ በዚህን ጊዜ ወይ የምድር ጨው ወይም የኮመጠጠ የሊጥ እርሾ እንሆናለን፡፡

በዕለታዊ ልምዳችን ተመሥርተን በእደገኛ ሁኔታ እንባክናለን፤ አንድ ጉዳይ ደህና ከሆነልን ግን እንደሰታለን፤ አንድ አስፈላጊያችን የሆነ ጉዳይ ስንጠባበቅ ወዲያውኑ ካልተስተካከለልን ግን እናዝናለን፡፡

ኢየሱስ በተቀደሰው ተስፋ ውስጥ ተጠባብቀን እንድንኖር የኃያሉ እግዚአብሔርና የአዳኞችን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መግለጫ ያስተምረናል። አዳኞችን ሆይ የእንተን እንደገና መመለስ እንጠባበቃለን። የእንተን ክብር መግለጥ እንጠባበቃለን። ሁል ጊዜ እናወድስሃለን። በቅዱስ ቁርባንም እናከብርሃለን፤ አንተ ክብር ተመስገን።

ኢየሱስ የተወለደበትን በረት ስናስብ፤ የእኛን በራስ አለመተማመናችንና ፍርሃታችንን ያሸነፈው የእግዚአብሔርን ወዳጅነት ስናስብ የሚቆየንን ተስፋ ታላቅነት ደግሞ እናስላስላለን።

እስቲ፤ ስለዚህ ተስፋ በነጻና በግልጽ አንነጋገር፤ የወደፊቱን ሕይወት፤ በእግዚአብሔር ውስጥ የእኗር ፍጽምና ለእያንዳንዳችን የሚያቆይልንን በዚህ ኢየሱስ በቅዱስ ቁርባኑ ውስጥ በመገኘት መያዣነትን ይሰጠናል። ይህ የተስፋ ምልክት የእያንዳንዳችንን ጉዞ ያብራራል።

ታህሣሥ 18

የክርስቲያን ተስፋ

አዲስ የመሆኑን ይዘት ማዳበር የሚያስችለውና ማስታወሻ አድርጎ የሚጠራውን የክርስቲያን ማኅበረሰብ ተስፋ ምንድን ነው? በመጀመሪያ ደረጃ ማስታወስ ያለብን ያ ተስፋ ገና ያልተጨበጠና የማይታይ መሆኑን ነው። ተስፋው ከወደፊት ሁኔታ ጋር ተያይዞ የሚሠራ ነው። ከሚፈለግና ከሚጠበቅ ዓላማ ጋር የተቆራኘ ነው። ስለዚህ የክርስቲያኖች ተስፋ ከእግዚአብሔር መንግሥት ምላት፤ ከወደፊቱ ከተማ፤ የእብራይስጥ መጽሐፍ ቅዱስ «ሻሉም» (ሰላም) ብሎ የሚጠራውን ሰላም በሁለንተናው የምንረዳበት፤ በሰዎች መካከል እያንዳንዱ እውነተኛ የሆነውን መልካምነት የራስ ለማድረግና ለመካፈል በእግዚአብሔር ሰዎች መካከልም ከእግዚአብሔር ፍጹም አንድነት ጋር የሰው ዘርና ሰዎችም እርስ በርሳቸው ክርስቲያናዊ የሆነ ተስፋ እንዲኖራቸው ነው።

ይህ ክርስቲያናዊ የሆነው ተስፋ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። ተስፋው ዓለም አቀፋዊ አይደለም። በራሳችን አማካይነት የሚፈጠር ሳይሆን በዚህ አስተሳሰብ የጤናማ፤ የበሽተኛ፤ የሕያዋንና የሙታን በአጠቃላይም የሁሉ ተስፋ ነው። ይህ የክርስቲያን ተስፋ ማንም ሊሸረው አይችልም፤ ምክንያቱም መቼም ቢሆን ከማያታልሰን ከእግዚአብሔር የተገኘ ነው።

ይህ ተስፋ ሰው በእምነት ተራምዶ የሚቆምበት ጣቢያ ነው። ይህ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በምስጢራዊ አካሉ አንድነት ውስጥ ምላቱ እውነተኛ ይሆናል። ሙሴ የማይታየውን በትክክል እንደሚያይ ሰው፤ ሕዝቡን ለመምራት ሲሄድ ዓይኑን ያተኩረው በተስፋ ላይ ነበር።

እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አባባል በሙከራዎች መካከል በጸጥታ መኖር የአብርሃም ተስፋ ነበር፤ እርሱ የተጠባበቀው በሰው እጅ የተሠራውን ከተማ ሳይሆን እግዚአብሔር ራሱ ያነጸውንና የገነባውን ከተማ ነበር። በሌላ በኩልም ተስፋን በዚህ መንገድ መገንዘብ ከቻልን ዓለማዊ የሆነ ጠቀሜታ ደግሞ አለው፤ በዚህ መሠረት የዓለምን ግንባታ ሁኔታ በከፍተኛ ደረጃ ተፅዕኖ ያደርግበታል። በታሪክ ውስጥ ተመሳሳይነት ከሌለው የሰው ተስፋ መሆን አይችልም።

በእግዚአብሔር የተሰጠውን ግብ አመለካከት አይተን የሚቀስቅስና ሰብአዊ ዓለምንም የመገንባት ሥራ ምሳሌ ይሆናል፤ ይኸውም በተቻለ መጠን ክርስቲያንን መጠበቅ፤ ከዚያም የመጨረሻ የሆነው ዝንባሌ ይኖረዋል።

እነዚህ ባሕርያት ምንድን ናቸው? ዘወትር በዘመናዊ እንቅስቃሴ የተቀበሉአቸውና ያሳደጉአቸው ባሕርያት ናቸው። በተለይም ከማንኛውም ኑዛዜ ወይም ሃይማኖታዊ ይዘት፤ ፍትሕ፤ ነጻነት፤ ወንድማማችነት፤ ሰላም፤ የሰው ልጆች መብቶችና ከአድልዎ፤ ከረሀብ፤ ከሥራ አጥነት፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ፍጹም በሆነው ግቡ ተመሳሳሉ የገነባው የሰብአዊ ከተማ ዋናውን ምሳሌ የማጣመም እውነታዎች ሁሉ ናቸው።

ብርሃን ጨለማውን ያበራል

በመካከላችን ምን እንደሚሆን የምንገነዘበው ቃሉ አንድ ነገር የገለጠልን እንደሆነ ነው፤ ምናልባት የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ቃል ይህን ይገልጻልናል። «ብርሃን በጨለማ ያበራል፤ ጨለማ ብርሃንን ፈጽሞ አያሸንፈውም» (ዮሐ. 1፡5)።

የምንገነጋገረው ስለጨለማ፣ ስለሌሊትና ስለ ብርሃን ነው። ከፊታችን የልደትን ትርጉም ለማየት ቀርበናል፤ ዋሻው ብቻ በአነስተኛ ብርሃን በርቶ ዙሪያው ጨለማ ነው።

በዓለም ውስጥ ሁሉም ነገር ጨለማ ነው፤ ይኸውም መደናገር፤ የኑሮ ትርጉም ማጣት፤ ግለሽነት የመሳሰሉት ናቸው። ከራሳችን ጀምሮ በግላችን አነስተኛና ውሉን በሆኑት ጥረቶቻችን አማካይነት ራስን ለማደራጀት የሚደረጉትን መከራዎች ራስን ለመገንባት የሚደረገውን መከራ ሁሉ ያካትታል። እነዚህ መከራዎች ሁሉ ዘወትር ወደ መራራነትና ተስፋ ወደ መቁረጥ ይመሩናል፤ ወይም የምናያቸውና ልናገኛቸው ወይም ልንደርስባቸው የማንችለውን ብዙ ነገሮችን እንተዋቸዋለን። በእኛ ውስጥ ጨለማ አለ፤ ከእኛም ውጭ አለ። ጨለማ ተስፋ አድርጎ የመኖርን ምክንያት ያሳጣል። ከቶ ላይመጣ ከቀን ወደ ቀን የተሻለ ነገር ይመጣል ብለን ተስፋ በማድረግ ራሳችንን ባለበት እንዲጉተት እናደርገዋለን። ሁሉ ቀን ራሳችንን ከትናንሽ ነገሮች ሁሉ ለማራቅ እንሞክራለን። ለኑሮአችን ግን ምን ዓይነት ትርጉም እንደሚሰጠው በጥልቀት አስበንበት አናውቅም።

ዘወትር ይህ ግራ መጋባት በሰው ሁሉ ተስራጭቷል። በእያንዳንዳችን ውስጥ ይገኛል፤ በኅብረተሰባችን ውስጥ ጉልቶ ይታያል። በብዙ አካባቢዎች እውነታዎችና በብዙ የማይመሳሰሉ ነገሮች በአጠገባችንና ወይም በርቀትም ቢሆን መፈጸም አይገባቸውም። በዚሁ ምክንያት የዚህ ዓለም ጨለማና ሥቃይ በጥልቀት ይሰማናል።

ብርሃን በጨለማ ውስጥ ይበራል፤ ብርሃን! ብርሃን!

ብርሃን በጨለማ ውስጥ ይበራል። ይህ ብርሃን በእርግጥ ታላቁ ብርሃን አይደለም፤ ነገር ግን ድቅድቅ ጨለማ ባለበት ጊዜ ፍርሃታችንን ለማስወገድ ጭላንጭል ብርሃን እንኳ እንደሚበቃው ሁሉም ያውቃል። ያ ሁሉ፤ ሁሉም የሚያስፈልገው ወቅት ነው።

የብርሃን ብልጭታን በተስፋ ለመረዳትና ይህ ጨለማ ከእንግዲህ ወዲህ የማይለወጥ ሂደት አይደለም፤ በትክክል መኖርና መሄድም እንችላለን። የማይለወጥ አቅጣጫን በመከተል በዚሁ ኑሮ ውስጥ መኖርና መራመድ እንችላለን።

ይህ በጨለማ ውስጥ የሚበራው ብርሃን እንዲሁ የተከሰተ ሳይሆን ነገር ግን ከግለሽነትና ግራ ከመጋባት መንጥቆ ያወጣን ነዋሪው ኃይል የማይረባ አቅጣጫ እንዳንከተልና ወዴት መጓዝ እንዳለብን የሚያሳውቀን እርሱ ነው። በጨለማ ውስጥ የሚያበራው ብርሃን የማይጨበጥ ተስፋ ሳይሆን፤ ለአጠቃላይ እውነትና እያንዳንዱ እርስ በርሱ እንዲዋደድ የተሰጠ ቀለል ያለ ምክር ያዘለ ጉዳይ ነው።

ነዋሪና ግላዊ የሆነ እውነታም ነው። እርሱም የማርያምና የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በመጀመሪያ የኢየሱስ እናት ማርያም ሁሉንም አጣርታ እውቃለች። በሕይወትዋም በድንገት ፍጹም የሆነ አዲስ ትርጉም አገኘች፤ በሰንበሌጥ ላይ በፊት ለፊትዋ ተኝቶ በሕጻኑ ውስጥ የታደሰው የደኅንነት ሕይወት ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ይህ ብርሃን በጨለማ የሚጠፋ አይደለም። በዓለም ውስጥ እንዲበራ፤ በእኛ ውስጥ፤ በቤተሰባችን ውስጥ፤ በኅብረተሰባችን ውስጥ፤ እንዲበራ ከተደረገ በኋላ በዚህ ዓለም ላይ የሚያጠፋው ምንም ኃይል የለበትም። በዚህ በማይጠፋው ብርሃን ላይ ጨለማ ኃይል የለውም።

ይህ በእኛ ውስጥ የሚበራው ብርሃን አሁንም እያንዳንዳችን እንደገና በውስጣችን እንዲሰማን ተጋብዘናል። እግዚአብሔር በዚህ ጊዜ በኢየሱስ ክርስቶስ ይህን የእኛን ዓለም፣ ይህን የእኛን ኅብረተሰብ፣ ይህን ከተማችንን እንደሚወድ የተረጋገጠ ነው። ሁሉም ነገር ቢሆን እንኳ፣ ጨለማም ቢሆን እንኳ፣ በእያንዳንዱልብ ፍርሃት ቢኖርም እንኳ፣ እኛን በኢየሱስ እግዚአብሔር ያድነናል፤ ስለዚህ ለሕይወታችን ትክክለኛና ገንቢ የሆነ ትርጉም መስጠት እንችላለን።

ታህሣሥ 21

ልደት ለእኛ ቃል መሆኑ

በበረት ውስጥ የምናስበው የልደት ትርኢት ንግግር አልባ ነው። የሕጻኑ እናት ማርያም፣ ሕፃኑና የሴፍን እናያለን። ማንም ምንም አይናገርም። ይህ ክስተት የተፈጸመው ጸጥታ በሰፊነበት ሁኔታ ነው። ማርያምን፣ የሴፍንና ሕጻኑን እንዲገቡ የሄዱት እረኞች እንኳ የተለየወጡት ቃል መኖር አለመኖሩን፣ ስሜታቸውን የገለጡበት የቃልም ሆነ የተሳትፎ፣ በራሳቸውም ውስጥ ምን እንደተሰማቸው በወንጌል የተመዘገበ ምንም ነገር የለም። ትርኢቱ ግን ግልጽ ነው። ነገር ግን በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ጥቅስ ግን «ቃሉ» የተጠራው ሶስት ጊዜ ሲሆን በእርግጥ ይህ በግሪክኛው አባባል በዋናው እትም ውስጥ በሶስቱ ትርጉሞች ውስጥ ሶስቱ የተለያዩት እነዚህ እትሞች ለእኛ የደረሰን እጅግ አስቸጋሪ የሆነውን ነው።

እኛ ዘንድ በደረሰውና በሚገኘው መጽሐፍ ውስጥ እረኞቹ እርስ በርሳቸው «አስቲ ወደ ቤተሐሌም ሄደን ይህ የተከሰተው ምን እንደሆነ እንመልከት» ማለታቸውን ይነግረናል። በመጀመሪያው የታተመው መጽሐፍ ግን እንዲህ ይላል «እረኞች ሲመለሱ ስለ እርሱ የተናገራቸውን ቃል እናገናዝበዋለን» የሚል ነው። ይህንም ቃል ተመልከት። እረኞቹ ስለ ቃሉም ሆነ ስለ አዩት ጉዳይ አለመናገራቸውን ማስታወስ ጠቃሚ ነው። «ማርያም በበኩልዋ እነዚህን ጉዳዮች ሁሉ በልብዋ ታሰላሰላቸው ነበር» ተብሎ ተነግሮአል። ነገር ግን ይህ «ማርያም እነዚህን ቃላት ሁሉ በልብዋ አከማችታቸው ነበር» ይላል። ስለዚህ ይህን ድርጊት እንደ ቃሉ የምንመለከተውና የምናውጀውም ቃል ነው፤ ወይም ስለ እርሱ እንድንናገር ቃሉንም እናሰላስል ዘንድና ወደ

ልባችንም አስጠግተን እንድንጠብቀው ቀርቦልናል። ልደት ቃል ነው፤ የሚናገር ድርጊት ነው፤ ትርጉም ያለው እውነታ ነው።

ታህሣሥ 22

ልደት የእግዚአብሔር ቃል ነው

ልደት ለማርያምና ለየሴፍ ለእረኞችም እንደነበረው፣ ልክ ለእኛም የእግዚአብሔር ቃል ነው። ልደት የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ ልክ እንደ እረኞች ለእኛም የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ በማታ አንድ ድርጊት እንጠባበቃለን፤ እንደ ማርያም ለእኛም በልጁ መወለድ መደሰት እንፈልጋለን፤ እንደ የሴፍ ምናልባት እኛም ራሳችን የምንኖርበትን ቤት እንፈልጋለን። ነገር ግን አዲስ ቤተሰብ እንመሠርት ዘንድ መኖሪያ ቤት እንኳ ማግኘት አንችል ይሆናል።

ልደት የሚለው ቃል በፍጥነት በቀላሉ የሚጨበጥ ወይም የሚጠቃለል ቃል አይደለም፤ ምክንያቱም ልደት የኢየሱስን አጠቃላይ የሕይወት ብርሃን ካልታወቀ በስተቀር ትርጉሙን በሙሉ መረዳት ስለማይቻል ልደት መጀመሪያ ነው። የክርስቶስ ልደት በእርሱ ሕይወት አማካይነት የተወሰደው ሞቱና ትንሣኤው፣ ስለ ደኅንነታችን የእግዚአብሔርን አዳኝ ቃል ሆኖ ይናገራል፤ በደኅንነት ላይ የማይለወጠው የእግዚአብሔር ዳኝነት የፍቅርም ዳኝነት ነው። ይህ ማልቀስ የመጀመሪያው ሕጻን ተደስቶ መላቅ ጀምሮአል፤ ከመጀመሪያው ጀምሮ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረ ቃል ነው። በእርሱም እያንዳንዳችን በእግዚአብሔር በታላቅ ፍቅር ተወድደናል፤ ይቅርም ተብላል፤ ተቀባይነትን እግኝተናል፤ በውስጣችን እንደገና ተፈጥረናል።

ኢየሱስ በምሕረቱ ወደ በሽተኛ፣ በትኩረትም ወደ ድኻ በተለየ ፍቅሩም መጸተኞችንና ኃጢአተኞችን፣ በማኅበረሰብ ውስጥም የተተውትን፣ በሙሉ ፍላጎቱም ደቀመዛሙርቱን መውደድና ስለ እነርሱም በመሞት ስለ ደኅንነት ሁሉም ነገር አለመጥፋቱን አሳየ። ለነገ ጥርጣሬ ፍርሃት ብቻ ነው። ተስፋ መቁረጥ የመሳሰሉትን ልክ እንደ እረኞች ልጁን የሚቀበሉ ይህን ቃል የሚቀርቡ ሰዎች እነዚህ የተነገሩትን በሙሉ ድል ያደርጋቸዋል፤ እርሱን የሚቀርቡ እርሱ ወይም እርሷ በደስታ እነዚህ የተነገሩትን አሸንፈናቸዋል እያሉ ይደጋግሙታል።

ደስታ፣ ነጻነትና ሰላም

የሰው ልጆች የመጨረሻው ቃል በነጻ ተወድደዋል የሚል ነው፤ ወደ ተሻሉ ነገሮች ወደፊት ለመራመድና ከሕፃኑ ኢየሱስ ጋር እንደገና እንደ ልጆች ለመሆን፤ የኑሮ ልምዳቸውን ለማደስና ኅብረተሰብንም መልሶ ለመገንባት እንደገና ወደላይ ለመወሰድ ነጻ ናቸው።

ይህ የተስፋ ቃል የምንለዋወጣቸው ሁሉ መልካም ምኞቶች ጀርባ ላይ ያርፋል፤ እርስ በርሳችን የምንሰጣቸው ስጦታዎች ሁሉ እውነታዎች ናቸው። ከመበላጨታችን፣ ከጥላችን፣ ከልደት በኋላ ከሚቀጥለው ሳምንት ወቅት መደራጀት አለመቻላችን እንኳ ቢሆን በከፍፍሎች መሠረት አንዳንዴ በታናናሽ ነገሮችም እንኳ ይካተታል፤ ይጠቃለላል፤ ለግንኙነት፣ ለፍቅር ጥልቅ ፍላጎት አለ። ወደ መካከላችን የመጣው የእግዚአብሔር ምልክት ነው፤ ወደዚህ ወደ ሕይወት ሰጪ እንድናመራ በር ከፍቶልናል።

እኛም ብንሆን እንደ እረኞቹ «በመጀመሪያ ደረጃ ይህን ቃል ማየት እንፈልጋለን» እንላለን። ስለዚህ ሕጻን የተነገረንን ለሌሎች መንገር እንፈልጋለን። እኛም እንደ ማርያም ማሰላለልና እነዚህን ጉዳዮች የሚዘል አባባል ሆኖ እንዳይቀር በልባችን ውስጥ መጠበቅ እንፈልጋለን፤ ነገር ግን ተግባሮቻችን ምንም ይሁኑ ምን መላው ዓመት ነበልባሉ ተቀጣጥሏል፤ ተስፋው በደስታ በነጻነትና በሰላም አብሮ ይጉዳኛል።

ሕጻኑ ኢየሱስ መሲሕ መሆኑ

በእግዚአብሔር የሰተጠን ተስፋ፣ ወደ ታሪካችን የመጣው የሕይወቱና የጾጋው ተካፋዮች እንድንሆን ያደረገን፣ ሰብአዊ ሁኔታዎቻችንን የተካፈለው ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር የሰጠን መሲሕ ነው። እግዚአብሔር ለሚወድዳቸው የክርስቲያን ማኅበረሰብ ሁሉ የሚታወጀው ይህ የምስራች በዚህ መሠረት ቀድሞ የነበረው በዓል ልደት ነው ማለት እንችላለን። ቤተክርስቲያን ቀድሞ የመጀመሪያ እዳኝ ለመሆንና የማዳንን ምስጢር የጨበጠች፣ ክርስቶስን በፋሲካው እዳኝ እድርጋ የተቀበለች እርሷ ናት። የምናከብረው እያንዳንዱ የቁርባን ምስጢር የደገነነት ምስጢር ነው።

ከዚህ ነጥብ በመነሳት የጥንት ቤተክርስቲያን ከኢየሱስ ጥምቀት ጀምሮ የመሠረቱን ማነሳሳት ጀመረች። የኢየሱስን የልደት ምስጢር የተደበቁትን ዓማታት ማሰላለል ጀመረች። በእነዚያ በመሆን መንገዶች በእግዚአብሔር የተቀበሉ ኢየሱስ በደገነነት ምስጢር ጥላ ሥር ተደብቆ እንደሚያበራ እንቁ ኢየሱስ እራሱን በገለጠበት ጊዜ እንኳ ታረጋግጣለች።

በልደቱም የኢየሱስን ትሕትና፣ የድካነት ምርጫው፣ የአብ እንዲያ ልጅ ክብር ታዛዥነቱ፣ አስቸጋሪ አለመሆኑ፣ የአብን ቃል እድማጭነቱን አሳየ።

ከፋሲካ በዓል ጀምሮ ወንጌል እዳኝና ጌታ ክርስቶስ ከዚያም የእምነት ጥሪውን መውሰዱን ይተርካል፤ ኢየሱስን በታሪካችን ውስጥ እንዲገባ ካደረገው ጊዜ ጀምሮ ታሪኩ እንዲጎልበት አድርጎ አቅርቦታል።

ይህ የልደት መልእክት የሆነው የመጀመሪያው መልእክት ከመጀመሪያው ጀምሮ የክርስቲያን ማኅበረሰብ ወደ እኛ እስኪደርስ ድረስ እንዴት አድርጎ እንደያዘው ለሰብአዊ ስሜታችን፣ እጅግ ውብ የሆኑትን እንኳ፣ የመዝሙር ስሜቶችን፣ ሕይወትን ከድካነት ጋር የተደረጉ ትግሎችን እንዳችን እንዳይቀነስ ያደረገ ይመስላል።

ከእነዚህ ነገሮች ባሻገር የኢየሱስን ልደት በትሕትና እንድንቀርበው ተጋብዘናል፤ ከራሳችን ባሻገር ከላይ የእግዚአብሔር መሲሕ መላእክተኛ እርሱም ከእኛ ጋር እንድንገናኝና ፈቅዷል።

ታህሣሥ 25

የእኛ ስጦታችንን ኢየሱስ መሆኑ

እራስዎ ቤተክርስቲያን በዚህ በእግዚአብሔር ልጅ መላክተኛነት ይሰማታል፤ አሁንም የልደቱን ኃይል ትገልጣለች። ሕጻን ተወልዶላታልና እንደ ማርያም ትዘምራለች፤ ለሙሽሪቱ እንደሚዘምር ሙሽሪ ታዜማለች፤ ሕይወትዎ በደስታ እንዲሞላ ለሚያደርግላት መንገድ እንደምትዘምር ሴት ከቤተክርስቲያን በሰብአዊ ሕይወት ምላት ጋር ሁሉንም አሟልታ ለክርስቶስ ትዘምራለች።

በራሱ ላይ ኃጢአታችንን ለተሸከመው፣ ፍላጎታችንና ተስፋችን ለሆነው፣ ሕይወታችን ለሆነው፣ አኗኗራችንን ለለወጠው፣ የሕይወታችን እያንዳንዱን ወቅቶቻችንን ለነካው፣ ለእግዚአብሔር ልጅ ልደት ቤተክርስቲያን በዚህ ሌሊት ታዜማለች።

እንድ ቀን ኢየሱስ በግል እየታየ ወደ ምድር እንደ ተመለሰ ታሪክ ይነግረናል። ይህ የሆነው በገና ዕለት ነው፤ ብዙ ልጆች በዓሉን ሊያከብሩ በእንድነት ተሰብስበው መጡ። ኢየሱስም በመካከላቸው መጣ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ልጆች ሁሉ ለእያንዳንዳቸው ያመጣላቸውን ስጦታዎች የት እንዳሉ ጠየቁት። ኢየሱስም ምንም ሳይመልስላቸው እጆቹን ወደ እነርሱ ዘረጋ።

በመጨረሻም እንድ ልጅ «ታያላችሁ ምንም አላመጣልንም» አለ። አባቴ ያለኝ ለካሰ እውነት ነው። «ሳይማኖት ዓላማ የለውም፤ ስጦታች የሉትም» አለ። ነገር ግን ከመካከላቸው ሌላው ልጅ እንዲህ ሲል መለሰ፤ «ኢየሱስ እኛን መዘርጋቱ እርሱ ራሱን ሰጥቶ የሚመጣ መሆኑን ያስረዳል። እርሱ ራሱ ስጦታ ነው። እንደ ወንድም ራሱን ለእኛ የለጠው ሁላችንም እንደ እግዚአብሔር ልጅ ሊደርገን ነው። እርሱ ራሱ የእግዚአብሔር ልጅ ላደርጋችሁ ነው» አለ።

የኢየሱስ ልደት እያንዳንዳችንን የሚነካው፣ ችግሮቻችንን በአዲስ ልብ ማየት እንድንችል የሚረዳን ስለዚህ ነው። ከእነዚህ አንዳንድ ማስታወስ የምንችላቸውን አደገኛ የሆኑ ችግሮች፣ ሽብር፣ ጦርነት፣ አፈና፣ መርዞች፣ የሥራ ማጣት የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህ ነገሮች ሁሉ የጋራ የሆነ ተካፋይ ወይም ተመሳሳይነት አላቸው። የለውን ሥጋ መበጣጠስና ሥቃይም ናቸው።

ኢየሱስ እንደዚያ ክፉኛ የቆሳለውና የሞተው የለውን ሥጋ ለማዳንና እኛን ትክክለኛ ሰው ለማድረግ ነው። እነዚህን ነገሮች በሰብአዊነትና በክብር በሙሉ ልባችንና ልቦናችን እንድንገልጣቸው ኢየሱስ በእኛ ውስጥ ነው። በመካከላችን የሚገኘውን ይህን ታላቅ ድርጊት ለማወቅ ጉዞአችንን ወደ ቤተልሔም እናቅና።

ታህሣሥ 26

እግዚአብሔር እይታን መገለባበጡ

እግዚአብሔር እይታን ይለዋውጣል። የዚህን አነስተኛ አስተያየት ጠቃሚነት እናንጸባርቅ። «እግዚአብሔር የለውን እይታ ስላስቆጣው ለዋወጠው»። ጉዳዮች ወደ ዓይነ አፋርነት እያመሩ ወደ ተለያዩ አቅጣጫዎች የሚሄዱ ይመስላሉ፤ ድፍረት ማጣትና የዋጋቢነት ስሜትና ባሕርያት ናቸው። እዚህ ላይ መቆም የለብንም። እግዚአብሔር ሁኔታዎችን ልክ በኢየሱስ ሕይወት ላይ የለውን ዳኝነት እንደገለበጠ የእኛንም የአኗኗር ሁኔታ መለዋወጥ ይችላል። የዚህን ዓላማ ጠቀሜታ ወደ ወንጌላዊው ቅዱስ ሱቃስ ገጾችን ከተጠቀምን «ድኻ የሆናችሁ እንዴት ደስ ይላችሁ ... ሰዎች ሊጠሉአችሁ እንዴት ደስ ይላችሁ ... እንደ ወንጀለኛ የተሰደባችሁና የተወነጀላችሁ ... የምታለቅሱ ሁሉ ደስ ይበላችሁ።» ጌታ ትክክል ያልሆኑ እውነታዎችንና ሥቃዮችን ለመገልበጥ አዲስ የአኗኗር አማራጭ ለመፍጠር በግልጽ ያጠቁን የነበሩትን ለመለወጥ ነው። የመጣው አዲስ ቦታ እንዲሰጠን ነው። የመጣው በእኛ ግምት አፋኝና አመጸ መስሎ የታየንን ከእኔ ጀምሮ በማኅበረሰቤ ውስጥ ለኑሮዬም አዲስ ተስፋ ይሰጠኝ ዘንድ ወደ ጠቃሚ ሁኔታዎች ለመለወጥ ነው።

በዚህ ሁሉ ብዙ ይዘቶችን መግለጥ ይቻላል። የምናገራቸውን ጉዳዮች አንስቼ ስናገር ልናገር ከምፈልጋቸው እውነታዎች እጅግ በጣም ርቂ መናገሪያ እንዝዘባለሁ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ሰው ወደዚህ እውነታ እንዲገባ እጋብዘዋለሁ፤ ከዚያም ግላዊ በሆነ መንገድ እንዴት አድርጎ መግለጥ እንደሚገባው ይማራል። የእግዚአብሔር ኃይል ኢየሱስን አስነሱቶ ለእኛም በመጨነቅ ጣልቃ ገብቶ አዲስ የተሰፋ ሕይወት በመስጠት አደራጅቶናል። ይህ አሁን አስቸጋሪ መስጫ የሚታየው ትንሣኤያችን የመጨረሻው መሄጀ መንገዳችንና ተስፋ አስቆራጭ የሆነው ኑሮአችን በእግዚአብሔር ኃይል ወዲያውኑ የሚገለጥ ይሆናል።

ታህሣሥ 27

የእግዚአብሔር ቅርብነት

ቅዱስ ጳውሎስ ለቲቶ በላከው መልእክቱ እንዲህ አለ፡ «የእኛችን የእግዚአብሔር ደንብና ፍቅር ተገለጠ» (ቲቶ 3፡4)። ከዚያም በመጨመር ለሠራነው ደግ ሥራ ሲል እግዚአብሔር ደኅንነትን ማካካሻ አድርጎ አይሰጥም።

በእርግጥ፤ ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ደኅንነት ያስፈልጋቸዋል፤ ስለዚህ ማንም በሠራው ሥራ መኩራት አይችልም። እኔ ጳጳስ የሆንሁትም የእግዚአብሔር ደኅንነት ያስፈልገኛል። ቀሳውስትም የእግዚአብሔር ደኅንነት ያስፈልጋቸዋል፤ በእግዚአብሔር ይቅር መባለም ይፈልጋሉ። ክርስቲያኖች በሙሉ ምሕረትና ደኅንነት ያስፈልጋቸዋል።

እያንዳንዳችን በእግዚአብሔር ፍቅር የተወሰድንና የታቀፍን ነን። ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ እያለ ይጨምራል፤ «እግዚአብሔር በቸርነቱ ወደታች ወደ እኛ ይመለከታል፤ እኔንም ይመለከተኛል፤ ይቅር ይለኛል፤ የደኅንነትን ኃይል በመስጠት ያድነኛል። ዛሬ እያንዳንዳችን እንዲህ እያልን መድገም አለብን። ይህ የእግዚአብሔር ደኅንነት የእኔ የግሌ ነው።

ጌታ ከእኛ ከእያንዳንዳችን አጠገብ ነው። እጅን ዘርግቶ እንዲህ እያለ ይቀበላል፤ «እኔ ስለ እናንተ ስለ ሕይወታችሁ እዚህ አጠገባችሁ ነኝ። ደስተኛ እንድትሆኑ ስለምፈልግ ልረዳችሁ እጅን ዘርግቼ ኑ ወደ እኔ እላለሁ። ከብር እንዲኖራችሁና ነጻ

እንድትሆኑ እፈልጋለሁ።» እስቲ ይህን የጌታን መገኘት ከፍቅርና ከእምነት ጋር አጣምረን እንቀበለው።

ታህሣሥ 28

ኢየሱስ የደስታ ወንጌልነቱ

በወንጌል ውስጥ ሰእኔ በጣም ክቡር የሆነ እውነታ ተገልጿል፤ «የእኔ የግል ደስታዬ በእናንተ ውስጥ ይሆን ዘንድ፤ የእናንተም ደስታ ፍጹም እንዲሆን ይህን ነግራለችኋለሁ።»

የዚህ ወንጌል ዓላማ ልባችንን በደስታ ለመመላት ነው። በየአጋጣሚው የወንጌልን ጸሎትና የመከታተልንም አስፈላጊነት ሲነገር ሰምቼአለሁ፤ እንደማስበው ነገሮችን ሁሉ ከሁሉም አቅጣጫ እናስተላልፋቸዋለን፤ በመጀመሪያ ደረጃ ወንጌልን መክፈት ያስጥርጥር ከምንገምተው ወይም ተስፋ ከምናደርገው ባሻገር ተወድደናል። ስለዚህ ወንጌል ለሕይወታችን ተስፋን ይሰጣል፤ ምንም ያህል ትሑት፤ ድኻና ድብቅ ብንሆን የአገልግሎትና የፍቅርን ትርጉም ስጦታ ያደርግልናል። የዚህን ስጦታ ማረጋገጫ ለማግኘት የሚጠበቁትን ሁሉና ሌሎችንም እንደዚሁ ለምንጠበቀው ለእኛም ለሕይወታችን ማድረግ የምንችለውን ተስፋ ይሰጠናል።

የክርስቲያን ደስታ ለአማራጩ ሁኔታ ግልጽ መሆን ነው። እርሱም አስተንፋስና ከፍተኛ ፍላጎትም ነው። ከዚህ መንደርደሪያ በእርግጥም የወንጌላዊ ክትትሎች ሁሉ ጠንካሮች ናቸው። እኛ በእግዚአብሔር በጣም ስለተወደድን ሌሎችም እንደዚሁ እንዲወዱን ስሜታችን ይገፋፋናል፤ (ከፊታስ ክርስቲ ሽርጆት ኖስ) «የክርስቶስ በጉ አድራጎት ያስገድደናል።» ዘወትር በእኛ ውስጥም ፍላጎትን በመቀስቀስ የኑሮ ሥርዓትን፤ ግዴታን፤ ግብረ ገብነትን፤ ክርስቲያናዊ ትውፊትን በትክክል የሚገልጥ ይሆናል። በዚህ እንደገና ወንጌላዊ ደስታ ይቀጥላል።

በሌላ በኩልም የክርስቲያን ግዴታ ወደሚጠይቀው ሁኔታ ስናተኩር ከወንጌል ደስታ መለየት ከባድና አስቸጋሪ ሆኖ ይታያል። ወንጌል ምን ያህል ወደ ፍቅር እንደሚመራን ለመረዳት ለራሳችን እጅግ አስቸጋሪ ይሆናል። ስለዚህ በእኛ ውስጥ የወንጌል ታላቅ ነበልባል ካልተቀጣጠለ ልንሸከመው የማንችለውን ክብደት ከትከሻን ላይ አድርገን ብንሸከም እንወድቃለን።

በዚህ ምክንያት ነው የሥነ-ምግባር አመለካከት መንገድ የራሱ የሆነ አመለካከት አለው የምንለው። የክርስቲያን አኗኗር ዝርዝር ፍላጎቶችንና ክርስቲያናዊ አኗኗርንም የምንጨብጠው ቀስ በቀስ በሚፈጸም ድል ነው። ወንጌልን ቀስ በቀስ መረዳት ስንጀምር በመጨረሻም በተሰቀለው ኢየሱስ አማካይነት እግዚአብሔር የገለጠልንን ፍቅር በጥልቀት በመጨበጥ ወንጌልም ግልጽ ይሆናል።

§

የእግዚአብሔርን ፍቅር ለማግኘት ለሌሎች ሲባል የተሰጠውን የሕይወት አገልግሎት ድካም ምን ያህል መሆኑን መረዳት ይቻላል! እርሱም በፍርሃትና በሰብአዊነት መግለጥ የማይቻል ሆኖ ይቀራል።

ታህሣሥ 29

የተስፋ መንገድነቱ

በሰብአ ሰገል ጊዜ በኮከብ ይመራ እንደ ነበር ወንጌል ይነግረናል። ይህ ኮከብ በዓለም ውስጥ የተስፋ ምልክት ነው! ለሁሉም ስውር ሳይሆን ማየት የሚቻል ምልክት ነው። ሁሉም ኮከቦችን ያያሉ! ሁሉም ግን በኮከቦች ተመርተው ጉዞ አይቀጠሉም! ምንነታቸውን ለመተርጎም ሁሉም ዓይኖቻቸውንና ጆሮቻቸውን አይከፍቱም። ከዋክብቶች ዘወትር በዙሪያችን ይገኛሉ! ያበራሉም! ነገር ግን እነርሱን የሚረዳ ልብና የሚያመለክቱትን መንገድ የሚገነዘብ ልብ እንዲኖረን ያስፈልጋል።

ኢየሱስ ስለ መለኮታዊ ተልእኮው የሰጠን ብዙ ምልክቶች ናቸው! እነርሱም ሞቱና ትንሣኤው፣ ቤተክርስቲያን መስበክን፣ የመንፈስ ቅዱስ እውነታን፣ በዛሬይቱ ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር መንፈስ መገኘት ናቸው።

እነዚህ የተስፋ ምልክቶች ሁሉ እያንዳንዱ ከግል ጥቅሙ የመነሻ ነጥብ አንጻር የሚያያቸውና የሚያበዛቸው እያንዳንዳችን በግል ሕይወታችን ውስጥ እንድናገኛቸው ተጠርተናል።

ስለዚህ የወንጌል ጥቅስ እንደሚነግረን ሰብአ ሰገል ምልክቶቹን በመከተል ጉዞአቸውን ቀጠሉ! ይህ ግን ሁልጊዜ

ቀላልና ግልጽ አይደለም። ግልጽ ያልሆነና ያልተረጋገጠ ወቅቶችም አሉ። ስለዚህ ከሌሎች አቅጣጫዎችም መጠየቅ ይገባናል! ምክንያቱም እኛ ያለመሪ በራሳችን መቀጠል አለመቻላችንን ማወቅ ይገባናል።

የሰው ልጅ የሚሻው ተስፋ አድካሚ፣ አስቸጋሪ ቢሆንም ግን አስደናቂ ጉዞ ነው። ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስ የሰብአዊነት ጉዞም ነው።

ታህሣሥ 30

ኢየሱስ የቅራኔ አሉታዊና አዎንታዊ ምልክትነቱ

በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ጥቅስ ውስጥ ሁለት ጠንካራ መስመሮች ይነበባሉ (ማቴ. 2፡1-13)። የመጀመሪያው የተቃውሞ መስመር ነው። እውነትን ከመፈለግ አክብሮት አንጻር ሁለት ተቃራኒ ከሆኑ ድርጊቶች ጋር እንጋፈጣለን። ሁለተኛው የመሻሻል መስመር ነው። እርሱም በቀጥታ ወደ እውነት አቅጣጫ ይመራናል።

የመጀመሪያው ምክንያት የተቃውሞው መስመር ሰዎችን በሚመለከት በማኅበራዊ ኑሮ አካባቢ የተለያዩ ባሕርያትና ሁኔታዎች በኩል ተከታታይ የሆኑ ልዩነቶችን እንመለከታለን።

በአንድ በኩል ሰብአ ሰገልን ስናይ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ሔሮድስን እናያለን። በእነዚህ ሁለት ትርኢቶች መካከል ቅራኔ አለ። ልክ ለእውነት የሚደረገውን ቅንነት ፍለጋና በተመጸዳቂ በኩል የተደረገው ቅንነትን የመቃወም ሁኔታ ነው።

በአንድ በኩል ትሑት፣ እነስተኛ የገጠር ከተማ የሆነውን ቤተልሔምን እናገኛለን፣ በሌላ በኩል ደግሞ በራሷ ጋይል የምትመካ የኢየሩሳሌምን ከተማ እንመለከታለን። እንደዚሁም በሌላ አቅጣጫ የሰብአ ሰገል ትሕትናና ደስታ እንመለከታለን። ቀስ በቀስም ደስታው ወደ ልዩና ሊገመት ወደማይቻል ወደ ከፍተኛ ደስታ ተለወጠ። «የኮከቡ ደስታ ሰብአ ሰገሎችን በደስታ ሞልቶአቸዋል።» በሌላ በኩል ሁከትና ጥርጣሬ ሔሮድስን በሥጋት ላይ ጥሎ የመላ ከተማይቱን ጭንቀት እናያለን። በዚህ ተከታታይ ለሆነው ቅራኔ እምብርት ትሑትና መከላከያ የለለው ሕጻን ኢየሱስን እናገኛለን። በዚህ በተቃውሞ ትርኢት መካከል

ብዙ ጥያቄዎች ይነሳሉ፤ ዛሬ ልዩ ጥንቃቄ በማድረግ የተደበቀው ሁሉ ይፋ ወጣ። ለንጉሣዊ ክብሩ ሲል የተሸበረው ሔሮድስ ብቻ ሳይሆን በዚህ ልጅ ምክንያት መላው የከተማውም ሕዝብ የፈራውና የተሸበረው ለምንድን ነው? ከተማዋ በሔሮድስ ጭካኔ ተጨንቃ አልነበረችምን? ቅዱሳት መጻሕፍትን በትክክል አንብበው ከሆነ የዚያን ዘመን ሰዎች ራሳቸውን የሰንፍናና የዘምታ ግብረ አበሮች የሆኑት ለምንድን ነው? ሕጻኑን ለመፈለግ ማናቸውም ቢሆኑ ሰብአ ሰገሎችን ተከትለው ለመሄድ ፍላጎት ያሳዩ ማንም አልነበረም።

በማንኛውም የዕድሜ ክልል ውስጥ የምንገኝ ሁሉ ይህን አሳዛኝ እውነታ ማንበብ እንችላለን? በገዢው ኃይል አማካይነት የተደረገው ማሳመን የሚያልፍና የማይያያዝ ኃይል ነው። አብራውያን እንኳ በግብፅ በፈርዖን ሥቃይ ሥር በነበሩ ጊዜ ያደርጉት የነበረውን መቃተት የባርነት ቀንበራቸውን ነቅንቆ የመጣል እርምጃ ለመውሰድ ደንታ አልነበራቸውም! ጫናው እጅግ ቢበዛባቸውም እንደ ተስማሚ ኑሮ አድርገው በመቀበል ለብዙ ዘመናት ተለማምደውት ኖረዋል እንጂ ቀንበራቸውን ለመጣል ምንም ዓይነት እርምጃ አልወሰዱም ወይም ለነጻነታቸው ሲሉ ማንኛውም ዓይነት ድካም አልታገሉም።

እኛም ስለ ጊዜያችን ጥልቅና አንገብጋቢ የሆኑትን ጥያቄዎች መጠየቅ እንችላለን። ዛሬ በዓለማችንና በክልላችን ኃያላን ገዢዎች ሕዝቦቻቸውን ደልለው ማስተኛት ወይም እውነት የሚፈልጉትን በመበታተን ለሰው ልጅ አኗኗር መሠረታዊ የሆኑትን እንክብካቤዎች ማለትም እነዚያ እውነቶች ዛሬ የት አሉ? ምንስ ማድረግ ይገባል?

በእኛ በኩል ከሔሮድስ አገዛዝ ጋር በማነጻጸር ተመሳሳይ የሆኑትን የኃያላን ገዢዎች ሐሳቦችንና ወገኖችን ማመልከት ካለብን ምናልባት በጣም የታወቁትን ሰዎች ወይም በግልጽ የታወቁ ጨካኝ የሆኑ ሰዎችን መጥራት ባንችልም ምናልባት ሁኔታውን ግልጽ ለማድረግ የኤሪክ ፎርምን ሐረግ መጥቀስ እንችል ይሆናል። «በእኛ መካከል ስለ ወደፊቱ የችግር ሁኔታ የሚናገር ይኖር ይሆናል! ነገር ግን በግልጽ የሚታዩት ብቻ ናቸው። ባለፈው ትዝታ አንሠራም። ይህ ፍጹም አዲስ ነው! ታላቁ ዓላማና እቅድ የቁሳቁስ ምርትን ማዳበርና በከፍተኛ ደረጃ መጠቀምን ነው።» ይህ የዘመናችን ኃያላን ገዢዎች አታላይ ግብረ አበሮች የፈጁአቸው ንጹሐን ጥቂቶች እንዳልሆኑ ይታወቃል! ነገር ግን በማንኛውም ሁኔታ እንደዚያው ሆነው

በአኗኗር አደረጃጀት ትስስር ተደራጅተዋል። በባሕልና በምጣኔ ሀብት ይኸውም በዚያም ሆነ በዚህ ሁላችንም የእነርሱ ሰለባዎች ሆነናል። በሌላ በኩልም በቁሳቁስ ላይ የተመሠረተ የጋራ እመለካከት አላቸው! አንዳንዱን ምርምር ይገድላሉ! ከፍተኛ ፍላጎቶችን ያዳከማሉ! በስሜቶች ላይ በማተኮር ይመገቡአቸዋል። መስዋዕት መሆንና ማከማቸትን አያደፋፍሩም! በበጎ አድራጎት ስጦታና ርኅራኄ በማድረግ በኩል ይበቃሉ። ሽብርንና የሥልጣን መባለግን ያደፋፍራሉ! የአያንዳንዱን የሕይወት የአኗኗር ጫና ደንታ የላቸውም! የግንኙነት እምሳኪዎችን ፍላጎትንና የእውነተኛ እምነት አራማጆችን አቅጣጫ መጠምዘዝ እንዴት እንደሆነ ደሀና አድርገው ያውቁታል።

በአንድ በኩል የወንጌል ኃይል መውጣቱንና ማደጉን የሚያሳየን የመወለዱን ጥቅስ ስናነብ የመጽናኛው ምልክት እንዴት የላቀና የተለየ መሆኑን እንመለከታለን። እኛ ወደ እውነት በምናደርገው ሰብአዊ ጉዞና በዚህም ጉዞ የምናደርጋቸው ቅደም ተከተሎች መሠረት ናቸው። ጥቅሱ ስለ ሰብአ ሰገሎች መድረስና የሚያቀርቡአቸውን ጥያቄዎች የወቅቱ አለመረጋጋትና ጥርጣሬን፣ ከዚያም የእነርሱ መመለስን፣ ማየትን፣ መደስትን፣ ወደ ተስፋው መግባትን፣ ራሳቸውን ወደ መሬት ሰግደው ማምለካቸውን ይናገራል።

ወደ እውነት የሚደረገውን ጉዞና የለው ልጅ ጉዞ ረጅም ሂደት ያለው መሆኑን ነው። ይህ ጉዞ ራስ ወዳድ ባለመሆን የተመሠረተ የውጥረት ጉዞ ነው። አዲስ የተወለደውን መሲሕ ለመፈለግ ያደረጉት የሰብአ ሰገሎች ጉዞ በራስ ወዳድነት የተደረገ ጉዞ አይደለም። ስለእውነት፣ ከውስጥ የሚመጣ ስሜትና ሊረዱት በማይቻል አስደሳች በሆነ መተሳሰብ ውስጥ፣ ወሳኝ በሆነ ሰብአዊ ታሪክ ውስጥ የሚታይ ልብ የተለማመዱት ካልሆነ በስተቀር የእነርሱን አድካሚ ጉዞና መስዋዕትነት መግለጥ አይቻልም።

ወደ እውነት የሚደረግ ጉዞ ቀላል አይደለም። ብዙ ስቃዮች ያጋጥሙታል። በተከታታይ ወቅቶች፣ ማንኛቸውም ቢሆኑ የቀደሙትን ሳይክዱ ነገር ግን ወደዚሁ በጥልቀት በመሄድ እንደገና ዋና ወደሆኑት ጥያቄዎች በማዘንበል አንዱ ወገን ከመጀመሪያው ጀምሮ እንዳልነበረ ተደርጎ በብዙ ደረጃዎች ይገለጣል።

«የአይሁድ ንጉሥ የት ነው?» ሲሉ የጠየቁት ሰብአ ሰገሎች ጉዞአቸውን ሲጀምሩ የጠየቁት ጥያቄ ይህንኑ ነው። አሁን ግን ወደ ግባቸው ለመድረስ በአጭር ርቀት ላይ ናቸው። ነገር ግን ይህ የፍለጋቸው ባሕርይ የሰው ልጆች ወደዚህ አጠገብ የሚመጡበትን ሁኔታ፣ አሁንም በፍለጋ ውስጥ መሠረታዊ ጥረታቸው ይህን ለማድረግ ቢሆንም እንደገና አዲስ ችግሮች ያጋጥማቸዋል።

፩

አንዱ ወገን መግለጥ የሚችለው በዚህ መንገድ ብቻ ነው፤ ለምሳሌ «ባንሆፊር» በክርስቶስ አምና ስለ እርሱም በመሰቃየትና ለመሞት በቁርጠኝነት ወስኖ ለረጅም ጊዜ በአሥር ሲማቅቅ በቆየበት ጊዜ በጻፈው ምንባቡ ውስጥ እንዲህ ብሎ ጠቅሶ ነበር፤ «እኔን ችግር የፈጠረብኝ ነገር ክርስቶስ ማን መሆኑን አለማወቁ ነው» አንዱ ወገን ቀድሞ ወደ አፕሻው ሲጓዝ አዲሱን ጉዳይ ለማወቅ የሚያደርገው ምስጢር ወደ «ፍጹም ደስታ» ለመድረስ የሚደረግ መጓጓት ነው፤ ይህም ሰብአ ሰገሎች እንደገና ኮከቡን ባዩት ጊዜ እንደፈነደቁት ዓይነት ማለት ነው።

የጥር ወር

ጥር 1

ሰላም ከአዲስ ልብ መወለዱ

ሰላም ይወለድበታል የሚባለው አዲስ ልብ ማለት ምን ማለት ነው? የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሰላም የሚወለድበትን አዲስ ልብ ትርጉም ግልጽ ያደርጉልናል። በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል እንደምንረዳው «እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ግን ይህን በልብዋ ውስጥ እያሰላሰለች አጥብቃ ትጠባበቅ ነበር (ሉቃ. 2፣19)። እንዲሁም ቅዱስ ጳውሎስ ለገላቲያ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ «ልጆች በመሆናችንም እግዚአብሔርን አባባ እያለ የሚጮኸውን የልጁን መንፈስ ወደ ልባችን ላክ (ገላ. 4፣6)።

ከእነዚህ ከቅዱስ መጽሐፍ ጽሑፎች የልብን ጠቀሜታ በሚመለከት ሶስት ባሕርያትን እንድንመለከት ይረዳናል።

አንደኛ፣ ልብ የሰሜትና የፍላጎት ማዕከል ብቻ ሳይሆን፣ ነገር ግን ጥልቅ የሆነችው ሕልውናችንን በንጹሕ የተገነባ እውነታ የምናከማችበት፣ ፍጹም ለሆነው ለእግዚአብሔር ምስጢራት ኃላፊነት የምንሸከምበት፣ ሂደቶችን በንጽሕና መዝግብን የምናሰላስልበት የአካል ክፍላችን ነው።

ሁለተኛ፣ ከድኅነት አንጻርም የልብን ወሳኝ ጠቀሜታ ላተኩርበት እፈልጋለሁ። ቅዱስ ጳውሎስ ለገላቲያን ሰዎች በላከው መልእክቱ እንዲህ እያለ ይነግረናል። «ነገር ግን የተወሰነው ዘመን በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን ላከልን፤ እርሱ ከሴት ተወለደ፤ ለሕግም ተገዥ ሆነ፤ ይህንንም ያደረገው ከሕግ ሥር ያሉትን ለመዋጀትና እኛም በጸጋ የእግዚአብሔር ልጆች እንድንሆን ለማድረግ ነው (ገላ. 4፣5)። ከዚያም ኢየሱስ በታሪክ ውስጥ እንደ አዳኝ፣ መሐሪ፣ ነጻ አውጪ ሆኖ ይገኛል። ነገር ግን መለኮታዊው ቅዱስ ተግባሩ በሰብአዊ ታሪክ ውስጥ በትክክል ተግባራዊ የሚሆነው በልባችን አማካይነት ብቻ ነው፤ ይኸውም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ወደ እግዚአብሔር በሚያዘነብል ወንድማዊ ፍቅር ሕያው ሆኖ አዲስ ልብ ይሆናል በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል የምናገኘውም ይኸው ነው።

ጥር 2

ስለ ሰላም የሚደረግ ትግል

ሰላም ከራሳችን ፍላጎት ጋር መጋፈጥን ሲሆን የእኛ ጉብዝናና ጥንካሬ ለሌሎች ማሳየት ነው። እርሱም እንደ እጅና ልብ እንደ መርፌ በማያያዝ ከእኛ አምነትና አስተሳሰብ ካላቸው ጋር ፈጥኖ ለመለየት የሚደረግ መጋፈጥ ነው።

በመጀመሪያ ሰላም ለታላቅ ደስታ፣ ለውይይት፣ ሽብር የሚቀሰቅሱትን ነገሮች ላለማስቀመጥ የሚደረግ ትግል ነው።

ሰላም ሀብትን፣ ትርፍ ማካበትን የመጀመሪያ ወይም ዋና አድርጎ አለማስቀመጥ ሲሆን፣ ለድካነት ታላቅ ደስታው ነው። ሰላም ኃይልንና የበላይነትን ዋና አድርጎ ያለ ማስቀመጥ ሲሆን፣ ትሕትና ታላቅ ደስታው ነው። ስለዚህ የሰላም እንቅስቃሴዎችን በድፍረት እንዴት ማስፈጸም እንደሚቻል የማወቅ ስለ ጦር መሣሪያ ቅነሳ ውይይት የማድረግ አስፈላጊነት ነው።

ሰላም ራስ ወዳድነትንና ምን ቸገረኝነትን ዋና አድርጎ አለማስቀመጥ ሲሆን ለረሃብና ለፍትሕ ጥማት ታላቅ ደስታው ነው። ነገር ግን ራስን ለመከላከልና በኑሮ ጦርዝ ላይ ለሚገኙት ወንድሞቻችንና አህቶቻችን ክብር ለመጠበቅ መሥራትን ይጠይቃል።

ሰላም የጋራ ስምምነትን ወይም ከሁሉም በላይ ሆኖ የጸደቀውን መጣስ፣ ነገር ግን በትሕትና ወደ መስቀሉ ማተኮር፣ ከመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ጋር የእግዚአብሔርን ክብር በትክክልና በወንድማማችነት ማንገሥ፣ መቀለጃ የመሆንን ወይም ስለ ፍትሕ ሲባል መስዋዕት መሆንን ነው።

ደግሞ በእኛ መካከል ኢየሱስ አለ ተብሎ መታመን ብቻውን ደኅንነት አይሆንም። ኢየሱስን የማያውቁና የማይቀበሉ ራሳቸውን በሥልጣናቸው የሚያመጽዱ ናቸው። የኢየሱስ መገኘት የደኅንነት ምንጭ ሆኖአል። በኢየሱስ መወለድ አማካይነት እግዚአብሔር ከማርያም ጋር ያደረገውን ግንኙነት፣ የፈጸመውን ሁሉ በልብዋ ትጠብቀዋለች፣ ታስበዋለችም። እርሱም እጅና ልብን እንደ መርፌ ሰፍቶ በማያያዝ ከእኛ አምነትና አስተሳሰብ ካላቸው ጋር ፈጥኖ ለመለየት የሚደረግ መጋፈጥ ነው።

በመጀመሪያ ለታላቅ ደስታ፣ ለውይይት፣ ለሽብር የማያስነሱትን ነገሮች በጥንቃቄ በማገናዘብ የሚደረግ ትግል ነው። ሀብትን፣ ትርፍ ማካበትን የመጀመሪያ አድርጎ አለማስቀመጥ ሲሆን ለድካነትም ታላቅ ደስታ ነው። ስለዚህ የሰላም እንቅስቃሴዎችን በድፍረት እንዴት ማስፈጸም እንደሚቻል የማወቅ፣ ስለ ጦር መሣሪያ ቅነሳ ውይይት የማድረግ አስፈላጊነት ነው።

ራስ ወዳድነትንና ምን ቸገረኝነትን ዋና አድርጎ አለማስቀመጥ ሲሆን፣ ለረሃብና ለፍትሕ ጥማት ታላቅ ደስታው ነው። ነገር ግን ራስን ለመከላከልና በኑሮ ጦርዝ ላይ ለሚገኙት ወንድሞቻችንና አህቶቻችን ክብር ለመጠበቅ መሥራትን ይጠይቃል።

ሰላም የጋራ ስምምነትን ከሁሉም በላይ ሆኖ የጸደቀውን በመጣስ፣ ወደ መስቀሉም በትሕትና በማስተማር፣ ከመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ጋር የእግዚአብሔርን ክብር በትክክልና በወንድማማችነት ማንገሥ፣ መዘባበቻ የመሆን ወይም ስለ ፍትሕ ሲባል መስዋዕት መሆንን ሁሉ ይጠይቃል።

ጥር 3

ያለ ግዴታ የሚደረግ ውይይት

ስለ ሰላም በሚደረግ እንቅስቃሴ አግባብ ያለው ሠራተኛ ሆኖ መሥራት ታላቅ ደስታ ነው። ስለዚህ ሰላምን ለማስፈን የሚደረግ ውይይት እንደ አገልግሎት መሣሪያና ዋናው የሰላም መንገድ አድርገን መቀበል አለብን። ከዘር ባሻገር የተለያዩ ቀለም ካላቸው ሰዎች፣ የተለያዩ ሃይማኖቶች ካሉአቸው ሰዎች፣ የተለያዩ አመለካከቶችንና የተለያዩ ሃይማኖቶች ካሉአቸው ሰዎች ጋር ግዴታ ሳይኖር መወያየት ይገባል።

በአካለ ስንኩልነት፣ ለአደገኛ ዕፅ ለለባ ከሆኑት ሰዎች ጭምር ልዩነት ሳይደረግ መወያየት ያስፈልጋል። በማግባራዊ ኑሮ ልዩነት ሳይደረግ ከደካሞች፣ ከሥራ አጦች፣ ከተተውት፣ ከተናቁትም ሁሉ አድሎአዊ ያልሆነ እንክብካቤና ልዩነት ሳይደረግ መወያየት እጅግ ጠቃሚና አስፈላጊም ነው። የሚደረገው ውይይት በፍላጎት፣ በትብብር፣ በጥንቃቄ ተቀነባብሮ የሚደረግ ለሁሉም

የጋራ ጥቅም የሚያስገኝ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ቸርነት የሚያስገነዝብ ውይይት መሆን ይገባል።

ውይይቱ የሥልጣን መባሰን፣ አድልዎ፣ ብዝሃነትና የሰላም መደፍረስን የሚቃወም መሆን አለበት። ክርስቲያን የሆኑት እርሱ ወይም እርሷ ኢየሱስን መምሰል ከፈለጉ እግዚአብሔርንና ኢየሱስን መምሰል አለባቸው። ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለው ሁሉ እግዚአብሔር ከተጨነቁት፣ ከተዋረዱት፣ መከራና ሥቃይ ከደረሰባቸው ሰዎች፤ ጋር ነው። ከሚሰቃዩት ጋር ነው። ይህ «የመሆን» ሁኔታ ግለሰቦችና በማኅበራዊ መደቦች ውስጥ የሚገኙት ሕዝቦች ይልቁንም ከሁሉም በላይ የመናቅ፣ የመዋረድና የመረሳት ምንጩና መሠረቱ ኃጢአት ነው። ሐዋርያው ያዕቆብ በሌሎች ላይ ጥርጣሬንና መራራነት የሚያስከትሉትን፣ የራሳችን ጥቅሞች፣ ሐሳቦች፣ ልዩ መብቶችንና ክፉ መንቻዝነትን፣ የመግታት አስፈላጊነት እንድንከተል ያሳስበናል። ይህ ዓይነቱ አባባል አስቸጋሪ ሊመስልን ይችላል። እነዚህን ተመሳሳይ አባባሎች እንችላቸዋለን? ወደ ሰላም በሚደረገው ጉዞ ውስጥ ለመግባት ተገቢውንና ተፈላጊውን ሁሉ ለመፈጸምና ለማገዝ እያንዳንዳችን ባለንበትና በተሰማራንበት የሥራ መስክ መያያዝ ጥሪ ሁሉ ሁላችንም የበኩላችንን ድርሻ ለመፈጸም ዝግጁዎች ነን? ወይስ እንዲያው ተመልካችና ሌላው ይሥራው እንጂ እኔ ምን አገባኝ የምንል ነን?

ጥር 4

የክርስቲያን ሕይወት

በወንጌሎች አማካይነት እንደተገለጠው የክርስቲያን ሕይወት «የቁምስና መጀመሪያ ወይም የተግባር ተሳትፎ እርምጃ» ነው።

የመጀመሪያው እንቅስቃሴ «በመጠመቅ መለወጥን» ሲሆን ለመንፈሳዊ ተግባራትና ሰፋሲ በዓል በምናደርገው መንፈሳዊ ዝግጅት አማካይነት የክርስትና ሕይወታችን እንዲታደስ እናደርጋለን።

ከዚያም «መጽናትና በተጠናከረ ሁኔታ ከቤተክርስቲያናችን ጋር ያለን ተሳትፎ ሲሆን» የእግዚአብሔርን ቃል ስፋትና ጥልቀት በሁሉም መለኪያዎቹ መረዳት፣ የእግዚአብሔርን ቃል ምስጢራትን፣ ጸሎትን፣ የግብረ ገብ ምርጫችንን፣

ወንድማማችነትን፣ ይቅር መባባልን፣ የበላይንና የሥልጣንን ወዘተ ... ማክበርንና መቀበልን ያጠቃልላል። የመሆን ደስታ የሚያስገኘውን ማኅበራዊ ኑሮ ልምድ መኖር ካልቻለ «ለዓለምም ምስክርነታችን» ተከታታይ በሆነ ክርስቲያናዊ ልምድ ማግኘት አይቻልም።

የወንጌላውያን የነፍስ እረኝነት ተግባር «ከጥበብ ሁሉ የሚበልጥ ጥበብ» ነው። እርሱንም ሊማሩት የሚገባ ተከታታይነት ያለውና እንጸባራቂ የሆነውን ልምድ የሚቀስመበት ዓላማ ነው። እርሱም የሚጉለበተውና የሚዳብረው በጸሎታቸውና በእምነታቸው ጸንተው ከዳበሩ የማኅበረሰብ አባላት ጋር ግንኙነት በመፍጠር ነው። የክርስቲያን ጉዞ መጨረሻ «ጥልቅ ወደሆነው ብስሎት» ማምራት ነው። ከሁሉም በላይ የምናሰላስለውንና የምናከብረውን የቅዱስ ቁርባንን ምስጢር በቀላሉ የደንገነታችን ምልክት መሆኑን እምነን፣ ከዚህ ምስጢር ጋር ተሳታፊ ሆነን በመገኘት የነፍስ ምግባችን አድርገን መጠቀም ስንችል ነው።

ጥር 5

የመጀመሪያው የክርስቲያን ማኅበረሰብ

በአዲስ ኪዳን የተገለጠውን የመጀመሪያውን የቤተክርስቲያንን ልምድ ልገልጥላችሁ እወዳለሁ። ከዚህ በመጀመር ስለ አሁን ጊዜ፣ በቤተክርስቲያን ጉዞ ከሀክምታዊ አገልግሎትና በዚህ ውስጥ ከሚደረገው እንቅስቃሴና ሁኔታ መረዳት እንችላለን።

የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያቀርበው የክርስቲያን ማኅበረሰብ ሁኔታን መግለጥ ማለታችን ነው። የማይራመድና የማይንቀሳቀስ ሁኔታ ሳይሆን በቀጥታ ወዲያውኑ መግለጥ የምንችለው ነው። እርሱም ፍጹም ወደ ፊት ያልተጓዘውን የማደራጀት ሁኔታ ነው።

ይህ ወደ ፊት የመጓዝ መንፈስ ከአዲስ ኪዳን በተለይም ከሐዋርያት ሥራ ውስጥ የመጀመሪያ ቤተክርስቲያኖችን አኗኗር ሁኔታ እንገነዘባለን። ይኸው ታላቁ መጽሐፍ የጥንት ክርስቲያን ማኅበረሰብ መጀመሪያ ያለውን አኗኗር ሁኔታ ያብራራል።

የክርስቲያን ሕይወት ጉዞ ነው። የጉዞውን መነሻ ማወቅ እጅግ አስፈላጊ ነው፤ የጉዞውን አቅጣጫና ሂደት መከታተል ደግሞ እጅግ ይጠቅማል። በዚሁ ምክንያት የቀድሞዋ ቤተክርስቲያን ሁኔታ ትኩረት በመስጠት በዚሁ ቤተክርስቲያን ከተጻፉት ወንጌሎች አማካይነት የመጣችው ቤተክርስቲያን ራስዋ ተንቀሳቃሽነትን ጸንሳ የዚህን ጉዞ መስመሮች ደረጃዎች ምንና ምኖች ነበሩ? ማህበረሰቡ ከአንዱ የጉዞ መስመር ደረጃ ወደ ሌላው የጉዞ መስመር ደረጃ ማሳደግን ሊያውቅ የተቻለው እንዴት ነው?

ከአዲስ ኪዳን ገጾች አንብቦን መረዳት እንደምንችለው ማህበረሰቡ ልዩ ልዩ የጉዞ መስመር ደረጃዎችን ጠንቅቆ ያውቅ ነበር። ከተለያዩ የክርስቲያን ማህበረሰቦች ቡድኖች የተለያዩ ስሞች ያሉአቸውን ሹሞች መሸማቸውን እንመለከታለን፤ ለምስጢረ ጥምቀት መሰናዶ የሚያስተምሩትን ካቴክስቶች ተብለው ሲጠሩ፤ የጥምቀትን ምስጢር ተቀብለው የበራላቸውን ደቀመዛሙርት ወይም እምነትን በበለጠ ጥልቀት ለመማር የሚለማመዱትን ደግሞ በሳል ወይም ባመቻቸው መንገድ ወደ ግባቸው የደረሱትን ፍጹማን ክርስቲያኖች ይባሉ ነበር።

ስለዚህ የቀድሞው ክርስቲያን ማህበረሰብ በማያሻማ ሁኔታ በቅዱሳት መጻሕፍት እየተመራ የመሻሻል ጉዞ አድርጓል። ከመጀመሪያውም ጀምሮ በጥንት ቤተክርስቲያን ውስጥ ክርስቲያን መሆን የማይንቀሳቀስ ሳይሆን (አንተ እንደ በፊተኛው አይደለህም አንተ ግን አንተ ነህ) ማለት ግልጽና የተለመደም ነበር፤ ነገር ግን ይልቁንም የጀመርከው፤ የምትቀጥለው፤ የምትራመድበት መስመር ይኸው ክርስቲያን መሆንና ክርስቲያናዊ የሆነውን መስዋዕት መክፈልና ክርስቲያን ሆኖ መገኘትን ነው።

ጥር 6

ማርቆስ የትምህርተ ክርስቲያን ወንጌልነቱ

ይህ አርእስት ለምን ተጠቀሰ? በመጀመሪያ የጥንቱ ቤተክርስቲያንን በአንድነት ይሰበሰብ ዘንድ ሰዎችን ለጥምቀት ለማዘጋጀት፤ መሠረታዊ ፍላጎታቸውን በተሻለ ሁኔታ ለመመለስ፤ የተጻፈውንና ከሁሉ ቀደምትነት ያለው የማርቆስ ወንጌል ነው። ከወንጌሎችም አጭሩ ወንጌል እርሱ ነው። ለአረማውያን ተብሎ የተደረሰ ነው፤ ምናልባትም የጴጥሮስን

ትምህርት አመቻችቶ ለሮማውያን የሚያቀርብ እርሱ ነው። አረማውያን መዋሐድ አለባቸው የሚለውን ለማወቅ ሳይሆን ጥምቀት ተብሎ ለሚጠራው ለታላቁ እርምጃ ተዘጋጅተው እንዲኖሩ ወደ መለወጥም እንዲሸጋገሩ ያደርጋል የሚለውን እውነታ ሁሉ የያዘው ይኸው ወንጌል ነው።

የቅዱስ ማርቆስን ወንጌል ባሕርይ ለመለየት ከራሱ ልዩ ጥቅስ መጥቀስ ግልጽ ያደርገዋል፤ «ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምስጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል በውጭ ላሉት ግን ሁሉም ነገር በምሳሌ ይነገራቸዋል» (ማር. 4፡11)። ቅዱስ ማርቆስ ልንደርግ የሚፈልገው ይህን ጉዞ ነው። ቅዱስ ማርቆስ ልናደርግ የሚፈልገው ይህን ጉዞ ነው። ተማሪዎች በውጭ በኩል ሆነው የክርስቲያን ሥርዓቶችን፤ ጸሎቶቻቸውን፤ የአኗኗር ሁኔታቸውን እጅግ ምስጢራዊ መምለሉን ሁሉንም ይመለከታል። እንደዚያ መሆኑን አልተረዳም፤ በዚያ ሁኔታ የሚጸልዩት ለምንድን ነው? ሌሎችን ለምን አይመስልም? እንደዚያ አድርገው በተትረፈረፈ ልግስና፤ በትሕትና፤ በወንድማማችነት እንደዚያ አድርገው የሚኖሩት ለምንድን ነው? ከውጭም ካቴክስቱ የክርስቶስን ምስጢር ያሰላስላል፤ ወደ ውስጥ መግባትም ይፈልጋል። ምስጢሩ በውስጡ ገብቶ በቀሰቀሰው ጊዜ በዚያን ወቅት መድረስ ይፈልጋል። የእርሱ የጋለው ፍላጎቱ ከትምህርተ መስቀል አስተማሪነት ይልቅ ወደ መምህርነት ያዘነበለ ነበር በማለት የቅዱስ ማርቆስን ወንጌል ስለዚሁ ሰው ግልጽ መመሪያ ይሰጣል። ይህም ቀስ በቀስ በጥንቅላና በጣሕት የተበከለው አረማዊነቱን በመተው በእግዚአብሔር ጸጋ የክርስቶስ ተካፋይ መሆንን ይገልጣል።

የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክነት ሆነ ተብሎ ከታቀደና በትክክልም ከተቀነባበሩ ከጥንቅላ ምትሐቶች አላቅቆ መለኮታዊነትን እንዲያገኝ የተደረገውንና፤ በማስገደድ እንዲወደድ የተደረገውን፤ ቀድሞ የነበረውንና የሚያመልከው ባእድ አምላክ አለመሆኑን አወቀ። ቀደም ሲል እግዚአብሔር ነው ብሎ ያምንበት የነበረውን አምላኩ ጣሕት መሆኑንና፤ በሰዎች ፍላጎት የተሳለ፤ የተቀረጸና በጥንቅላዎች የተበከለ፤ ዋጋበስ የሆነ ዕቃ መሆኑን መገንዘብ ቻለ። እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ኃይል አምላክ ነው፤ እኛን ለማዳን ወደ እኛ የመጣ ሲሆን ለእኛ ደኅንነት ሲል፤ ለአባቱ ክብር ሲል ሕይወቱን የሰጠ ኢየሱስ ነው። የጥረውን ቃል በክርስቶስ በእያንዳንዳችን ጆሮ ላይ ቃጭሉን በማቃጨል ይጠራናል። በራሳችሁ ብቻ ከምትተማመኑ ኑ ተከተሉኝ፤ ቃሌ ለዓለም መዳኛና ኃይል ነው ይላናል።

የማቴዎስ ወንጌል ትምህርተ ክርስቲያንነቱ

በዚህ በክርስቲያኖች አመሠራረት ላይ የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ተሳታፊ በመሆን ጣልቃ ይገባል። ቅዱስ ማርቆስ በመንጌሉ የኢየሱስ ክርስቶስን ትምህርቶች በአምስት ታላላቅ ምሳሌዎች በቅደም ተከተልና በአንድነት አሰባስቦ አቅርቦአቸዋል። እነርሱም፤

የተራራው ስብከት (ከ5-7)

ስለሐዋርያት ተልእኮ ትምህርት (10)

ምሳሌያዊ ስብከቶች (13)

የቤተክርስቲያን ስብከት (18)

ስለ መንግሥተ ሰማያት ምንነት ያደረጋቸው ስብከቶች (25) ናቸው።

ወንጌሉ አዲስ ስለተጠመቁ ሰዎች የሚያቀርበው ስጦታ ምንድን ነው? ቅዱስ ማቴዎስ ለማሳበረሰቡ ተስማሚ የሆነ መመሪያ አቀረበ። ንዑስ ክርስቲያኖች መገንዘብ ያለባቸው በጥምቀት ለእግዚአብሔር ኢየሱስ ያቀረቡትን «አዎንታ» ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን ጥንካሬን፤ የእግዚአብሔር መገኘትን ለማግኘት የሚደረግ «አዎንታ» ያስፈልጋል አለ።

በማቴዎስ ወንጌል ይህ ማዕከላዊ የሆነው ቃል በምዕራፍ 28 እንቀጽ 20 እንዲህ የሚል ቃል ተጽፎ እናገኛለን። «... እነሆ፤ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁሉጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።» ንዑስ ክርስቲያን ከቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ትምህርት ውስጥ መማር ያለበት፤ ኢየሱስ ለእያንዳንዳችን በጥምቀት ለእርሱ የተሰጠው ስትውስታ ብቻ ወይም ከልብ ለመውደድ ብቻ ሳይሆን፤ በየቀኑ እርሱ ዕለት በዕለት ዘወትር በወንድሞቻችን ማሳበረሰብ መካከል ውስጥ የሚገኝ መሆኑን በማሰብ ጭምር መሆን አለበት።

ስለዚህ ቅዱስ ማቴዎስ ሕግን ስለመጣስ፤ የኃላፊዎችን ትዕዛዝ አለማክበር፤ የቅዱስ ጴጥሮስን ዓላማ አለመከተል፤ ምሕረት የማግኘት ሁኔታ ሲነግረን፤ ማንኛቸውንም ትዕዛዝ የማክበሩና የመከተሉ ሁኔታ የትጉህ ክርስቲያኖች ልዩ መለያና ልምድ መሆን አለበት።

አንድ ክርስቲያን የመሰወጥ እርምጃ ወስዶ «እኔ እግዚአብሔርን እከተላለሁ» ቢል ያለበተዋለው ጉዳይ አለ፤ ይኸውም፤ እርሱ በሚገኝበት ማሳበረሰብ አባልነቱ ውስጥ የሚፈለግበትን በሙሉ አሟልቷል ተብሎ በሚታየው ሁኔታ አይደለም። እኛ ክርስቲያኖች እግዚአብሔርንና ኢየሱስን በልግጽ የምናገለግለው ከላይ እስከ ታች ድረስ በተደራጀው ማሳበረሰብ ውስጥ፤ ካቶሊክ ብለን በምንጠራበት ቤተክርስቲያን ውስጥ ተሳታፊ ሆነን ስናገለግለው ነው። ስለዚህ በዚህ በቤተክርስቲያን ውስጥ እግዚአብሔርን ማግኘት አለብን። የክርስቶስን መገኘት ማግኘት አለብን። ከዚህ ቅዱስ ማቴዎስ እንዲህ ብሎ የተናገረውን እንመለከታለን፤ «እውነት እላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት» (ማቴ. 25:40)። እንዲህ መባሉን ደግሞ እናስታውሳለን፤ «ለእነዚህ ሰታናናሾች የእንቅፋት ምክንያት የሚሆን ሰው ወዮለት»፤ በእርግጥ ክርስቶስ «ሰታናናሾች» የእኔ ነው ብለው የሚቆጥሩትን ምንም ነገር ከሌላቸው ዘንድ በግልጽ መገኘቱን አውቀው እነርሱ እውነተኛ ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ቀስ በቀስ ከዚህ መማር አለባቸው።

ቅዱስ ማቴዎስ በወንጌሉ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አጥብቀን እንድናሰላስል ይነግረናል። ስለ ኢየሱስ አኗኗር የመንግሥተ ሰማያትን ምንነት እንድንረዳና እንድንቀበል ከገለጠልን በኋላ እንዴትስ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት እንደምንችል ይነግረናል። ቅዱስ ማቴዎስ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የሚኖሩትን ዋና ዋና ተግባራቸውን፤ የአኗኗር ባሕርያቸውን፤ የክርስቲያናዊ ሥነ-ምግባራቸውን፤ የውስጥ ችግሮቻቸውን በዚያ ሥፍራ ማንገሥ ያለባቸውን በጉ ተግባርንና ይቅር መባባልን፤ የመለኮታዊ ኅልቀት ዓለም ሁኔታን ያቀርባል። የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ንዑስ ክርስቲያኖች ከቤተክርስቲያን ጋር ያላቸውን ግንኙነት በጥልቅ እንዲመረምሩ የሚያደርግ ረጅሙ የትምህርተ ክርስቶስ ወንጌል እርሱ ነው።

ሉቃስ የምስክርነት ወንጌልነቱ

ቀጥሎ የሚደረገው ጉዞ በቅዱስ ሉቃስ ወንጌልና ከሐዋርያት ሥራ ጥምር ጋር እጅግ በጣም ጥሩ ተደርጎ የተገለጠውን ምስክርነት ነው። የሐዋርያት ሥራ የስብከትና የክርስቶስን ወንጌል ትምህርት ማስፋፋት ሲጮን፤ «ሂዱ ስለዚህም ሰላምን በመላ ... ወደ ዓለም ዳርቻ ድረስ ሄዳችሁ አስተምሩ።»

ይህ ክፍል የሚያተኩረው የምስክርነት አመሠራረትን ነው። ክርስቲያኖች እንዴት ታማኝ አባላት ሆነው በአንድነት ተሰብስበው መኖርን እንደተማሩ በአስመርክቸው ውስጥ አንድ ጥያቄ ብልጭ አለ። ክርስቲያን ስላልሆኑ ሰዎች ምን ማድረግ አለብን? ለሌሎች ስምን ብለን መናገር አለብን? ቅዱስ ሉቃስ በወንጌሉ የሚነግረን ቀስ በቀስ የወንጌል ሰባኪያን ወይም መስካሪዎች መመሥረታቸውን ይተርክልናል። ቅዱስ ሉቃስ በወንጌሉ የሚያስተምረው ክርስቲያኖች የቃሉን እምነት ወደ ሌሎች ወደ አረማውያን በመሄድ እንዲያስተምሩ መደረጋቸውን ያስተምረናል።

ይህ የቅዱስ ሉቃስ መመሪያ እጅግ በጣም ጥሩ በሆነ ሁኔታ ተጠቃሎአል (ሉቃ. 24፡13-34)። ወንጌላዊው ደቀመዛሙርቱ ኢማሁስ ወደሚባል መንደር መጓዛቸውን፤ ቀጥሎም ከዚያን ዕለት ጀምሮ በመጀመሪያ የመተዋወቅ ንግግራቸው ዕድገት ማግኘቱን፤ ስለ ክርስቲያንነት የነበራቸው እምነት በአፋቸው ነበር እንጂ እስከ ልባቸው ዘልቆ እንዳልገባ ይነግረናል። (ሉቃ. 24፡19-24)። ከዚያ ሞቶ ከተነሳው ከክርስቶስ ጋር መገናኘትና በቃሉ መሠረት ልባቸው እንደ እሳት ነዶ ያደረጉትን እወጃ ይገልጥልናል።

የዮሐንስ ወንጌል ለበሳል ክርስቲያን ጥልቅ ምርምር ያዘለ ስለመሆኑ

በቤተክርስቲያን ደረጃ ወንጌላዊው (በቃሉ አመጣጥ ትንታኔ በኩል) በሳል የሆነ ትንታኔ ያቀርባል። ይህ በሳልነት የተገኘው አነስተኛ የዕድሜ ዘመን ከነበረው በአሁኑ ወቅት «ወጣት» ብለን ከምንጠራው ወገን መሆኑን እናውቃለን። በቀድሞ ደረጃዎች አማካይነት አብሮ በመጓዝ በዚህ ነጥብ ላይ ክርስቲያን ራሱን ይጠይቃል። የነበሩን የተለያዩ ልምዶች ማዕከል ምንድን ናቸው? ማብራራት የምንችለውስ እንዴት ነው? የእነርሱን ጠቃሚነት በቀላሉ ማንጸባረቅ የምንችለው እንዴት አድርገን ነው? ብዙ ሥራዎች፤ ማስተዋሎች፤ ሥርዓቶችና ሌሎችም ነገሮች ከእንግዲህ በጉዳዩ ውስጥ አይገቡም። ይህም ስለ ማጠቃለያው የሚታሰብበት ደረጃ ነው። የክርስቲያን ፍላጎት ግን «የጉዳዩን ፍሬ ነገር መፈለግን ነው።» ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌልን በማጠቃለልና በመመራመር የሚያቀርበው በክርስቶስ ተከታይነታቸው ቀደም ሲል ከፍተኛ ልምድ ላክበቱ ክርስቲያኖች ነው። እርሱ ማስተዋወቅ የሚፈልገው የእምነታችን ምስጢራዊ መሠረት የሆነውን ነገር ነው። የቅዱስ ዮሐንስን ወንጌል አንብባችሁ ከሆነ፤ በገጾቹ ሁሉ የምታነቡት የኢየሱስን ሕይወት፤ ልዩ ልዩ ተከታታይ ድርጊቶቹንና እንዲሁም የኢየሱስን ተደጋጋሚ ቃላቶችን አጠቃሎ በማጠናከር ያቀርብልናል።

አባት ዓለምን ስለሚወድ አንዲያ ልጁን ገለጠ፤ እግዚአብሔር አንዲያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና፤ (ዮሐ.3፡16)። በዚህ መገለጥ ፊት፤ ሰው የተፈጠረው ለእምነት፤ ለመተማመን፤ ለመታመንና ለፍቅርም ነው። ቅዱስ ዮሐንስ የሚነግረን ወይ ስለ ጥሩ ምግባር፤ ወይም መጥፎን ልምድ አይደለም። እርሱ የሚያስተምረን የአለመታዘዝን ችግር፤ ወይም የጋራ ስምምነት ማጣትን ወይም የጋብቻን ተግባር፤ ወይም ስለ አገር ወይም የፍትሕን ግዴታ አለመወጣትን አይደለም። በእርሱ መጽሐፍ ውስጥ ስለነዚህ ቃላቶች የተነገረ ጉዳይ የለም። እርሱ ልዩ ጥንቃቄ በማድረግ የሚያስተምረው ጠቃሚ የሆነ የክርስቲያን መሠረታዊ ሐሳቦችን ነው። እርሱም እነዚህን ጉዳዮች ከሁሉም በላይ አመንጭቶ በማጉላት የሚገልጣቸው እምነትንና በጎ አድራጎትን ናቸው። እምነትና ፍቅር በእግዚአብሔር አብ ውስጥ ስለሆኑ ለይቶ ማወቅ የሚቻለው የእግዚአብሔር ፍቅር

መሆኑን፤ እርሱ ራሱም እንዲያልፉን በመግለጥ እንዲያድነን ወደ እኛ መላኩን ነው። የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል የምርምር ወንጌል በመሆኑ የሚያስተምረንም መሠረታዊ በሆኑ ጉዳዮች ላይ ልዩ ትኩረት በማድረግ ነው። ስለዚህም ለተመራማሪ በሳል ክርስቲያን ተስማሚ የሆነ ወንጌል በማድረግ በአንድነት በምትተዳደር ቤተክርስቲያን አማካይነት ቀስ በቀስ ተስማሚ በመሆን በቤተክርስቲያን ውስጥ የሌሎችን ኃላፊነት በመቀበል አመቻችቶ ያቀርባል።

ጥር 10

የወንጌሎች ዋናነት

በዚህ አርአስት ሥር እጅግ በጣም ጥልቅ ከሆነው ከዚህ እውነታ ማንኛውም ነገር መገኘቱን ላተኩርበት እፈልጋለሁ። እኛን ለማዳን መለኮታዊ የሆነውን እርምጃ የወሰደው እርሱ ራሱ ወደ እኛ መጥቶ እንድናውቀው አደረገ። እግዚአብሔር እኛን የማዳን ፍላጎቱ የሁሉም ነገር መሠረት ነው። የሁሉም ነገር ማነጻጸሪያው ነጥብ የተነገረውና የተገኘው ሁሉ በዚህ እውነታ ላይ ነው።

እርሱም የምሥራቹ ቃል ነው። ነቢዩ ኢሳይያስ እንደ ገለጠው «ሕይወትን ለውጦ በደስታ ይሞላል።» እርሱም አመጽ ሳይሆን አክሲል ነው። በጭንቅ የተያዘ ልብ ሳይሆን የምስጋና መዝሙር ነው። እርሱም የምሥራቹ ቃል ነው። የተከበረ እንቁ ወይም ሜዳ ላይ የተደበቀ ሀብት ሲሆን እርሱን ለመግዛት መልሶ ሳይታሰብ ሁሉንም ነገር የሚሸጥለት ነው።

ወንጌልን የማብሰር ማዕከልና ልብ፣ የጳጳሳት አገልግሎት ብቸኛው የቅድሚያ መሠረትና የቤተክርስቲያን ተግባር ነው። እርሱም የመጀመሪያው አንድነት ሲሆን ይኸውም በትክክል እንዲታወቅ፣ እንዲታሰብ፣ እያንዳንዱ ተግባር የጠራና የተስተካከለ ለማድረግ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለማደራጀትና ለማንቀሳቀስ ነው።

ጳጳሱ ማወጅ የሚገባውን መልእክት ቃላት ትክክለኛነት ከማረጋገጡ በፊት ስለ መልእክቱ እውነታዎችን ሁሉ ጠቃሚነታቸውንና ማራኪነታቸውን ለማረጋገጥ አስፈላጊውን ጥንቃቄ ሁሉ ያደርጋል።

ይህ ሁሉ እጅግ ጠቃሚ ነው። የቤተክርስቲያንን ሕይወት በሁሉም ገጽታው በትክክል የያዘ ነው። ከእነዚህ ገጽታዎች የሚተላለፈው መመሪያ ስለ ቅዱሴ ሥርዓት፣ ስለ ትምህርተ ክርስቶስ ትምህርት እንዲሁም እስከመጨረሻው ድረስ የሚደረግ ሥርዓትና እምነት ከእነዚህ ክንውኖች ውስጥ አየመነጨ የሚወጡ በቤተክርስቲያን ሕይወት ውስጥ፣ የቤተክርስቲያንን አበው አስተዳደራዊ ኢኮኖሚያዊና መዋቅራዊ ዳኝነትን፣ በአጠቃላይም አንዱ እራሱን በመጠየቅ ያለበትን ኃላፊነት በምንና እንዴት ነው እያለ በመጠየቅ የወንጌልን አዋጅ የማወጅ ብርሃን ይፈነጥቃሉ።

ጥር 11

የስብከቱ ተሳታፊዎች ባሕርይ

ስለ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ የተረጋገጠው የእግዚአብሔር ምሕረት በማጎበረሰብ እምነት ከቅዱስ መንበር በላቀ ዕውቀትና አካል ተገለጠ።

ቅዱስ ጳውሎስ ለኤፌሳውያን በጻፈው መልእክቱ ሁላችንም በአካል በሁሉም አቅጣጫ ኢየሱስን ተከትለን እንድናድግ ይነግረናል፤ የደኅንነት የምሥራች ነውና። እንዲሁም በመልካም ትስስርና በተጣመረ አካል በእያንዳንዱ ክፍል ትብብር አማካይነት በእያንዳንዱ አባል ኃይል መሠረት እርሱ እራሱ በእርሱ ውስጥ እንድናድግ ያደርገናል። ይህ አንድነት በብዙ ዓይነቶችና ቅርጾች ማለትም በሐዋርያት፣ በወንጌላውያን፣ በቆሞሶች፣ በመምህራን ተገልጧል። እያንዳንዱ ከሁሉም ጋር በመተባበር ሁሉም በአንድነት ወደ እግዚአብሔር ልጅ እምነት፣ እርሱም በእኛ መካከል እየተገኘ በወንጌል አዳኝነቱን አግኝተን በዚህ እንድንለወጥ አድርጎናል (ኤፌ. 4፡11)።

በድካነታችን፣ በችግራችንና በአቅመቢሰነታችን የእርሱን መገኘት እንዲገልጥልንና በዚህ አንድ አካል የሚያደርገንን የእግዚአብሔርን ጸጋ እንለምናለን። በልባችን ውስጥ ተገቢውን ሥፍራ ማዘጋጀት ይገባናል።

ቅዱስ አምብርስ ዲ. ፖንቲፊካል በተባለው መጽሐፍ ውስጥ እንደ ጠቀሰው ጳጳስ ለመሆን እርሱ ራሱ ብቃት እንደሌለው ፍርሃቱንና እንግርጋሪነቱን ገለጠ። እኔ ራሴ ብዙ ጊዜ በክፍተኛ ደረጃ በመንፈስ ድካ መሆኔ ይስማኛል። ነገር ግን ይህ ስሜት ተጠራርጉ የሚጠፋው በእርግጥ ሁላችንም የክርስቶስ አካል መሆናችንን ለናረጋግጥ ነው። ትልቁ ቁም ነገርም ይህ ነው።

ለእያንዳንዱ ሰው ከተሰጧት የተለያዩ ብዙ በረከቶች የእግዚአብሔርን እውነታ የምናረጋግጠው፣ የሰውን ደካማነት በመቀበል በፍቅር፣ እያንዳንዳችንም ተግባብተን ይቅር ስንባባልና እንዴት መሆናቸውንም ስናውቅ ነው። በወንጌሎች ከማመን ይልቅ በታላቅ ኃይልና ፍላጎት ዓለምን ባርያ አድርጎ ካጥለቀለቃት ከእነዚያ ከእምቢተኝነት ጋር ሲነጻጸር እንደ ክርስቶስ አካል፣ እንደ ቤተክርስቲያን ማኅበረሰብ፣ በእርግጥ እኛ እነሱተኛ መንጋ ነን፣ የሰናፍጭ ዘር፣ እንደ ጭብጥ እርሾ ነን። ይሁን እንጂ በመጋፈጥና በመከራዎች ራሳችንን አሳልፈን ሳንሰጥ ይልቁንም «ጌታ ሆይ በእኛ ላይ ንገሥ፤ እኛ የአንተ አካል ነን፤ አንተ በተለያዩ ክፍሎቻችን አማካይነት ትኖራለህ» ብለን ማወጅ ይገባል። እግዚአብሔር እንደሚገባን መሆን እንድንሆን በሚጠይቀንና የወንጌል መሣሪያዎች እንሆን ዘንድ ጉዞአችንን ታጠነክርልንና ሰላም ታደርግልን ዘንድ ይህ መለኮታዊ ፍጽምና በእኛ ውስጥ ይሆን ዘንድ እንለምንሃለን፣ እናስብሃለንም።

ጥር 12

የእግዚአብሔር ምስጢር በክርስቲያናዊ ማኅበረሰብ መገለጡ

የክርስቶስ አካል የሆነው ሕያው እውነታ የእግዚአብሔርን ምስጢር ይገልጣል። በልጁ ተልእኮ ጊዜ እኛ ቅጥያዎች ነን። አብ ልጁን መውደዱንና ልጁም አብን መውደዱ እኛም የዚህ ፍቅር ምስክሮች ነን። በእኛ አማካይነት ሁለቱም በጋራ ይፈጽሙታል። በእኛም አማካይነት የነገሮችን ጠቀሜታ መደጋገም እንችላለን። ምክንያቱም በእርግጥ ከእኛ አስተሳሰብ ይልቃሉና። የዚያን ጠቀሜታ መገመት የምንችለው ውሱን በሆነ ስሜት ብቻ ነው። ለእያንዳንዱ ነገር ህምድር ላይ ዋጋን ይሰጣል፤ እርሱም ለእያንዳንዱ የሰው ልጅ አኗኗር ኃይልና ፍጹም የሆነውን ትርጉም ይሰጣል። ይህም የሥላሴዎች ምስጢር ነው። አብ አንዲያ ልጁን ወደደ። ልጅም አባቱን ፍጹም በሆነው

ፍቅሩ ወደደ። ይህም ፍጽምና ግላዊ በሆነው ፍቅሩ የተወደደው መንፈስ ቅዱስ ነው።

ድካና ውሱን ብንሆንም እንኳ፤ በሕይወታችን «ወሰን የሌለውን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል» ማሳየት እንችላለን። በሚያስደንቅ ሁኔታ በቤተክርስቲያን አማካይነት የሚከናወነው ይህንኑ ነው። (በቤተክርስቲያን ቀኖናዊ ሥርዓት ማለትም ሎሜን ጀንሱም 44)።

በእግዚአብሔር እየተወደድን በእርሱም ምሕረትና ጸጋ እርስ በርሳችን በመግባባትና ይቅር በመባባል አብረን ወደፊት እንራመዳለን። ይህ በማድረጋችንም የእግዚአብሔርን ፍቅር ለዓለም እንገልጣለን።

በመካከላችን የፈጸማቸው ምስጢራት እንዴት መግለጥ የማይቻሉ ናቸው? ከድካነታችን ትቢያ ጋር ጌታ የሚፈጽማቸው እውነታዎች እንዴት ብዙ ናቸው? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጉድፋችንንና ድካነታችንን የተሸከመው ከእኛ ጋር ነው። በቀላሉ ታይቶ የሚጠፋው፣ ሰደካማው፣ ለሕመምተኛና ለሚቹ እኛነታችንን ያመጣልን ጌታችን ዘላለማዊ ሕይወት እንዴት ድንቅ ነው?

ጥር 13

የነገይቱ ቤተክርስቲያን

እኔ እራሴን የጠየቅሁትና ዘወትር የተጠየቀውም የነገይቱን ቤተክርስቲያን የማያት እንዴት ነው? የምመኝላትስ ምንድን ነው? በልቤ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚያስቀምጠው ምን ዓይነት የቤተክርስቲያን ምልክት ነው?

የነገይቱ ቤተክርስቲያን የኢየሱስ ክርስቶስና የሐዋርያት፣ የቅዱስ አምብርስ፣ የርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ጳውሎስ ዳግማዊ ቤተክርስቲያን፣ የቅዱሳን ጉባኤና የሲኖዶስ ጉባኤ ናት እንጂ ሌላ ልትሆን አትችልም። ይህች ቤተክርስቲያን ግን እንዴት ናት? እንዳንድ ባሕርያትዋን መንደፍ እንችላለን?

መሉ በመሉ ለእግዚአብሔር ቃል ተገዥ የሆነችና በቃሉ የዳበረች፤ ከዚህ ዓለምም ነጻ የወጣች እርስዋ ናት። ቅዱስ ቁርባንን የሕልውናዋ ማዕከል አድርጋ በጌታዋ ላይ ታተኩራለች፤ ታንጸባርቃለችም፤ እርሱን በማስታወስ ሁሉንም የምታደርግ፤ በእርሱም ስጦታ ላይ እራስዋን የምታመሳስል እርስዋ ናት።

ከመገልገል ይልቅ ለማገልገል ተደራጅታ የሰብአዊ ሁኔታን መጠቀምን የማትፈራ እንዲቱ፤ ቤተክርስቲያናችን እርሷ ናት። የዘመኑን ዓለም፣ ባሕልን፣ የተለያዩ ሥልጣኔዎችን፣ የወንጌሎች ቃላትን፣ በቀላሉ መናገር የምትፈልግ ቤተክርስቲያኒቱ እርሷ ናት።

ቤተክርስቲያናችን ከቃላት ይልቅ በድርጊት የበለጠ ትናገራለች። በእነዚህ ድርጊቶች ላይ የሚተማመኑና የሚፈልቁትን እነዚያን ቃላት ብቻ ትናገራለች። ሰዎች በቃላት ተሰላችተዋልና እርሷ ተቆጥቦ መናገር ለቃላቱ የበለጠ ክብርና ውጤት ይሰጠዋል ትላለች።

ስለ መሲሕም ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳስተማረው፤ ድምጹን ከፍ አድርጎ አይጮህም፤ በየአደባባዩም አይናገርም (ኢሳ. 42፡2)። እውነት ጠንካራ ስለሆነ በድምጽ ላይ መተማመን አያስፈልገውም፤ ይልቁንም ቃላት ከድርጊት ጋር መጣመራቸውን ማረጋገጥ ያስፈልጋል እንጂ። መንፈስ ቅዱስ ይታይ ዘንድ እኛ በጊዜያችን ለመንፈስ ቅዱስ ምልክቶች መገኘት ቤተክርስቲያናችን ትጠነቀቃለች።

ቤተክርስቲያኒቱ ዛሬ ብዙ ሰዎች ያጋጠሙአቸውን አስልቺና አስቸጋሪ ጉዞዎችን፣ በሰዎች ላይ የሚደርሱትን ፍጹም የማይደገፉ ሥቃዮችን ትገነዘባለች፤ ቤተክርስቲያን የዓለምን ሥቃይ ከማጽናናት ፍላጎት ጋር በቅንነት መካፈል ትፈልጋለች። ቤተክርስቲያኒቱ ዘወትር የኢየሱስን ቃላት በማስታወስ በከፍተኛ ደረጃ ሥቃይ ለደረሰባቸው ሰዎች በወንጌል ቃል ነጻ መውጣትንና ድፍረትን ታመጣላቸዋለች። «እናንተ የሕግ መምህራን ወዮላችሁ፤ በሰው ላይ ከባድ ሽኩቻ ጭናቸው፤ እናንተ ሽኩቻ በጣታችሁ እንኳ አትነኩትም (ሉቃ. 11፡46)።

ቤተክርስቲያን «አዲስ ድኻ» ለመፈለግ ቻይና ፈቃደኛ ናት፤ ጠቃሚ በሆነው መንገድ የሚረዱበትን ዘዴ በማመቻቸት እጅግ ከፍተኛ ጥረት ከማድረግ አትቆጠብም።

ቤተክርስቲያኒቱ ለማንኛውም ዕድሜ የተለየ መብት ሳትሰጥ ሽማግሌዎችንና ወጣቶችን ለእያንዳንዱ አካል የሚገባውን ክብር በመስጠት ተቀብላ ታስተናግዳለች። ቤተክርስቲያን ልጆቿን ሁሉ የምታስተምረው ለእምነትና ለፍቅር ነው፤ ፍላጎትዋም እጅግ በጣም ልዩ ለሆነው ለቅዱስ ቁርባን እንድትና አገልግሎት ነው። ቤተክርስቲያኒቱ በትሑት ልብዋ በራስዋ ሥርዓት ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ አጥብቃ በመዋሐድ ትመራለች።

ቤተክርስቲያኒቱ በትዕግሥት፣ በዓላማ ጽናትና እውነቱን ከዓለም ግንኙነትና እውነታ ጋር በመለየት፣ ይልቁንም ከዛሬው ኅብረተሰብ ጋር በከፍተኛ ጥረትና የነቃ ተሳትፎ በማድረግ በኃላፊነት መገኘትን ይጠበቅባታል። ቤተክርስቲያኒቱ ለተቋማትም ከፍተኛ አክብሮትን ትሰጣለች። «ሰዎችን ከመታዘዝ እግዚአብሔርን መታዘዝ የተሻለ ነው» የሚለውን የጴጥሮስን ቃላት ግን ደህና አድርጋ ታስታውሳለች። ቤተክርስቲያኒቱ ... እያልን በመቀጠል ያለማጠናቀቂያ ልንቀጥል እንችላለን። ይልቁንም በትውፊት ለእግዚአብሔር መንፈስ የተገለጠችው፣ የሰላም ዳኛ የሆነችው፣ ለጊዜያቱ ምልክቶች የተለየ ጥንቃቄ የምታደርገው ቤተክርስቲያን ማለታችን ነው። የቤተክርስቲያኒቱ ዓላማ አርጌውን በማደስና አዲስ በመጨመር ትንሣሳችና።

ጥር 14

ማኅበረሰብ የእግዚአብሔር ስጦታነቱ

በመጀመሪያ ከሁሉ በፊት ማስታወስ ያለብን ማኅበረሰብ ስጦታ መሆኑን ነው። የተገኘውም በራሳችን ሰበካ የጋራ ሰበካ ጥረት ወይም በራሳችን ቀና የመወዳጀት ፍላጎት አይደለም። እነዚህ ጉዳዮች ጠቃሚ ሰለሆኑ ሁልጊዜ በልቦናችን ማስታወስ ይገባናል።

በሐዋርያት ሥራ (ዮሐ. ሥ. 4፡43) እና የመጀመሪያው የዮሐንስ መልእክት (1ኛ ዮሐ. 1፡3፤ 6-7) እንዲህ የሚሉ ቃላት እናገኛለን «እንድ ላይ ሁኑ» (ዮሐ.ሥ. 1፡14፤ 2፡46፤ 4፡54፤ 5፡12፤ 15፡25) ይህ አንድነትም የቀድሞ ክርስቲኖች ባሕርይ ሲሆን የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። ከላይ ወደ እኛ የመጣው አዲስ ዓለም ለመሆን ነው። በምሳሌዎች «እንድነት» የእርሱን ምስጢር ተካፋዮች እንድንሆን እግዚአብሔር ይፈቅድልናል

«አንድ ላይ ለመሆን ወዳጆቹ እንዲሆኑ የተጠሩት ደቀመዛሙርቱ በእግዚአብሔር ጸጋ ነው»። ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ተቀላቀለ (ማር. 3፡14)።

መጀመሪያ የተገኘውን ይህን በረከት የመጠበቅ ጸጋ ነው። ምስጢረ ጥምቀት ከቤተክርስቲያን ጋር፣ ከሙሉ ዓለም ጋር፣ ከሊቀ ጳጳሳትና ከጳጳሳት ወንድሞች ጋር፣ በጠቅላላው ከተጠመቁት ጋር እግዚአብሔር ከመረጣቸው ሁሉ ጋር ያመጣናል (ዮሐ. ሥ. 2፡9)። እግዚአብሔር ሥላሴያዊ ማኅበረሰቡን ከቤተክርስቲያን ጋር ተካፋይ ይሆናል፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ እያንዳንዱ ሰውም እርስ በርሱ ማኅበራዊ ልምዱን ይካፈላል።

ጥር 15

የእግዚአብሔር ቃልና ማኅበረሰብ

የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበል በማኅበረሰብ ወዳጅነት ሕግ ውስጥ ያለ ጥርጣሬ የክርስቲያን ማኅበረሰብ አካል እንሆናለን።

የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና ከራሱ ከክርስቶስ ጋር ወዲያውኑ ግንኙነት በመፍጠር የአብ ሕያው ቃል የወዳጅነት ምንጭነቱን ያረጋግጣል። ነገር ግን ቃሉ ለክርስቶስ ምስክርነት ስለሚሰጥ ልክ ሀብቱ ከሰው ልምዶች የሚነበበውን ልዩነትና በክርስቶስ ውስጥ የታየውን ብርሃን፣ ሕይወት መሠረታዊ ሁኔታዎች ሁሉ የሚነካውን ቅስቀሳ ይነካል።

የአብ ፍቅር በክርስቶስ አማካይነት የሰው ሁኔታዎችን መንካቱንና በእውነት ልምዶች እንደሠራላቸው ይነግረናል። ወደ አዲስና ወዳልተጠበቁ አማራጮች በመግለጥ ከውስጥ እነጻጽቸው፤ አበራላቸውም።

በእግዚአብሔር ቃል ሕይወት፣ ሞት፣ ወዳጅነት፣ ሕመም፣ ፍቅር፣ ቤተሰብ፣ ሥራ፣ ልዩ ልዩ ግላዊ ግንኙነቶች፣ ብቸኝነት፣ የልብን ምስጢራዊ እንቅስቃሴ ታላቅ ማኅበራዊ ሁኔታ፣ በአጠቃላይ የሰው ልጅ እውነተኛ ብርሃን የታየው ሁሉ ወደ ሕይወት የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ነው።

ከቃሉ ጋር ስንገጣጠም እኛ ራሳችንን እናገኛለን። ያለፈው ሕይወታችን፣ የወደፊቱን ከወንድሞቻችን ሕይወት ጋር

እንገናኛለን። ለወዳጅነት ሕግ ታማኝ የሆነ ሰው ሥፍራ ለማግኘት፣ ለእያንዳንዱ ሰውና ለእያንዳንዱም ሰብአዊ ሁኔታ የተስፋ መልእክት መንገድ ለማግኘት ማኅበረሰብን ማደራጀት ተምረናል።

ጥር 16

በወዳጅነት የሚኖረው ማኅበረሰብ

ቅዱስ ጳውሎስ በወዳጅነት የሚኖረውን ማኅበረሰብ ልምድ ያቀርብናል። ይህ የወዳጅነት አኗኗር ልምድ ከሰው ልጅ ልብ ይጀምራል። በቅዱስ ማርቆስ ወንጌል ኢየሱስ የክፋት አስተሳሰቦችን ከሰው ልብ ውስጥ ብቅ ይላሉ ይላል። ዘወትር በስስትና በስግብግብነት ሰውን ሁሉ በክሉ ከጎረቤቱ ጋር ይለያየዋል። በያዕቆብ መልእክት እንደ ተነገረው የመሰናከልና የጦርነት ምክንያት ነው (ያዕ. 4፡2)።

ነገር ግን በእግዚአብሔር ፍቅር የክርስቶስ ሰላም በሰው ልብ ውስጥ ይከትተዋል። ከእርሱም ጋር ሰውን ምሕረት፣ ቸርነት፣ ትሕትና፣ ታዛዥነት፣ ታጋሽነት፣ ወዳጅነትና ሰላም እንዲሰማው አድርጎ ይገነባዋል።

በጎ አድራጎትን መሠረት አድርጎ ከተገለጠው ማኅበረሰብ ቀጥሎ ቅዱስ ጳውሎስ ለፊልጶስቶስ ሰዎች በላከው መልእክቱ የሚነግረን ቃሉን እንደ ታማኝ ቡድን አበልጽጋችሁና አበርክታችሁ ተንፍሱ፤ የክርስቶስ ቃል በእኛና በዙሪያችን ውስጥ ሁሉ ይኖራል፤ (ፊል. 2፡1 ተመልከት)። የዚህ ዓይነቱ ግንኙነት ትክክለኛ ነው። ቅዱስ አምብሮስ ያለማቋረጥ በእንጀራውና በቃሉ የሚያጠግበን ለእርሱ ኅብስቱ ዕለታዊና አስፈላጊ ምግብ አድርጎታል።

ቅዱስ አምብሮስ እንዳለው «መለኮታዊ መጻሕፍትን ስናነብ እግዚአብሔር በምድራዊ ገነት ለመራመድ ይመጣል።» በመቀጠልም እንዳለው «ክርስቶስና መለኮታዊ መጻሕፍት ከእያንዳንዱ ከማይረዱት ነገርና ከፈተናዎችም ብቸኞቹ መደበቂያዎች በመሆናቸው ሊነገር ከማይቻል ሥፍራ ይመነጫሉ።» ቅዱስ አምብሮስ አዲስ ለተመረጡት ጳጳስ ቁስጢንጢኖስ እንዲህ ብሎ ጻፈ፤ «ጳጳስ ሆይ፣ ክርስቲያኖችን በተገቢው መንገድ መምራት ይችሉ ዘንድ በቅዱስ ቃላት እስኪሞሉ ድረስ መሳብ መቻል አለብዎት» አለ።